

פרדס אברהם

חנוכה

חידושים בדרך הרמז והקבלה

מהדורה ראשונה

שנת תשע"ג

ירושלים - בני ברק

פרדס אברהם

חנוכה

חידושים בדרך הרמז והקבלה
מאת הרב אברהם הכהן

ניתן להשיג

במוסדות אוהל יוסף יעקב

שח"ל 15 בני ברק

050*2279222

כל הזכויות שמורות
כולל העתקה, צילום או הדפסה בכל צורה שהיא
לרב אברהם הכהן
רח' שח"ל 15 בני ברק
050-2279222

נר לזכרון בהיכל ה'

לעילוי נשמת
שרה בת אברהם גרינר ז"ל
יעקב בן מנחם מגדל גרינר ז"ל
ישראל בן יצחק הוניגמן ז"ל
זכריה אלישר ז"ל
יהודה בן עזיזה אליאס ז"ל

ברכות לראש משביר

התודה והברכה לידידי

תומכי התורה ולומדיה

אברהם גרינר בן שרה הי"ו

עמוס לוזון בן עליזה הי"ו

נסים אליאס בן לידיא הי"ו

אהרון זיידה בן אסתר הי"ו

חיים מאירוביץ בן צפורה הי"ו

ישראל יהושע בן מרגול הי"ו

אבנר לוי בן יוסף הי"ו

ימלא ה' כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ובכל אשר יפנו ישכילו ויצליחו,

ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה לאורך ימים ושנים

מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא.

וכשם שזכו להיות ממקימי אהלה של תורה כן יזכו שחפץ ה' בידם יצליחו וירונו נחת

מכל יוצאי חלציהם אכ"ר

אברהם

חנוכה

פרדס

לציבור הקדוש והיקר!

**מוגש לכם בזה עלים מתוך ספר פרדס אברהם על התורה והמועדים
העומד לצאת לאור בקרוב והוא חידושים על התורה בדרך הרמז
והקבלה הנאמרים במסגרת השיעורים השבועיים בירושלים - בני
ברק.**

חנוכה שמח! הרב אברהם הכהן

מבוא

בתקופת הבית השני גזרו מלכי יון גזירות על ישראל, וביטלו אותם
מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצות, ולחצום לחצץ גדול, ופשטו
ידיהן בממונם ובבנותיהם, ונכנסו להיכל, ופרצו בו פרצות, וטימאו
הטהרות, והיה צר לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' אלוהי
אבותינו והצילם מידם, וגברו בני חשמונאי הכוהנים, והרגום, והושיעו
את ישראל מידם, והעמידו מלך מן הכוהנים, וחזרה המלכות לישראל,
ונתמסכה יותר ממאתיים שנה, עד חורבן הבית השני.

וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, נכנסו להיכל בכ"ה בכסלו ולא
מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של
שמן, שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס, והדליקו
ממנו שמונה ימים, עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור. ומפני זה
התקינו רבותינו שבדור ההוא, שיהיו שמונה ימים אלו, החל מיום כ"ה
בכסליו ולהלאה, ימי שמחה והלל, ומדליקים בהם נרות בכל לילה
משמונת הלילות, לפרסם הנס ולגלותו, וימים אלו נקראים "חנוכה".

הנה מובא בחז"ל שחג **החנוכה** הוא אחרון הניסים שנעשו לאבותינו
מזמן בית המקדש, כמו כן מצוות החנוכה היא המצווה האחרונה
מכתר המצוות, דהיינו **מתריג** מצוות דאורייתא, ושבע מצוות דרבנן
שעולים כמניין **כתר**,

ונכללו בחג זה רזי דרזין, שמות מופלאים, וכל הצירופין הקדושים, לפי
שעל ידם מתגלין אורות המלבושין, שהם המצוות בבחינת **אורות** גימט'
תרי"ג, ובכוח שמות אלו של החנוכה מאירים את הנפש ואפילו היא

במדרגה הפחותה ביותר, וכמו שאמרו רז"ל: כל השמנים הפסולים לשבת, כשרים בחנוכה,

כיון שבסגולת ימי החנוכה להאיר את המדרגות החשוכות והאפילות ביותר, והוא בבחינת החג ביום **כה בכסלו** שהוא בסוף החודש בבחינת חשך ועלטה, שאין הלבנה נראית בו, והוא ברמז הכתוב: "תשב אנוש עד **זכא**" {תהילים צ ג} ודרשו חז"ל עד זכדוכה של **נפש** וברמז **זכא** גימט' **כה**, הוא יום כה בכסליו,

וכמו כן מצוות הנחתה של החנוכיה למטה מי טפחים לפי שאין שכינה מגעת עד שם שמעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה טפחים, וכמו כן מצוות הדלקתה **משמאל לימין**, הכל רומז על מדרגות הפחותות ביותר, ודווקא שם במקומות האלו יש את המצווה להדליק ולהאיר את ה**נפש** ראשי תיבות נרות פתילה שמן, ולהעלותה מבחינת המדרגה התחתונה למדרגה עליונה, וכנודע בספרים הקדושים שבכל שנה בעת בזמן החנוכה מתעוררין אותן הייחודים הקדושים שהיו בזמן הכהנים מבית חשמונאי, בבחינת אורות החנוכה המעוררין את אורות הגנוזים, וממשיכים החסדים לעולם,

על כן קדושת ימים אלו של החנוכה היא ממקור עליון ששם אין שום תפיסה והשגה ולכן אף על פי שלעתיד לבוא כל המועדות בטליו חנוכה ופורים אינם בטליו,

בבחינת מידת **חנון** המאירה בחודש זה, בסוד **חנון** ורחום ה'. והארה זו נמשכת לכל הדורות כל שנה ושנה בבחינת **בימים ההם בזמן הזה** על ידי קיום מצוות פורים מתעוררין אותן הארות שנתעוררו אז בזמן הנס ומתגלים אותם ישועות בפועל בכל דור בבחינת,

וימים אלו של החנוכה הם מהזמנים הנעלים ביותר המסוגלים להשפעות גדולות ונשגבות, ויש בזמן זה את הקדושה הנעלה ביותר והמיוחדת, שיכולה לקרב כל אחד ואחד בדבקות אל ה' הבורא יתברך, על ידי התחזקות בקיום התורה והמצוות באהבה ואחדות, ועל ידי זה מתבטלות גזירות רעות מעם ישראל, בבחינת מיתוק הדינים,

לפיכך יש מצוה לשמוח בימים קדושים אלו, ולעשות בהם משתה ושמחה ולהודות לה', ככתוב "**אלהי לעולם אודך**" {תהילים ל יג} כי אלו הימים הם ימים המסוגלים מאוד לפעול להמשכת ישועות ולזכות

אברהם

חנוכה

פרדס

בתורה , ובעיקר תורה שבעל פה , בסוד אורה זו תורה כנודע, וברמז :
"ליהודים היתה אורה" ר"ת גימט' לו(36) כנגד לו(36) נרות חנוכה בסוד
לו(36) שעות של האור הגנוז ששימש בעולם , ומאירים בתורה(613)
גימט' תרי"ג בסוד הכתוב : "ליהודים היתה אורה שמחה ששון יקר"
ראשי תיבות גימט' תורה בסוד חותם ה' הגנוז,
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שנזכה לקבל את שפע האורות
והקדושות הנשפעים ממעל בימים המאירים ימי החנוכה , ושנזכה לאור
הגנוז , לראות פני מלך המשיח ובניין בית המקדש שיבנה במהרה
בימינו אכי"ר,

**הרב אברהם הכהן
חנוכה שמח! תשע"ג**

אברהם

חנוכה

פרדס

סדר הדלקת נרות חנוכה

ברכות ההדלקה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר חנוכה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה:

בלילה הראשון מוסיפים:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שחננו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה:

הנרות הללו:

"הנרות הללו אנחנו מדליקין על הנסים ועל התשועות ועל
הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך
הקדושים. וכך שמנת ימי חנוכה הנרות הללו קדש הם ואין לנו
ישות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל
לשמה הגדול על נסיה ועל ישועתה ועל נפלאותיה:

אברהם

חנוכה

פרדס

ואומרים המזמור תהלים פרק ל

(א) מזמור שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד :

(ב) אַרְוֹמְמֶךָ ה' כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי :

(ג) ה' אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וַתִּרְפְּאֵנִי :

(ד) ה' הַעֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיֹּרְדֵי מִיֹּרְדֵי בֹר :

(ה) זָמְרוּ לַה' חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכֵּר קִדְשׁוֹ :

(ו) כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרַצוֹנֹו בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה :

(ז) וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי בַּל אָמוּט לְעוֹלָם :

(ח) ה' בְּרַצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָתְךָ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהַל :

(ט) אֱלִיךָ ה' אֶקְרָא וְאֵל אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן :

(י) מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת הַיּוֹדְךָ עֶפְר הַיְגִיד אֲמַתְּךָ :

(יא) שָׁמַע ה' וְחִנְּנִי ה' הִיָּה עֶזֶר לִי :

(יב) הַפְּכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹול לִי פִתַּחְתָּ שִׁקִּי וַתֹּאזְרֵנִי שְׂמֵחָה :

(יג) לִמְעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם ה' אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ :

ואח"כ אומרים : תהילים פרק צ"א (יש נוהגין לומר מזמור זה 7

פעמים).

א. סגולה נפלאה לשמירה, לומר אחרי הדלקת נרות חנוכה, (כולל אמירת "הנרות הללו" ו"מזמור שיר חנוכת הבית"), שבע פעמים מזמור צ"א בתהילים "יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן". וכל פעם מהשבע פעמים יקדים פסוק: "וַיְהִי זַעַם אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּבַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּבַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּבַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה" (בא"ח, שנה ראשונה, פרשת וישב, אות כג).

(א) יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנֵן:

(ב) אִמְר כֹּה' מִזֹּזְסִי וּבְמִצֹּדְתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטָחוּ בּוֹ:

(ג) כִּי הוּא יִצְיִקְךָ מִפּוֹחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הַדּוֹת:

(ד) בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ כָּךְ וְתַנּוֹת כְּנָפָיו תַּנּוֹסֶה לְנֹה וְסוֹזָרָה אֲמַתּוֹ:

(ה) לֹא תִירָא מִפּוֹזֵד לְיִלְלָה מִזֹּזֵן יַעֲוֶף יוֹבָם:

(ו) מִדְּבַר בְּאִפְסֵל יִהְלֶךְ מִקֶּטֶב יִשְׁוֹד לְזֹהָרִים:

(ז) יִפֹּל מִצִּדָּה אֶקֶף וְרִבְבָה מִיְמִינָה אֶקֶף לֹא יִזָּע:

(ח) רֶכֶּ בְּעֵינָיָה תִּבְיֵט וְשִׁלְכֶמֶת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:

(ט) כִּי אֲתֶה ה' מִזֹּזְסִי עֲלֵיוֹן שְׂמֹתָ מְעוֹנָה:

(י) לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלה:

(יא) כי מלאכיו יצוה לה לשמרך בכל דרכיה:

(יב) על כפים ישאונה פן תגף באבן רגלה:

(יג) על שיוזל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין:

(יד) כי בי זשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע עמי:

(טו) יקראני ואענהו לבו אנכי בצרה אזולעהו ואכבדהו:

(טז) אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי .

פיוט בעוז צור: סימן מרדכי חזק

בועז צור ישועתי לה נאה לשבח
תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח
לעת תכין מטבח מצר המנבח
אז אגמר בשיר מזמור חנכת המזבח

רעות שבעה נפשי בגון פחי פלה
חיי מרו בקשי בשעבוד מלכות עגלה
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה

אברהם

חנוכה

פרדס

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הֵבִיאֲנִי וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַטְתִּי
וּבֹא נֹגֵשׁ וְהִגְלֵנִי כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי
וַיִּין רַעַל מְסַכְתִּי כְּמַעַט שְׁעַבְרְתִּי
קֹץ בָּבֶל זָרְבָבֶל לְקֹץ שְׁבַעִים נוֹשַׁעְתִּי

כֹּה רֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בְּקֶשׁ אֲגַגִּי בֶן הַמִּדְתָּא
וְנִהְיֶתָה לוֹ לִפְח וְלִמּוֹקֶשׁ וְגִאֲוָתוֹ נִשְׁבְּתָה
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מְחִית
רַב בְּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תִּלְתִּית

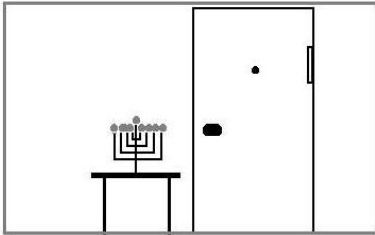
לְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזִי בְיָמַי חֲשָׁמָנִים
וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדְּלִי וְטַמְאוּ כָל הַשְּׁמָנִים
וּמְנוֹתֶר קִנְקָנִים נַעֲשֶׂה נֶס לְשׁוֹשָׁנִים
בְּנֵי בֵינָה יָמֵי שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים

ח שׁוֹף זָרוֹ עִקְדָשְׁדִּי וְקָרַב קֹץ הַיְשׁוּעָה
נִקֵּם נִקְמַת עֲבַדֶּיךָ מֵאִמָּה הַרְשָׁעָה
כִּי אֲרַכָּה הַשָּׁעָה וְאִין קֹץ לִימֵי הַרְעָה
דְּחָה אֲדַמּוֹן בְּצַל צְלַמּוֹן הֶקֶם לָנוּ רוּעִים שְׁבַעָה

סדר הדלקת נרות חנוכה

א איפה מדליקים את נרות חנוכה?

- בזמן המשנה והגמרא היו מדליקים נרות חנוכה בפתח הסמוך לרשות הרבים, זאת אומרת בפתח הבית במקום שכל העובר ברחוב יוכל לראותם. בזמן הגלות הגויים לא אפשרו לנו להדליק נרות חנוכה בחוץ ולכן נהגו להדליק נרות בתוך הבית.
- היום, ברוד השם אפשר להדליק נרות חנוכה בחוץ בלי שום חשש, ולכן יש מדקדקים במצוות שונהגים להדליק בחוץ. מי שמדליק בחוץ צריך להקפיד להדליק את הנרות במקום שבו לא יפבו בקלות ברוח.

- אנחנו מדליקים את נרות חנוכה בצד שמאל של הפתח, כדי שנהיה מקפים במצוות, נרות חנוכה משמאל ומזוזה מימין.

מזוזה בצד ימין ונרות חנוכה מצד שמאל ←

ב מהו סדר הדלקת הנרות?

יש כמה מנהגים בסדר ההדלקה, אבל המנהג הנפוץ ביותר הוא לשים את הנרות בצד ימין של החנפיה, וכל לילה להתחיל את ההדלקה בנר שהתוסף, כלומר, בנר השמאלי ביותר של אותו הלילה.

ג אלו ברכות מברכים על נרות חנוכה?

בלילה הראשון של חנוכה מברכים שלש ברכות ובכל שאר הלילות מברכים רק שתי ברכות. בלילה הראשון מברכים "להדליק נר של חנפה", "שעשה נסים", ו"שהחנינו". בני עדות המזרח

אברהם

חנוכה

פרדס

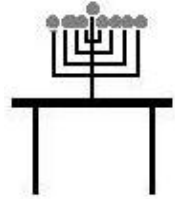
מברכים את הברכה הראשונה בנוסח שוֹנֵה קֶצֶת, ואומרים: **"לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה"**. בכל שאר הלילות לא מברכים שהחיינו. מיד אחרי הברכה מדליקים את הנרות, ואסור להפסיק בדיבור בין הברכות להדלקת הנר הראשון. אחרי הדלקת הנר הראשון אומרים **"הַנְּרוֹת הַלְלוּ"**.

ד אסור להשתמש בנרות חנוכה:

אסור להנות או להשתמש בנרות חנוכה. לכן אנחנו מדליקים שמש, כדי שאם אדם ישתמש באור הנר ישתמש באור השמש. אסור להנות גם מהנרות שמדליקים בבית הכנסת.

ה מתי מדליקים נרות חנוכה בליל שבת?

הדלקת נרות שבת מְסַמְּנֶת את תחילת השבת ובשבת אסור להדליק נרות. לכן, בליל שבת חייבים להדליק נרות חנוכה לפני נרות שבת. מכיוון שמדליקים את נרות חנוכה מְקֻדָּם מְהֻרָּגִיל בערב שבת, צריך לדאוג שיהיה בנר יותר שמן (או להדליק נרות ארוכים) מהרגיל, כדי שהנר לא יִכָּבֵה לפני שחוזרים מבית הכנסת.

ו מתי מדליקים נרות חנוכה במוצאי שבת?

יש מנהגים שונים בהדלקת נרות חנוכה במוצאי שבת. לפי כל המנהגים חייבים להדליק נרות חנוכה לאחר צאת השבת, אבל יש נוהגים להבדיל קודם הדלקת נרות חנוכה ויש נוהגים להבדיל אחרי הדלקת נרות חנוכה.

מנהגי חנוכה

ז דינים קצרים וחשובים:

- נוהגים לאכול מאכלי חלב בחנכה, זכר לנס שנעשה על ידי יהודית, שהאכילה מאכלי חלב לאויב. המאכלים הרדימו את השר הרומי ויהודית פרתה את ראשו.
- נוהגים להדליק נרות חנוכה בבִּרְכָה בבית הכְּנֶסֶת לפני תְּפִלַּת עֲרֻבֵית כדי לְפָרֵס את הַנֵּס. לא יוצאים ידי חובה בְּהַדְלֵקַת נְרוֹת בבית הכְּנֶסֶת, ואפילו מי שְּהִדְלִיק את הַנְרוֹת בבית הכְּנֶסֶת חייב לחזור ולהדליק בְּבֵית בְּרָכָה.
- אין לברך על חֲנֻכָּה חֲשֵׁמְלִית.

מאמרי חז"ל

1. גמרא שבת כ"א:

תנו רבנן:

מצות חנוכה נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד, והמהדרין מן המהדרין-

בית שמאי אומרים יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך,

ובית הלל אומרים ביום הראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך.

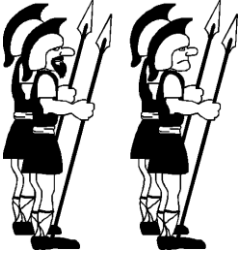
אברהם

חנוכה

פרדס

2. צדקה בימי החנוכה

בימי החנוכה התפתחו במשך הדורות מנהגים שונים הקשורים לצדקה. במקומות מסוימים נהגו העניים לדפוק על דלתי הנדיבים.

פרי מגדים מביא טעם לדבר- היוונים רצו לבטל מישראל את שלשת הדברים שהעולם עומד עליהם: תורה, עבודה וגמילות חסדים. בחנוכה אנו מחויבים לחזק את שלשת הדברים האלו: **תורה**, על ידי לימוד תורה. **עבודה**, על ידי עבודה שבלב- תפילה (אנחנו מוסיפים הלל ועל הנסים כדי להודות לה'). **גמילות חסדים**, על ידי צדקה.

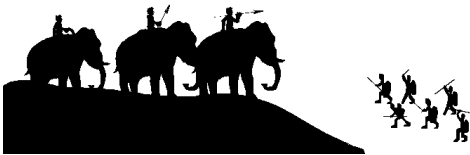
3. מדוע מדליקים נרות חנוכה בפתח הבית?

מצווה מן המובחר להדליק נרות חנוכה בפתח הבית. על ידי זה האדם מוקף במצוות בשעה שנכנס ויוצא מן הבית, שהרי יש לו מזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל. גם עבד עברי שאינו רוצה להשתחרר לאחר שש שנים של שעבוד, מגישים אותו אל הפתח לרצונו את אזנו.

מתוך ספר השמונאים

הקרב נגד גורגיאס

ויקח גורגיאס חמשת אלפים איש ואלף פרשים בחור, ויסע המחנה בלילה להתנפל על מחנה היהודים ולהכותם פתאום, ובני המצודה היו לו למורי דרך. וישמע יהודה וייסע הוא וגיבוריו להכות את חיל המלך

אשר בעמאוס, כל עוד החיל מפוזרים מחוץ למחנה. **ויבוא גורגיאס** אל מחנה יהודה בלילה, ולא מצא איש. ויחפש אותם בהרים, כי אמר בורחים הם מפנינו. וכאשר היה יום, נראה יהודה בעמק בשלושת אלפי איש, אולם מגן וחרב לא היה להם כאשר חפצו. **ויראו** את מחנה הגויים החזק מבוצר, ופרשים סובבים אותו, והם מלומדי מלחמה, ויאמר יהודה לאנשים אשר אתו: 'אל תיראו מהמונם ומעברתם אל תפחדו. זכרו איך נושעו אבותינו בים סוף כאשר רדף אחריהם פרעה וחילו. ועתה נקרא לשמים: אם יחפוץ בנו - יזכור ברית אבות והשמיד את המחנה הזה מפנינו היום, וידעו כל הגויים כי יש פודה ומציל לישראל!'

וישאו הנוכרים את עיניהם ויראו אותם באים לקראתם. ויצאו מן המחנה למלחמה. ויתקעו אשר עם יהודה, ויתגברו ויגפו את הגויים. וינוסו אל העמק, וכל האחרונים כולם נפלו בחרב. וירדפו אחריהם עד גזר ועד ערבות יהודה, ואשדוד ויבנה, ויפלו מהם כשלושת אלפים איש. **וישוב יהודה** ויחדל מרדוף אחריהם. ויאמר לעם: "אל תחמדו את השלל, כי המלחמה לנגדנו, וגורגיאס והחיל בהר קרוב לנו. ועתה עמדו בפני אויבינו והילחמו בהם, ואחרי כן תקחו שלל וקוממיות". עוד יהודה מדבר את הדברים האלה, וירא חלק נשקף מן ההר. וירא כי ניגפו וכי שורפים את המחנה, כי העשן אשר עלה הראה את אשר נהיה. **וכאשר ראו** את כל אלה, וייבהלו מאוד. וכאשר ראו הגויים את מחנה יהודה בעמק נכון לקרב, ויברחו כולם אל ארץ פלישתים. ויהודה שלל ובזז את המחנה, וייקח זהב וכסף רב, ותכלת וארגמן ורכוש רב. ובשובם שרו והיללו לשמים כי טוב כי לעולם חסדו. ותהי תשועה גדולה לישראל ביום ההוא.

ויאמר יהודה לאחיו: "הנה ניגפו אויבינו, נעלה לטהר את המקדש ולחנכהו". ויקהל כל המחנה ויעלו להר ציון. ויראו את מקדשנו שומם, והמזבח מחולל, והשערים שרופים, ובחצרות גדלים שיחים כמו ביער או כמו על אחד ההרים, והלשכות חרבות. ויקרעו את בגדיהם ויבכו בכי גדול ויעלו עפר על ראשיהם. ויפלו על פניהם ארצה...

חנוכת המקדש

אז יפקיד יהודה אנשים להילחם עם אשר במצודה עד אשר יטהר את המקדש. ויבחר כוהנים תמימים חפצי תורה, ויטהרו את המקדש ויוציאו את אבני השיקוצים למקום טמא. וייוועצו על מזבח העולה המחולל מה לעשות בו, ותיפול להם מחשבה טובה לנתוך אותו לבל יהיה להם למוקש, כי הגויים טימאוהו. ויתצו את המזבח, ויניחו את האבנים על הר הבית במקום ידוע, עד אשר יבוא נביא להורות עליהן. ויקחו אבנים שלמות על פי התורה, ויבנו מזבח חדש כתבנית הראשון. ויבנו אתהמקדש ואת פנים הבית, ואת החצרות קידשו. ויעשו את כלי הקודש חדשים, ויביאו את המנורה ואת מזבח העולה והקטורת ואת השולחן להיכל. ויקטירו על המזבח ויעלו את הנרות אשר במנורה, ויאירו בהיכל. וישימו על השולחן לחם, ויורידו את הפרוכות ויכלו את כל המעשים אשר עשו.

וישכימו בבוקר בעשרים וחמישה לחודש התשיעי, הוא חודש כסליו, בשנת מאה וארבעים ושמונה (שהיא שנת 162 לפנה"ס). ויקריבו קרבן על פי התורה על מזבח העולה החדש אשר עשו. בעת וביום אשר טימאוהו הגויים, בעצם היום ההוא חנך בשירים ובנבלים, בכינורות ובמצלתיים. ויפול כל העם על פניו, ויתפללו ויודו לשמים אשר עשה אתם טוב. ויעשו את חנוכת המזבח שמונה ימים, ויקריבו עולות

חידושים בדרך הרמז והקבלה על החנוכה

הנה בדברי הנביא חגי כתוב לאמור: **שְׁיִימוּ זָא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲלֵה מַיִם עֲשִׂירִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעֵי לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִסַּד הַיִּכָּל ה' שְׁיִימוּ לְבַבְכֶם** {זזג"י ב יח}

וצריך ביאור מהי כוונת הנביא על שימת לב זו שכפל שתי פעמים **שְׁיִימוּ זָא לְבַבְכֶם**?

ונראה שדבריו של הנביא חגי שהיה משנים עשר הנביאים האחרונים לישראל אשר כל נבואותיהם היו נבואות על העתיד, שהתכווין לומר, שמיום זה שהוא יום **כד ומעלה** בחודש התשיעי, הוא חודש כסליו תשיעי מחדש ניסן, נא **לשים לב על שני דברים** :

א. על קץ אחרית הימים - הן הן ימות המשיח.

ב. על בניין בית המקדש השלישי.

ככתוב "שֶׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּד הָמָּה וְנַחוּנִי יְבִיאֹנִי אֶל הַר קִדְשֶׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ" {תהילים מג ג} וכמו שאמרו רבותינו ז"ל

א. וְאַמְתָּד בְּבַחֲנֵת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂנַדְמָה לְאוֹר שְׂנַאמֵר: "עֲרַכְתִּי נֵר לְמִשְׁיַחִי: " {תהילים קלב יז}

ב. מִשְׁכְּנֹתֶיךָ זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

וכמובא בחז"ל שיום **כה** בכסליו היה יום המיועד לבניין בית המקדש לפי שהוא החודש בו נשלמה מלאכת המשכן ועוד מובא בדברי רבותינו ז"ל שבימי חנוכה מתעוררים אורות וניצוצות **מְשִׁיחַ**

שהנה **חנוכה** מלשון **חנוך** וראשון שימים אלו של חנוכה הם הימים שבהם חונכים את **האתחלתה של הגאולה**, והוא רומז **להתחלת** התהוות עיבור מְשִׁיחַ שב-**ט באב** הוא היום בו נולד מְשִׁיחַ כנודע בספרים הקדושים,

ואם כן נמצא שתחילת עיבורו הוא מחודש כסלו, החודש הראשון של העיבור מתוך **תשעת** חודשי העיבור וכמו שנקט הנביא בלשונו ואמר:

"**שִׁימוּ זֶא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמִעַלָּה... לְהַתְּשִׁיעַנִי**" {חגי ב יח}

דהיינו מחודש התשיעי הוא חודש כסליו בו מתחיל העיבור של **התשעה** חודשים ובו מתחילין להאיר ניצוצות של מְשִׁיחַ, כנרמז באות **ט** היא האות **ט** המוזכרת לראשונה במילה **טוב** שבתחילת התורה, בפסוק: "וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב" {בראשית א ד}

וברמז תיבת **טוב** אותיות **בו ט** דמתחיל **בו** עיבור **ט** דמְשִׁיחַ מכסלו עד **ט באב** וכמו כן **טוב** ראשי תיבות **ט באב** ואות **ו** כנגד האלף ה**שישי** בו

מתגלה מְשִׁיחַ , והנה תיבת טוֹב בתורה כתובה עם ד תגין מעל האות ט הרומזת לאור הגנוז וד פעמים ט גימט' לו שהן לו אורות הגנוזים ששמשו את אדם הראשון בתחילת בריאת העולם כנגדן לו נרות המאירין בחנוכה,

ומתיבת טוֹב נשארו אותיות בו(8) גימט' שמונה כנגד ח(8) ימי החנוכה, נמצא שעיבור מְשִׁיחַ מתחיל בטוֹב, ומסתיים בטוֹב , והוא בסוד פעמיים כִּי טוֹב, וברמז שתי פעמים כִּי טוֹב(47) גימט' לְבַבְכֶם(94) והוא כמו הלשון שנקט הנביא "שִׁימוּ זֶא לְבַבְכֶם וכו'" ותיבת לְבַבְכֶם(94) גימט' החנוכה(94), שעל ידי בחינת טוֹב של מְשִׁיחַ מבטלין כל שורש הגלויות הנקראים רע , שהוא ההיפך מטוֹב, כנגד מאתיים ושבעים ימי הריון כמניין רע (270) ולאחריו יום הלידה בבחינת הגאולה והוא ברמז תיבת הריון שגימט' הריון (271)

וברמז הריון אותיות הר יון ותיבת הר (205) גימט' בבל אדום יון מדי (205) שהן ארבע הגלויות המתבטלין משורשן על ידי יון , ובחינה זו נעשית על ידי הארת ח נרות חנוכה , המבטלין את מלכות יון הרשעה , וברמז תיבת כסליו אותיות כלי סו , דהיינו כילוי ובטול לסו (66) גימט' יון(66) ודו"ק

והנה כשם שחג פורים היה בו ההכנה לבניין בית שני כך חג חנוכה יש בו ההכנה לימות מְשִׁיחַ ובניין בית שלישי וכמו שאמרו רבותינו ז"ל כל המועדות עתידין להיבטל לעתיד לבוא חוץ מחנוכה ופורים, שבימי חנוכה מתעוררין ניצוצות של גאולה ניצוצות של מְשִׁיחַ ראשי תיבות שמן וברמז תיבת מְשִׁיחַ ראשי תיבות מדליקין שמונה ימי חנוכה,

שהנה מהות ימים אלו הם בניצחון האור על היוונים שהם תרבות החושך וכמובא בזה"ק "וחשך על פני תהום" {בראשית א ב} חשך זו מלכות יון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל וגזרו לחקוק על קרן השור אין לי חלק באלהי ישראל, שמלכות יון הרשעה נקראת חשך שורש אותיות חשך אותיות שכח או כחש שהוא השקר(600) גימט' קנאה תאוה כבוד(600)

והנה שקר (600) גימט"ק שש המכוון כנגד החומר כידוע בספה"ק שהמספר שש מסמל את החומר, והסיפרה שבע מסמלת את הטבע,

והסיפּרה **שמונה** מסמלת את הלמעלה מן הטבע , וזהו בחינת נס חנוכה שמונה ימים להורות על ההנהגה הניסית של הקב"ה בימי החנוכה שהייתה הנהגה של למעלה מן הטבע, והנה היוונים רצו להשליט את תרבותם , בקרב היהודים , על ידי השלטת החומר על הרוח, וברמז: **יון** גימט' **66** והמספר **66** הוא **2** פעמים **6** הבא לרמז על תרבות החומר , וכמובא בספיה"ק שארבע הגלויות כנגד ארבע אותיות הוי"ה , ומלכות יון היא כנגד האות השלישית משם הוי"ה היא האות ו(6) ואכן בדגל **יון** תמצא את סמל ה**סוס** , שהוא גם כן מסמל את החומר , וברמז: תיבת **סוס** בגימ"ק **666** שהם **ג'** פעמים **שש**, המרמזים על ריבוי החומר שהיה ביון, והנה כדי לבטל את מלכות הרשעה היה צורך בהתגברות כוחות עליונים הבאים מכוח תורת ישראל מתוך מסירות נפש, כמו שמצאנו שבזכות מסירות נפשם של הכהנים , זכו ישראל לראות את ישועות ה' , ועשה עמהם ניסים ונפלאות, וברמז: תיבת **מתתיהו** אותיות **מיתת** האות ו(6) , המסמלת את המלחמה ב**שקר** שהוא בגימטיק **שש**, והנה בבחינה הרוחנית של ישראל תמצא שיש **שתי** תורות לעם ישראל:

א. תורה שבכתב.

ב. תורה שבעל פה.

וכשם שחודש **שלישי** הוא חודש **סיון** כנגד **תורה שבכתב** , כך חודש כסליו שהוא החודש **השלישי** מתשרי הוא כנגד **התורה שבעל פה**, וברמז: תיבת **סיון** אותיות **ס-יון** , אות **ס** גימט' **שישים** כנגד **שישים** מסכתות שבתלמוד, ו-**60** גימטיק **6** כנגד תורה שבעל פה - ששה סדרי משנה, ובצירוף יעלה גימט' גדולה עם גימט' קטנה יעלה **66** , שבכך מבטלים את קליפת **יון**(66) גימט' **שישים ושש**, והתיבה **כה** כנגד **כה** בכסליו , רומזת למידת **כה** , שהיא כנגד **מלכות פה** תורה שבעל פה שבימים אלו של חנוכה מתפשטין אורות גבוהים במיוחד המאירים בסוד **המלכות**

וב**אור** תורה זה שהוא אור **האמת** יש בו משום תיקון לישראל לנצח את קליפת מלכות יוון הרשעה, שהיה עיקר מגמתם להחשיך עיניהם של ישראל , וברמז: תיבת **אמת**(441) גימטיק **9** , שצורת כתיבתה ההיפך מהסיפּרה **6** שהיא ספירת ה**שקר**(6) כנגד **אור**(9) גימטיק **תשע**,

ולפיכך צריך שיכווין בכל לילה מימי החנוכה יחוד שם אהיה בצירוף אחר המיוחד לאותו יום, כמובא בכתבי האר"י הקדוש, וברמז אהיה(21) פעמים אהיה(21) גימט' אמת(441), ותיקונם יהיה על ידי ריבוי אורו של ה' יתברך בימים אלו בסוד הכתוב: "ה' אורי וישעיי" {תהילים כז א}, הוא האור הנובע מכוח התורה, בבחינת הכתוב "כי נר מצווה ותורה אור" {משלי ו כג}

שתי סוגים של חושך

ובעניין חושך זה שהחשיכה מלכות יון הרשעה כמובא בחז"ל על הפסוק: "וחשך על פני תהום" {בראשית א ב} זו מלכות יון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל, הנה יש לומר בו שתי כוונות בפירוש חושך:

א. שהכוונה לחושך ממש.

ב. הכוונה לריבוי אור.

דהיינו שסינוורו את עיני ישראל בריבוי אור, בכך שבנו להם איצטדיונים ובתי קרקסאות וכו' והחלו העם לנהור אחרי ההבל בהמוניהם ונתרבו המתיוונים, ומריבוי אור שקר זה. כבר לא יכלו לראות את האמת, ועל כן רק בכוח התורה הקדושה יזכו לראות אור האמת, וכמו שנאמר "כי עמך מקור חיים באורך נראה אור" {תהילים לו י} דהיינו שבכוח אור התורה יזכו לראות את האור האמיתי, וכוח אור קדושה זה יניקתו מכוח האורות הגנוזים בתורה עוד מששת ימי בראשית, ככתוב: "וירא אלהים את האור כי טוב" {בראשית א ד} אמרו רבותינו ז"ל שבאור זה היה אדם הראשון צופה מסוף העולם ועד סופו, אלא שראה הקב"ה שעתידין הרשעים להשתמש בו שלא כראוי, עמד וגנזו לצדיקים לעתיד לבוא, והוא הנקרא אור הגנוז הוא אור האמת,

והנה מובא בספיה"ק שהאור הגנוז טרם נגזו שימש את אדם הראשון יממה ומחצה, שהם לו(36)שעות, וכנגדם יש לו(36) נרות בימי חנוכה, וכנגדם יש לו(36) מסכתות בתלמוד תורה שבעל פה, כנגד לו צדיקים שבכל דור ודור כמו שנאמר: "אשרי כל זוכי לו" {ישעיהו ל יח}

ובזכות **אור** זה שהוא כנגד הצדיקים והתורה הקדושה, הצליחו מלכות בית חשמונאי להתגבר על מלכות יוון הרשעה, וברמז ככתוב: "וירא את **האור**" {בראשית א ד} **תיבות את האור** (613) גימט' **בתורה** (613) והוא כנגד **תריג** (613) מצוות בסוד **אורות** התורה וברמז **תיבת אורות** (613) גימט' **תריג** (613), שבזכות התורה ומצוותיה זכו ישראל להתגבר על מלכות יוון ככתוב: "כי נר מצוה ותורה **אור**" {משלי ו כג}, וברמז **תיבת אור מופיעה לו** (36) פעמים בתורה בדיוק,

והנה ביטול **יון** גימט' **סו** (66) יהיה על ידי **שש** פעמים **שש**, שהם **לו** (36) **שעות**, והוא בסוד אור הגנוז, כנגדן **לו** (36) **נרות** של חנוכה, וכנגד **לו צדיקים** שבכל דור אשר בכוחם לבטל הרשעים,

וכמובא במדרש על הפסוק: "**וחשך** על פני תהום" {בראשית א ב} {במדר"ר פרשה ב} זו מלכות **יון** הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל והביאה את הבחינה של **המות**, **אותיות תהום**, ותיקונם יהיה על ידי החשמונאים וברמז **מתיתיהו** אותיות **תיקן תהום** יון וכתוב: "**ורוח** אלהים **מרחפת** על פני תהום" זו **רוחו** של מְשִׁיחַ, וברמז **רוח אלהים מרחפת** אותיות **פּרַח-מַת**, כנגד **רפח** ניצוצות הוא התיקון המוזכר בקבלה כנודע ליודעי ח"ן, שבזכות **לו** צדיקים מתמתקת מידת **אלהים**, וברמז **תיבת לו** עם המילוי כזה: **למד** וו (86) גימט' **אלהים** (86) שהוא שם מידת הדין, ומיתקו הוא על ידי שם **אלהים במילוי יודין** כזה: אלף, למד, הי, יוד, מס, גימט' שי' (300) כמניין **קנקן** (300), והוא כנגד נס כד השמן שהיה טמון באדמה **שלש** מאות שנה כנודע,

והוא ברמז הכתוב: "**אל ה' ויאר לנו**" {תהילים קיח כז} דהיינו שעל ידי שם **הויה** מאיר **לנו** (86) גימט' **אלהים** (86), כנגד מידת הדין בבחינת "**האל לנו אל למושעות**" **לנו**- (86) שעל ידי בבחינת **אל** שהיא **חסד** מושיעה **לנו** גימט' **אלהים** (86), וברמז: **תיבת לנו** תמצא אותיות **לו נרות**, או **לנו** אותיות **ל-נו** (56) כנגד הנרות שדלקו במקדש, שבמנורת המקדש היו בה **שבעה** קנים, שהאירו במשך **שמונה** ימים, ובסה"כ יעלה כמניין **נו** (56),

והנה **תיבת נו** בצירוף י טפחים שהם כנגד מצוות מקום הנחתה, יעלה **תיבת יון**, וברמז **ויאר לנו** (86) עם ג' אותיות גימט' **חנוכה** (89), והוא בסוד הכתוב: "**לב נשבר ונדפה אלהים לא תבזה**" {תהילים נא

יט {המילים: "לֵב נְשֹׁבֵר וְנִדְכָּה" ראשי תיבות לנו (86) גימט' אלהים (86) וסופי תיבות גימט' אור (207), שעל ידי האור נמתקת מידת אלהים, וברמז המילה: בחנוכה אותיות חנו בכה (91) שהיא גימט' הוי"ה אדני (91) שהם רחמים גמורים בסוד: האלהים (91), הממתק שם של אלהים שהוא דין,

ואכן כבר בתחילת התורה נרמזה חנוכה בפסוק "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", המילה: בְּרֵאשִׁית, ראשי תיבות בזמן שליטת יוון ארורה רשעה תדליק, או ראשי תיבות בזמן יון רשעה אורות שמונה תדליק,

ומצוות הדלקת החנוכה היא לו (36) נרות שהם ו' פעמים ו', במשך שמונה ימים של ימי החנוכה, והוא ברמז אותיות שית, שבת יבת בְּרֵאשִׁית, שתיבת שית בארמית היא שש המכוונת כנגד החומר, שהוא כנגד שש קצוות המכונה ו"ק ראשי תיבות ו' קצוות, והוא בבחינת טיט היון שהוא אחד מהמקומות שבתוך מדורי הגהינום הנקרא בשם זה: טיט היון, וברמז: תיבת טיט מרמז על החומר, ומה שנקרא היון לרמז על יון, לרמז על יון שהייתה תרבות החומר בעולם, ואכן כל מילה אשר תמצא בסופה אותיות יון תמצא קשר לסטרא של החומר כמו אצטדיון קניון וכי' לפי שהשורש לזה הוא בא מתרבות יון - תרבות החושך בעולם,

שהנה כידוע, תרבות יון העריצו מאוד את תרבות הכוח, ואת תרבות הנוי והטבע, כמובא בדברי רבותינו ז"ל: "יפה יפיפיותו של יפת באהלי שם" שיפת מסמל את תרבות הכוח והיופי שהם החיצוניות, ולפיכך כנגדו ברא ה' את אהלי שם הכוונה לתורת שם ועבר הצדיקים שכל הוויתם היה עסק התורה, המרמזת על פנימיות התורה, שכחה העצום של התורה הוא כנגד חשך יון, ומובא בספה"ק שחושך זה מתבטל על ידי לו אורות הגנוזים, שחוזרים ומאירים בלו נרות של ימי החנוכה בחודש כסליו, וברמז תיבת כסליו לשון כסוי לו, דהיינו כנגד אורות המכוסים, הם האורת הגנוזים עוד מימי בראשית, שחוזרים ומתגלים בכל ימי החנוכה, על ידי הארת אור הנרות של חנוכה, שמנינם עולה לו (36), הלא הן לו (36) אורות הגנוזים,

והנה אורות גנוזים אלו הארתם מתחילה מיום **כה** בכסלו על כן נקראת חנוכה על שם שחנו חשמונאים **בכה** ככתוב: "ויחנו בחשמנה" {במדבר לג כט} שהוא המקום מספר **ה-כה** במסעות בני ישראל במדבר, ותיבת **ה-כה** גימט' **כי** ובצירוף **מב** מסעות בני ישראל יעלה תיבת **מכבי** הלא הם החשמונאים בני לוי,

והנה התיבה מספר **כה** שבתורה מהמילה בראשית היא **אור** המוזכרת בצווי: "יהי אור", והנה תיבת **יהי** בגימט' **כה**, ותיבת **יהי** עם המילוי כזה **יוד** הו **ה** **יוד** גימט' נ(50) ובאותיות המילוי תמצא אותיות **הוד** היא הספירה המאירה בחודש זה כנגד **ההוד** כנודע בקבלה,

וכמו כן תמצא שם אותיות **יהודה**, והוא בא לרמז על תיקון **יהודה** שמכר את **יוסף**, המוזכר בפרשיות השבוע שבהן קוראים בתקופת חנוכה, וזו הסיבה שבסוף תקופת בית שני ניטלה המלכות מיהודה ובמקומן שלטה מלכות בית חשמונאי,

ותיבת **יהי** סופי תיבות "מי לה' אלי" {שמות לב כו} גימט' **כה** כנגד ההכרזה שהייתה בשעה שקמו להילחם החשמונאים נגד היוונים ו**שתי** פעמים **כה** גימט' **נ**, ובצירוף **כה** עם **נ** יעלה **כהן**, לרמז על הנס שנעשה על ידי כהנים מבית חשמונאי,

וזוהו שכתוב: "שימו לבבכם מיום העשרים וארבעה ומעלה לחודש התשיעי" {חגי ב יח} שהוא **כה** בכסלו היום בו **יוסד** **ההיכל** שביקש הנביא **חגי** לשים לב על התפשטות האורות והניצוצות בהארת ימים אלו שהם הכנה והתעוררות לניצוצות הגאולה עד בוא **מְשִׁיחַ**.

אור מְשִׁיחַ

ונראה שבכוח הדלקה זו של ימי החנוכה פועלים לחזק את רוחו של מְשִׁיחַ, והוא בסוד הכתוב: "עֲרַכְתִּי זָר לְמִשְׁיָחוֹ" {תהילים קלב יז} הוא אור פני מְשִׁיחַ בסוד "אור צדיקים ישמח" {משלי יג ט} ודרשו חז"ל: **ישמח** אותיות מְשִׁיחַ, שבכוח אורות של הקדושה יזכו ישראל לגואל הוא המשיח בבחינת "באורך נראה אור" {תהילים לו י} בסוד "אור חדש על ציון תאיר" {מתפילת יוצר שבשחרית}

וכמובא בזה"ק על הכתוב: "רוח אלהים מרחפת על פני המים" {בראשית א ב} זו רוחו של מְשִׁיחַ וברמז מְשִׁיחַ ראשי תיבות מדליקין שמונה ימי חנוכה דעל ידי הדלקת לו נרות בחנוכה מתעוררת רוח חדשה בקרב מְשִׁיחַ (358) גימט' נחש (358) סופי תיבות רוח נכון חדש , לרמז על מְשִׁיחַ (358) גימט' נחש (358) שמכניע קליפת נחש ראשי תיבות שמונה נרות חנוכה , שעולה מניינם לו(36) בהם מבטלין את החושך של יון ,

וברמז בתיבות חשך יון תמצא אותיות נחש ואותיות כיו גימט' לו (36) כנגד לו נרות של חנוכה שבהם יש תיקון לגאולה האחרונה על ידם נעשה התעוררות ניצוצות מְשִׁיחַ , וברמז: במְשִׁיחַ(360) גימט' עשר פעמים לו(36),

ואכן מצות ההדלקה היא בשמן ראשי תיבות מדליקין שמונה נרות , ומצות הנחתה בטפח הסמוך לפתח , בצד שמאל כנגד המזוזה , וברמז תיבת מְשִׁיחַ ראשי תיבות מזוזה ימין שמאל חנוכיה ,

שבכוח הארה של התורה והמצות ככתוב: "כי נר מצוה ותורה אור" {משלי ו כג} מתעוררין ניצוצות מְשִׁיחַ המתפשטין במועד בכה בכסלו , כנגד מידת המלכות הנקראת כה שהיא כנגד תורה שבעל פה ,

למדנו מכאן שיש בכוח שתי מצוות אלו להאיר את החשך , ככתוב: "מימינו אש דת למו" {דברים לג ב} הכוונה לתורה שנתנה ביד ימין ושנמשלה לאש בבחינת אור , וברמז תיבת דת למו אותיות תלמוד אותיות מדת לו , אותי למד - ת - ו שאות ל מלשון לימוד , ואות ת - תורה הרומזת לתורה שבכתב, ואות ו(6) רומזת לתורה שבעל פה , כנגד ששה סדרי משנה ,

והוא ברמז תיבת למוד אותיות לו - מד , והוא כנגד לו(36) נרות שמדליקין בחנוכה , בצירוף ח נרות של השמש גימט' מד (44) , ואותיות לו(36) כנגד לו מסכתות שיש עליהן גמרא, ואותיות מד(44) גימט' בבלי(44), הוא התלמוד שנקרא בבלי גימט' מד(44), ויש ב' תלמודים תלמוד בבלי ותלמוד ירושלמי, וברמז תיבת חנוכה עם המילוי כזה חית נון וו כף הה (646) גימט' בבלי וירושלמי(646)

נרות החנוכה - כנגד יעקב ויוסף

מובא בספה"ק שאור נרות החנוכה הם כנגד יעקב ויוסף בבחינת הכתוב "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה" (עובדיה א יח) וברמז וְהָיָה (26) גימטיק חנוכה (26) גימטיק 8 כנגד שמונה ימי חנוכה, ואש לְהִבָּה הוא כנגד "מימינו אש" תיבת מימינו (156) גימטי יוסף (156), שהיה ויעקב הוא בבחינת אש התורה בסוד: "איש תם יושב אוהלים" שהיה שוקד על משנתו ככתוב: "ויקץ משנתו" קרי ממשנתו ותיבת משנה אותיות השמן,

והוא בסוד הכתוב אצל יעקב "ויצק שמן על ראשה" {בראשית כוח יח} וכמובא במסורת הקדמונים, שהוא הוא השמן של נס חנוכה, שהטמינו יעקב במקלו, והשמן אותיות משנה, שהיא תורה שבעל פה אשר ממנה האורות המתפשטים בשמונה ימי חנוכה,

וגם יוסף היה בבחינת משנה בסוד הכתוב: "וירכב אותו במרכבת המשנה" וביוסף נאמר: "יוסף בן זקנים הוא" {בראשית לז ג} תרגום בר חכים, ותיבת זקנים ראשי תיבות ששת סדרי משנה כידוע זרעים קדשים נשים וכו' והוא סוד "וילבש אותו בגדי שש" {בראשית מא מב} לפיכך לא מצאנו בתלמוד ובמשנה סיפור נס של חנוכה כבשאר המועדים כי אם מעט וברמז וכמו שאמרו רבותינו ז"ל נס חנוכה לא ניתן להיכתב {יומא כט ע"ב} כיוון שכל מהות חנוכה היא תורה שבעל פה דהיינו תורת הנסתר, וברמז מובא בפרק במה מדליקין ששואלת הגמרא מאי חנוכה? ועונה הגמרא דתנו רבנן {שבת כא ע"ב} דהיינו כל נס חנוכה הוא בבחינת תנו רבנן דהיינו שנו בעל פה ולא בכתב,

ומובא בכתבי חכמי האמת, שאורות הגנוזים מתפשטים ומאירים בימים אלו, בחודש כסלו הוא החודש השלישי, כנגד שבט לוי שהוא שלישי ומשולש באותיותיו, שחנוכה היא בבחינת כה שהיא מלכות פה תורה שבעל פה המאירים בה לו (36) אורות גנוזים ראשי תיבות ליהודים הייתה אורה ראשי תיבות גימטי לו (36) ואורה זו תורה, ותיבת אורה בצירוף אותיות א' עם אות ו אותיות זהר המכוונות לתורת הסוד אור ה-גנוז, ובתיבת גנוז תמצא אותיות ג-ז שהוא עניין מקום הנחת החנוכיה למטה בגובה ג עד ז טפחים כמניין עשר טפחים,

ואותיות **נו** שבתִיבַת **גנוז** כנגד **נו**(56) נרות של המקדש שהאירו **בשבע** קנים שבמנורה **בשמנה** ימים , ובצירוף יעלה מניינם **סו**(66) כנגד **יון** (66) מלכות הרשעה,

ותיקנו לומר **הנרת הללו** הנרת חסר ו שהם **ח' אותיות** כנגד **ח**(8) ימים ויש בנוסח זה **לו**(36) תיבות כנגד **לו**(36) נרות המדליקין בכל ימי החנוכה בהם מתגלים האורות הגנוזים וברמז "הנסתרות לה' אלהנו" {דברים כט כוח} ראשי תיבות **אלה** (36) גימט' **לו** (36) , וכווננו רבותינו ז"ל שבימי חנוכה הוא הזמן לגלות **כסוי** של **לו**(36) אורות גנוזים אלו שתיקונם יהיה על ידי **גלוי** במעשה ההדלקה ובברכתן , וברמז תיבת **גלוי** אותיות **יג לו** כנגד **יג**(13) תיבות שתיקנו רבותינו ז"ל בברכת הנרות של חנוכה שיש כמניין **אחד**(13) תיבות, וכמו כן גם בברכה השניה : בברכת שעשה ניסים , תיקנו בה גם כן **יג**(13) תיבות, אשר בצירוף שניהם יחד יעלה מניין תיבותיהם **כו** כנגד שם **הוי"ה** , שעל ידי **ב** פעמים **יג** שעולה כמניין **הוי"ה**(26) פועלים לגלות האורות הגנוזים בהארת שם **הוי"ה** והוא בבחינת הכתוב: "**הוי"ה** אורי וישעיי" {תהילים כז א} שבימי חנוכה מאירין **יג** מידות רחמים כנודע, וכנגד הארות של תורה שבעל פה המתעוררין בחודש זה , כמובא בספרים הקדושים,

לפיכך הנס של חנוכה היה בשמן שבמנורה , היא המנורה הרומזת על החכמה , בבחינת הרוצה להחכים ידרים, וסימניך מנורה בדרום , וברמז במנורה היו **שבעה** קנים שדלקו **שבעה** ימים בבחינת "המנורה **שבעה ושבעה**" {זכריה ד ב} ובסה"כ דלקה המנורה **מט** ימים גימט' **גלוי**(49) גימט' **אחד**(13),

שהנה תורה שבעל פה נדרשת ב- **יג מידות** בבחינת **שושנה** שיש בה **יג** עלי כותרת כנגד **יג** מידות הרחמים, וזהו השושנים המוזכר בפיוט "מנותר קנקנים נעשה נס **לשושנים**" , כמובא בפיוט הידוע בשם מרדכי: מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח , וכמוזכר בנביאים חגי וזכריה , וברמז : "מנותר קנקנים נעשה נס **לשושנים**" הנה כאשר תחסיר **אחד**(13) מתיבת **קנקנים**(350) מהנותר יישאר **חגי וזכריה הנביא** (337) , הקשורים לנס החנוכה,

וברמז נפלא הנה תמצא בתיבת **חנוכה** אותיות **חנה** כו(26) , והוא בסוד **חנוכה** בגימט'יק הוי"ה(26) , והוי"ה (26) גם כן גימט'יק **שמונה** המרמזים על **שמונה** ימי החנוכה, שעל ידי שם הוי"ה רחמים נסתלק חושך הרשעים בחנוכה, והוא בסוד המובא ברז"ל: שאין הקב"ה מייחד שמו על הרעה, ככתוב: **"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשֵׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד"**(בראשית א ה),

שלא נאמר: **"וְלַחֲשֵׁךְ קָרָא אֱלֹהִים לַיְלָה"** אלא: **"וְלַחֲשֵׁךְ קָרָא לַיְלָה"** שבחינת **לַיְלָה** הכוונה ליון מלכות הרשעה, כמובא בזוה"ק, ולא ייחד שם את שמו שם אלהים שהוא של דין, והוא לפי שהקב"ה המתיק בשם הוי"ה רחמים על ישראל שהתנהג עימם ברחמים גמורים, בבחינת **"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד"** שנהפכה מידת לילה למידת יום - רחמים גמורים,

ונראה שזהו כוונת הנביא **חגי** שאמר: **"שימו נא לבבכם מיום העשרים וארבעה ומעלה לחודש התשיעי וכו'"**{חגי ב יח} שכוונתו הייתה ליום **כה** בכסלו הוא חג החנוכה, היום בו מתחיל להתנוצץ אורו של משיח, וברמז **לבבכם**(94) גימט' **החנוכה**(94)

וכמו כן נרמז בשמו **חגי הנביא** (89) גימט' **חנוכה**(89) , ותיבת **חגי** אותיות **ח - יג** הרומז ל - יג מידות הרחמים המאירין בכל **שמונה** ימי **החנוכה**, כדי לבטל את חושך מלכות יון הרשעה בבחינת **"חשך על פני תהום"** תיבת **חשך**(328) גימט'יק **אחד**(13),

החנוכה בתיקון שם אדני

הנה בהארת שם הוי"ה החונה **בחנוכה** אותיות **חנה** כו מתקנים בימים אלו את שם הוי"ה **אדני**, והוא בסוד חודש כסליו(126) שעולה כמניין **אדני** ברביע כזה: **א אד אדנ אדני**(126)

وهוא כנגד שם הוי"ה ככתיבתו וקריאתו, ששם ה' נכתב הוי"ה ונקרא **אדני** בבחינת **"זה שמי לעלם"**{שמות ג טו}, ששם **אדני** הנקרא בעל פה הוא המרמז על תורה שבעל פה, והיא המידה אשר מאירה בחנוכה כמובא בספה"ק, והוא הבחינה של תיקון שם **אדני**, שנפגם אצל יעקב

אבינו ע"ה , כאשר אמר **שמונה** פעמים **אדוני** לעשיו , וכמו כן השתחוה לו יעקב **שבע** פעמים ,

וכמובא בדברי רבותינו ז"ל שבגלל ח' פעמים אלו שאמר יעקב **אדוני** לעשיו נתן כוח התגברות ושליטה לקליפת עשיו , ומחמת זה זכה עשיו ויצאו ממנו **שמונה מלכים** קודם מלוך מלך בישראל ,

והנה יעקב שהרגיש בזה , לפיכך היה דואג לתקן בדבר זה כדי להחליש כוחו של עשיו והוא כפי שיבואר לקמן , ואכן זו הסיבה שיעקב המתין מלעזוב את בית לבן עד שנולד לו יוסף , לפי שראה בו את המשך דרכו, ככתוב: "**אלה** תולדות יעקב יוסף" {בראשית לו ב} וכתוב: וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וְבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה" {עובדיה א יח}

ומובא בזוהר הקדוש יעקב ויוסף **גוף חד הוא** , וברמז : מובא בספר היכלות שאותיות המילוי נקראים תולדות, ותיבת **יעקב** עם המילוי כזה: **יוד עין קוף בית** (566) גימט' **מְשִׁיחַ בן יוסף** (566), ו**יעקב יוסף** (338) גימט' **יג פעמים הוי"ה** (26) שהיא קדושת הוי"ה **אחד**, ובכוח זה הצליח יעקב להכניע את החומר העכור של מלכות יון הרשעה ,

שבכוח קדושת הוי"ה **אחד** זכו ישראל ליתרון של **אחד** על יון, שהנה **אחד** (1) בצירוף שם **אדני** (65) יעלה כמניין **יון** (66) , ונס זה יהיה בזכות החשמונאים שנקראו בני **בינה** וברמז **בינה** (67) גימט' **סז** (67) הרומז ליתרונם של החשמונאים על **יון** (66) באחד ובכך התגברו עליהם והכניעום ,

שהנה בגמרא מוזכר שהתחכמו היוונים לעשות **שלושה עשר** פרצות בחומות העזרה שהיתה בחצר בית המקדש, כמאמר הפיוט: "ופרצו **חומות** מגדלי" דהיינו שפרצו היוונים **יג** פרצות **בשתי חומות** , אחד כנגד תורה **שבכתב** , ואחד כנגד תורה **שבעל פה** , לפי שהיה רצונם של היוונים עז להילחם כנגד **האחד** הוא ה' יתברך , וברמז: **אחד** גימט' **יג** , כגימט' קטנה של תיבת **חשך** (328) בבחינת הדרש "**וחשך** על פני תהום" {בראשית א ב} זו מלכות יון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל ,

וכמובא במשנה מסכת מידות פרק ב' משנה ב': **יג פרצות** פרצו מלכי יוון בסורג , וכנגדם תיקנו חכמים **יג השתחויות** , ונראה שהשתחויות אלו הם כנגד מה שיעקב אמר **שמונה** פעמים **אדני** לעשיו ובאותה שעה השתחוה לו ,

וכעת מתקן יעקב דבר זה על ידי בנו יוסף ומחזיר שם **אדני** לביתו, ככתוב: אצל יוסף "וַיִּתְנַחַּם בְּגִדוֹ אֶצְלָה עַד בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ" {בראשית לט טז} שבפסוק זה תמצא כולו רמזי חנוכה באופן כזה:

"וַיִּתְנַחַּם" ראשי תיבות ותדליק נרות חנוכה, **בְּגִדוֹ** ראשי תיבות בגובה **דו** גימטי **עשרה** טפחים, תיבת **אֶצְלָה** ראשי תיבות **אצל** הפתח, **עַד בּוֹא אֲדֹנָיו** אל **בֵּיתוֹ**, הכוונה עד שתכלה רגל מן השוק,

והוא בסוד הכתוב " **עַד בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ** " שהכוונה לשם **אדני** שנתקן וחוזר לביתו, הוא בית המקדש, בשמונה ימי חנוכה, וברמז: "עד **בוא**" תיבת **בוא** אותיות **בו** גימטי **שמונה**, ואות **א** רומזת לשם **אדני** החוזר לביתו ומאיר בשם **אל** כנודע בספה"ק,

והוא ברמז הכתוב: "**אֲדֹנִי** שָׁאַל אֶת עֶבְדּוֹ לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אֵב או אַח" {בראשית מד יט}, המילים **אֲדֹנִי** שָׁאַל רומז להשאלת שם **אדני** דהיינו תיקון שם **אדני**,

שיוסף שאל את אחיו על אופן ההדלקה האם כשיטת בית הלל בבחינת **אב** דהיינו שלשיטתן ביום **א** מדליקין **שני** נרות, או **אח** כנגד שיטת בית שמאי שלשיטתם מדליקין ביום **א ח** נרות,

וכתוב: "וַיִּשְׁאַל אֶת אֲדֹנָיו יֵשׁ לָנוּ אֵב אֲבָ זָקֵן וְיִלְד זְקֵנִים קָטָן" {בראשית מד כ} דהיינו שביום **א** מדליקין **ב**(2) נרות והלכה כהלל הַזָּקֵן, ותיבת **לָנוּ** ראשי תיבות נרות **לו**(36), כמניין **לו**(36) נרות שמדליקים בחג החנוכה, תיבת **לָנוּ** אותיות **ל-נו** כנגד **נו**(56) נרות שדלקו במנורת המקדש, הרמוזה בתיבת **זְקֵנִים** אותיות **ז** (7) **קנים**, וְיִלְד (44) כמניין **44** נרות חנוכה עם השמשים,

וברמז המילים: **לָנוּ אֵב**(89) גימטי **חנוכה**(89) וזהו "**אֲדֹנִי** שָׁאַל אֶת עֶבְדּוֹ" היינו מלשון השאלה שתיקן יוסף את שם **אדני** והוא ברמז הכתוב: "וַיִּשְׁאַל אֶת אֲדֹנָיו הֲיֵשׁ לָנוּ אֵב אֲבָ זָקֵן וְיִלְד זְקֵנִים קָטָן" {שמואל ב טו כא} תיבת **חי אֲדֹנִי** (89) גימטי **חנוכה** (89),

שתיקון שם **אדני** נעשה על ידי צירוף שם הוי"ה כמניין **האלהים** (89) ובכך ממתק שם אלהים שהוא דין, וברמז הוי"ה **אדני** (91) גימטי **חנו-בכה**(91), וזה היה בבחינת **נס** חנוכה בכוח הארת שם הוי"ה **במילוי אלפין** כזה: **יוד הא ואו הא**, גימטי **מה** (45) ובצירוף שם **אדני** (65) גימטי **נס** (110), והוא ברמז **כה** בכסליו, שתיבת **כה** עם המילוי כזה: **כף הה**(110) גימטי **נס** (110) שבו תוקן שם **אדני**,

והוא ברמז הכתוב: "חַי אֲדַנִּי" {שמואל ב טו כא} גימט' חנוכה (89) ותיבת וְחַי אות וו-חַי הרומז לו(6) פעמים ו(6), שהן לו(36) נרות שדולקין בהן נרות החנוכה חַי(18) שעות, שהרי שעור הדלקתה חַי שעה, לפיכך, לפי שתוקן שם אֲדַנִּי בחנוכה לכן קבעו חכמים לומר הלל גמור על נס זה של חנוכה כל שמונת הימים, וברמז: הלל(65) גימט' אֲדַנִּי (65) שבצירוף שם הוִיָּה במילוי אלפין (45) יעלה כמניין נס(110),

ונראה לומר שזהו שהתכוון הנביא חגי לומר: "שִׁימוּ זֶא לְבַבְכֶם בְּיוֹם הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲלָה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לְתַשְׁיַעֵי לְבֹן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִסַּד הַיִּכְלָה ה' שִׁימוּ לְבַבְכֶם" {חגי ב יח} וברמז נפלא הַיִּכְלָה(65) גימט' אֲדַנִּי(65) וכמובא בזה"ק על הפסוק "וְהוִיָּה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הַסּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ" {חבקוק ב כ} הרומז על שם הוִיָּה, שהוא בהיכל(65) גימט' אֲדַנִּי(65), וככתוב: הַסּ(65) מִפְּנֵי גימט' אֲדַנִּי(65), ומצוות הנחתה בשמאל הפתח כנגד המזוזה(65) שהיא גם כן כמניין אֲדַנִּי(65) ובזה נתקן שם אֲדַנִּי(65),

וברמז: בפיוט שאנו אומרים בשעת ההדלקה "הנרת הללו" יש בנוסח זה לו(36) תיבות כנגד לו(36) נרות של חנוכה, ותיבת הללו תמצא אותיות הלל(65), ואותיות ה-ללו(66), תיבת הלל(65) כנגד שם אֲדַנִּי(65) ואותיות ללו(66) כמניין יון(66) לרמז על תיקון שם אֲדַנִּי בימים אלו המתגברת ומכניעה את קליפת יון הרשעה,

והנה בתיקון שם אֲדַנִּי מתקן יעקב מה שפגם בשעה שאמר לעשיו: שמונה פעמים אֲדַנִּי, והוא ברמז הכתוב: "כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדַנִּי לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לִבִּי גִרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה" {בראשית לב ה} תיבת כֹּה רומזת לכה בכסלו, שעדיין היד פשוטה בו לקבל השבים בתשובה, כנודע בספה"ק,

בבחינת הכתוב: "תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּפָא" תיבת דָּפָא גימט' כה, ותיבת עַד (74) הוא כמניין הימים שמראש השנה ועד החנוכה שהם שבעים וארבעה ימים, בסוד: "וְאַחַר עַד עָתָה" ואין עָתָה אלא מלשון תשובה,

ותיבת וְאַחַר אותיות ח אור כנגד שמונה ימי חנוכה, בסוד: "איסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח" הרומז לחנוכת המזבח בחנוכה,

והוא בסוד מה שאמר יעקב לבניו: "כה תאמרו" תיבת תאמרו אותיות תמן אור שהם תמניה אורות המאירים בשמונה ימי חנוכה, בסוד תאמרו אותיות נר ואמת שבהן מתגלה אור האמת בבחינת "תתן אמת ליעקב" {מיכה ז כ} שיעקב אבינו ע"ה מתקן בבחינת ואחר אותיות אחר, כנגד הנפש וברמז תמן ראשי תיבות תיקון מסירות נפש, ותיבת אחר לשון נסוג לאחור שיעקב מתקן על ידי ספירת הבינה שהיא כנגד התשובה את כל הנסוגים אחר, ואכן בסדר הספירות לאחור שהן מלכות, יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, נמצא שספירת הבינה היא בשמיני, לפיכך: מדליקין בשמאל כנגד הלב שהוא בשמאל, בסוד: בינה ליבא ובה הלב מבין {תיקו"ז הקדמה יז א} וברמז חנוכה אותיות חנה כו(26), ותיבת חנה(63) גימט' סג(63) גימט'יק אמת(1+4+4) כנגד שם הוי"ה פשוט, וכנגד הוי"ה במילוי סג, כזה: יוד הי ואו הי (63) כנודע, שבסוד שם זה הקב"ה מחיה את כל הנסוגים ממנו, והוא בסוד הכתוב: "תשב אנוש עד דפא ותאמר שובו בני אדם" {תהילים צ ג} תיבת דפא(25) גימט' כה(25) הוא כה בכסליו.

נס חנוכה בזכות יוסף הצדיק

הנה על הפסוק: "אלה תלדות יעקב יוסף" (בראשית לו ב) מובא בספר היכלות שאותיות המילוי נקראים תלדות, ואותיות מילוי של תיבת יעקב כזה: יוד עין קוף בית (566) גימט' משיח בן יוסף (566) בדיוק, והוא לפי שראה יעקב שבצירוף יוסף עמו, רק אז יוכל להתגבר על קליפת עשיו הרשע, כמו שנאמר: "יהיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם" {עובדיה א יח} שבחינת אש ולהבה הם בבחינת גוף אחד הוא, וברמז גוף(89) גימט' חנוכה(89) שהם הימים המאירין את נרות החנוכה, שגופן מורכב מאש ושלהבת, כנגד נרות החנוכה בבחינת: "אלה תלדות יעקב יוסף" בבחינת נר חנוכה שמוסיף והולך כשיטת בית הלל ולא כשיטת בית שמאי שכל יום פוחת והולך, וברמז: חנוכה ראשי תיבות ח' נרות והלכה כבית הלל,

שנס זה של חנוכה שהיה במקדש נעשה בגוף המנורה, ומובא בספה"ק שיוסף כנגד המנורה, ככתוב: "וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי בֶן זְקֵנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֻנֶת פָּסִים: {בראשית לו ג} ובתרגום תירגם בן זְקֵנִים - **בר חכים**, והוא ברמז הכתוב: תיבת זְקֵנִים תיבת ז' קנים וכמו שנאמר על יוסף "אֵין נְבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ" {בראשית מא לט}.

ועוד שיוסף הוא בבחינת השמן שבמנורה, כנגד החכמה, וברמז תיבת שמן (390) גימט' יוסף בן יעקב (390) כסופי תיבות איש נבון וחכם ס"ת שמן, וברמז: אותיות המילוי של תיבת שמן כזה: שין מס נון גימט' יוסף (156) והוא בסוד שבעה "הקנים היוצאים מן המנורה" {שמות לו} המילים: "מן המנורה" (390) כתוב חסר ו גימט' שמן (390).

והנה יעקב ויוסף בבחינת אש ולהבה שניהם כגוף אחד ובכוחם זה יתגברו על מלך יון (156) גימט' יוסף (156) שהוא כנגד אנטיוכס (156) גם כן גימט' יוסף (156) והוא רמז שינצחו חשמונאים לעתיד לבוא בכוח להבתו של יוסף,

וכמו שאמר יוסף: "וְעַתָּה לֹא אֶתֶם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמְנֵי לָאֵב לְפָרְעָה וּלְאֲדוֹן... {בראשית מה ח} תיבת וַיִּשְׁמְנֵי אותיות שמן ואותיות ויין (36) גימט' לו (36) כנגד לו (36) נרות חנוכה,

וכתוב: "מִהָרֹו וַעֲלוּ אֶל אָבִי וְאֶמְרָתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמְנֵי אֱלֹהִים לְאֲדוֹן לְכָל מִצְרָיִם" {בראשית מה ט} הנה תיבת כֹּה רומזת על כה בכסליו, ותיבת בְּנֵךְ (72) גימט' מכבי (72) ותיבת שְׁמְנֵי מלשון שמן, הרומז על עצמו יוסף שהיה בבחינת השמן, ובעתיד הוא נס פך השמן, שזכות יוסף הצדיק עמדה להם לחשמונאים להתגבר על מלכות יון הרשעה, אשר החשיכה בארץ הקודש בציון, בבחינת: באו לכבוש את המלכה בביתה, והכניעום מלכות בית חשמונאי ובניו בציון, וברמז תיבת ציון (156) גימט' יוסף (156),

והנה ראה יעקב ברוח קודשו שעל ידי התחברותו עם יוסף, בכוחם משותף זה יתגברו בניו על מלכות יון הרשעה, שהרי כל יתרונם של יון הוא באחד יותר על שם אדניי, שיון בגימט' סו (66) ואילו שם אדניי (65) גימט' סה (65),

ובהצטרף הכוח של קדושת יעקב עם הכוח של קדושת יוסף בזה מתעצם כוח הקדושה של ה' יתברך שהוא בבחינת אחד (13) שהם יג (13) פעמים הוי"ה (26), שהנה יעקב (182) גימט' שבע פעמים הוי"ה (26)

ותיבת יוסף (156) גימט' שש פעמים הוי"ה (26) , ושניהם יחד עולים כמניין יג(13) פעמים הוי"ה (26),
 והוא בסוד הברכה אשר ברך משה את לוי לפני מותו ככתוב: "וְזָאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וּלְלֵוִי אָמַר... בָּרַךְ ה' חֵילוֹ וּפְעָלָו וְדָוֹ תִרְצָה מִחַץ מִתְּנִיָּם קִמְיוֹ וּמִשְׁנָאָיו מִן יְקוּמוֹן" {דברים לג יא} ופירש רש"י שם, וזה לשונו: מִחַץ מִתְּנִיָּם ראה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם עכו"ם והתפלל עליהם לפי שראה משה שעתידין לקום קומץ קטן מבני חשמונאי ולהלחם נגד בני יון המרובים, לפיכך ברכם משה שינצחום" עכ"ל,
 וברמז: " בָּרַךְ ה' חֵילוֹ " וברמז חֵילוֹ אותיות חי-לו, המילה חי ר"ת ח' ימים של חנוכה, שבהם מדליקים לו (36) נרות,
 וכמו כן תיבת חֵילוֹ אותיות חי-לו כנגד לו(36) נרות ששיעור זמן הדלקתן הוא חי(18) שעות שהוא חצי שעה שיעור זמן הדלקתן של נרות חנוכה, עוד רמז בתיבת חֵילוֹ, לרמז שנעשה נס זה בזכות חשמונאים מבית לוי וברמז חֵילוֹ תיבת ח לוי דהיינו חשמונאי לוי, וכתוב: מִחַץ מִתְּנִיָּם רומז למתתיהו וקמיו(156) גימט' יוסף(156) שהועילה זכותו של יוסף לישראל לנצח את היוונים,
 ולזכר הנס מדליקין החנוכיה בפתח כמו שאמרו רבותינו ז"ל: מזוזה מימין, חנוכיה משמאל, וציצית באמצע, כדי שיהיה מוקף במצוות, וברמז תיבת מִחַץ ראשי תיבות מזוזה חנוכיה ציצית,
 והוא בסוד הכתוב אצל נח "וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּסַּף שֶׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה... לָעֵת עָרְב" {בראשית ח יא} ומובא בזה"ק לָעֵת עָרְב זו מלכות יון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל, וברמז וַיַּחַל אותיות חֵילוֹ והוא ברמז: " בָּרַךְ ה' חֵילוֹ " אותיות חי-לו, כנגד חי ר"ת ח' ימים של חנוכה, שבהם מדליקים לו (36) נרות, ותיבת הַיּוֹנָה אותיות יון הה אותיות הוי"ה נ,
 כנגד שם הוי"ה רחמים הממתקין את יון, ואות נ כנגד נ אורות החוזרין בחנוכה על ידי נס פך השמן, אותיות שם-ן (50), והוא בסוד הכתוב: "וַהֲנִיחָה עֲלֶיהָ זֵית טָרֶף בְּפִיקָה" {בראשית ח יא} המרמז על הדלקת נרות בשמן זית בימי החנוכה {מדרש הנעלם} וכתוב: "וַיִּסַּף שֶׁלַח" {בראשית ח י} הבא לרמז על בחינת יוסף (156) המאירה בחנוכה, יחד עם יעקב (182) אביו, וברמז יעקב יוסף (338) גימט' שלח(338),

אברהם

חנוכה

פרדס

וברמז נפלא תמצא שפסוק זה מוזכר בפרשת נח פרק י פסוק ח , נח ראשי תיבות נרות חנוכה , שהם חי שעות כשעור זמן ההדלקה חצי שעה,

גזירת חדש מילה שבת

הנה גזירת היוונים בעיקר הייתה שרצו לעקור שלש מצוות, שהם: חודש , מילה, שבת, והוא ברמז הכתוב אצל יוסף: "וְחַמֶּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם" {בראשית ה ל} לפי שיוסף נשמר מאוד בשלשה דברים הללו במצרים , שהם שמירת הברית, שמירת שבת , והחודש , והוא ברמז: וְחַמֶּשׁ ראשי תיבות , חדש , מילה שבת, שבזכותם ניצל, וזהו כל עניינו של מְשִׁיחַ בן יוסף שיבוא קודם משיח בן דוד, שהוא סוד הכנה וגאולה לעתיד לבוא , וברמז: מְשִׁיחַ ראשי תיבות מדליקין שמונה ימי חנוכה , וכמו כן תיבת מְשִׁיחַ ראשי תיבות מזוזה ימין, שמאל חנוכה , שבזכות אורות אלו של מְשִׁיחַ בן יוסף יבוא אור של מְשִׁיחַ בן דוד, והוא בסוד האמור: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתיך", והוא כנגד חנוכה עם המילוי כזה: חית נון וו כף הה(646) גימט' תרום(646) , לפי שבחנוכה חזר כבוד ה' להאיר במקדש והוא ברמז הכתוב: "וקרנו תרום בכבוד" {תהילים קיב ט}

מְשִׁיחַ ר"ת מנחם שילה ינון חנינה

מובא בגמרא במסכת סנהדרין צא : ארבעה שמות יש לו למְשִׁיחַ, ואלו הן: מנחם שילה ינון חנינה ראשי תיבות: מְשִׁיחַ , ונראה שכל אלו שמות של מְשִׁיחַ מרומזים בחנוכה: בבחינת: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" תיבת צמח רומז לחנוכה שמצוות הנחתה בשמאל הפתח , מזוזה מימין ובאמצע ציצית, ונמצא מוקף במצוות , ראשי תיבות צמח (138) ואלו הן רמזי שמות המשיח בחנוכה:

א. מנחם - וברמז חנוכה מצוות הנחתה בשמאל הפתח , מזוזה מימין , ובאמצע ציצית, ונמצא מוקף במצוות , ראשי תיבות צמח (138) גימט' מנחם(138) שהוא אחד משמותיו של המְשִׁיחַ , חנוכה מצוות הנחתה

בשמאל הפתח , מזוזה מימין , ובאמצע ציצית, ונמצא מוקף במצוות , ראשי תיבות **צמח** (138) גימט' **מנחם**(138) שהוא אחד משמותיו של **הַמְּשִׁיחַ** , **מנחם** ראש תיבות מניצוצות נרות חנוכה מתחיל , וברמז : תיבת **מנחם** אותיות **מנ-חם**, אותיות **מן**(90) גימט' **מלך** (90) ואותיות **מח**(48) כנגד **דוד** בסוד הנרות בצורת ו הערוכים בחנוכה **ד'** מימין ו- **ד** משמאל ובאמצע עוד ו כנגד השמש, והרי לך תיבת **דוד**, וגימט' **ח** פעמים ו גימט' **מח**(48), בסוד נרות חנוכה, דלעיל כנגד אורו של **מְשִׁיחַ** בן דוד שיתגלה באחרית הימים , וברמז נפלא: המילים: **אחרית הימים**(724) גימט' **ארבעים ושמונה**(724) בדיוק,

ב. ינון - תיבת **ינון** אותיות **יון** נ כנגד נ אורות החוזרין ומאירין בחנוכה , ומבטלין את **יון** , בסוד הפסוק: "עוד **ינובון** בשיבה" תיבת **ינובון** אותיות **בו ינון** , ותיבת **בו** גימט' **שמונה** , כנגד **ח** ימי חנוכה , המבטלין את **יון** בחודש **כסלו**, וברמז תיבת **כסלו**(116) גימט' **ינון**(116),

ג. שילו- בשם זה של **מְשִׁיחַ שילו** ראשי תיבות **שמונה ימים לו**(36), והוא כנגד הימים בהן מדליקין **לו** (36) נרות חנוכה, כמו כן **שילו** אותיות **ש לוי** , לרמז שהנס נעשה על ידי חשמונאים מבית **לוי** , ואות **ש**(300) לרמז על שמצאו את השמן **בקנקן** גימט' **ש**(300) , וכנגד שהיה טמון באדמה **שלוש מאות** שנה עד שנתגלה , והוא כמניין שם **אלהים** במילוי **יודין** כזה: **אלף למד הי יוד הי**(300), שהוא רחמים גמורים גימט' **ברחמים** (300),

כמו כן תיבת **שילו** אותיות **שי לו** ר"ת **שמונה ימים לו** (36) כמניין נרות חנוכה , שהם כנגד **ח'** פעמים ו, כנודע לעיל שעולה מניין **מח** ובצירוף **שי** יחד עם **מח** תעלה תיבת **מְשִׁיחַ**, והוא בסוד **הַמְּשִׁיחַ** שמתקן שם **הוי"ה** , ומשלים את כסא ה', בסוד הפסוק: **כס יה** , שחסרים אותיות **הוא** שיושלמו לעתיד לבוא, וזה יהיה על ידי **מְשִׁיחַ** ,

בסוד : "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: " {זכריה יד ט} כנודע, וברמז: **הוי"ה שילו** (372) גימט' **בן ישי**(372) כמניין **דוד מְשִׁיחַ**(372) שיבנה את כסא ה' הוא **המקדש**(444) גימט' **מְשִׁיחַ אלהים** (444) ,

אברהם

חנוכה

פרדס

שיתוקן שם הוי"ה במלכות שדי על ידי שילו , כצורת כתיבתו בתורה **שילה**(345) גימט' **משה**(345), **שילה** (345)גימט' **אל שדי**(345), הוא השם המאיר בחודש זה, וברמז נפלא: "**אָחַד וְשָׁמוּ אֶחָד**" ס"ת **דוד**, ו**שתי** פעמים **אחד**(13) גימט' הוי"ה(26) והוא בסוד "**ושמו אחד**" כנגד צירוף הוי"ה **שדי**(340) גימט' **שם**(340) וראשי תיבות: "**אחד ושמו אחד**" גימט' **שמונה** כנגד ח ימי חנוכה,

ד. חנינה - הנה בשם **חנינה** אותיות **חני-נה** , ראשי תיבות נרות חנוכה ואותיות **ינה** , ראשי תיבות יסוד נצח הוד(65) גימט' **אדני**(65) בסוד תיקון שם **אדני**(65) הניתקן בחנוכה בבחינת **וחי אדני**(89) גימט' **חנוכה**(89) וברמז "**ביום ההוא**" תיבת **ביום**(58) גימט' **נח** ראשי תיבות נרות חנוכה ,

והוא ברמז הכתוב "**עוד ינובון בשיבה דשנים וכו**" {תהילים צב} ראשי תיבות **עבדי** כנגד **עובד בועז דוד ישי** , וס"ת **כה** אשר מהם יוצא **מְשִׁיחַ** בן דוד , ומתחיל ניצוצו **מכה** כסלו , וס"ת הפסוק "**עוד ינובון בשיבה דשנים וכו**" גימט' **צט**(99) כמניין **חנוכה**(89) בצירוף י טפחים מצוות הנחתה,

והוא בסוד הכתוב: "**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח**" תיבת **צמח** ראשי תיבות **ציצית מזוזה חנוכה**, וברמז : **מְשִׁיחַ** ראשי תיבות **מזוזה ימין**, שמאל חנוכה ,

וזמן הדלקתה בן השמשות , וברמז זמנה בן השמשות, ראשי תיבות בן זקונים הוא , ור"ת גימט' **דוד** (14) , שממנו יוצא **מְשִׁיחַ** בן דוד , והוא ברמז מה שאמר הנביא חגי: "**יוסד ההיכל**" {חגי ב יח} **היכל**(65) גימט' **אדני**(65) ותיבת **יוסד** אותיות **יסוד**, כנגד יוסף מידת **צדיק יסוד**(284) גימט' **דוד** , שביחד עם **דוד** יכניע קליפת **יון** וברמז תיבת **יסוד** אותיות **יד סו** תיבת **יד**(14) גימט' **דוד**(14) ותיבת **סו**(66) גימט' **יון**(66),

וב**צדיק יסוד** תמצא באותיות פנימיות שבתיבת **יסוד** אותיות **סו** גימט' **יון**(66) , ובאותיות פנימיות של תיבת **צדיק** תמצא אותיות **יד**(14) גימט' **דוד**(14) ונשארו אותיות **צדיק** בבחינת יוסף **צדיק יסוד** עולם, ודו"ק.

וברמז צירוף גימט' **דוד** (14) עם תיבת **כהן** שנעשה הנס על ידי חשמונאים שהיו כהנים, יעלה גימט' **פט**(89) והוא כמניין **חנוכה**(89)

וברמזו בתיבת **חשמונאי** יש אותיות **חשמ** - **ונאי**, **חשמ** כנגד ר"ת חודש **מילה** שבת, ואותיות **ונאי** (67) גימט' **בינה** (67) כנגד החשמונאים הנקראים בני **בינה**,

ועוד רמז במה שאמר יעקב: "**כִּי בְמִקְלִי עִבְרָתִי אֶת הַיָּרְדֵן הִזָּה**" {בראשית לב יא} שידוע הוא שנס המנורה נעשה על ידי פך השמן החתום בחותמו של כהן גדול, שהיה טמון **שלוש** מאות שנה, והחותם היה בסוד "**אֵתָה כֹּהֵן לְעוֹלָם**" (תהלים קי ד)

וברמזו באותיות המילוי של תיבת **נר** כזה: **נון ריש**, תמצא אותיות **יון** ואות **ש**, הרומזת **לקנקן** (300) גימט' **ש** (300) כנגד **שלוש מאות שנה**, שהיה הכד טמון באדמה חתום בחותמו של כהן גדול כנודע,

ולפי מסורת הקדמונים שמן זה היה השמן של יעקב אבינו "וַיִּשֶׂם אֶתָה מִצֵּבָה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל רֵאשָׁה" (בראשית כוח יח), שראה יעקב ברוח קדשו שיצטרכו את השמן הזה בימי חשמונאים והטמינו בתוך **מקלו**,

وهוא בבחינת הכתוב: "וישאר יעקב **לבדו**" {בראשית ב יח} שחזר יעקב על פכים קטנים ונקט **לבדו** מלשון בית **הבד**, וה**פכים** הם בסוד השמן שיעקב הטמין בתוך מקלו, וברמזו: **כִּי בְמִקְלִי** אותיות **מכבי** ונשאר

אותיות **קלי** ראשי תיבות לישועתך **קיויתי** יה" {בראשית מט יח} והנה "וַיִּשְׁרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי בֶן זָקֵנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתָנֶת פְּסִים" {בראשית לו ג} תיבת **פְּסִים** אותיות **מיֶסֶף** ובצירוף **חי**

שעות של שיעור זמן ההדלקה יעלה גימט' **פינחס** (208) הוא אשר יצאו ממנו כהנים גדולים שהם **המכבים** מבית חשמונאים,

וברמזו "וַיִּשְׁרָאֵל אֶהָב אֶת" ראשי תיבות גימט' **ח** כנגד **שמונה** ימי חנוכה, והמילים: " **יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי**" ראשי תיבות **מכבי**, שבזכותם נעשה נס החנוכה, והסירו את אימת המות החשכה מעל ישראל, בסוד

"הוא **לו**" הרומזו כנגד **לו** נרות חנוכה, ולכן "וַעֲשָׂה לוֹ כְּתָנֶת פְּסִים" {בראשית לו ג} סופי תיבות **המות** אותיות **תהום**, בבחינת הכתוב: "**וחשך** על פני תהום" {בראשית יא כד} זו מלכות יון הרשעה,

יוסף נותן כוח לבנימין - חמש ידות

והנה מצאנו שיוסף נותן כוח לבנימין אשר בחלקו היה בית המקדש, ככתוב: "וַתָּרַב מִשָּׂאת בְּנֵימִן מִמִּשָּׂאת כָּל־הַחֲמִשׁ יְדוֹת" {בראשית מג לד}, שהם כנגד חמש פעמים המילה בַּיָּד שאומרים בברכת על הניסים בתפילה, הרומז למְשִׁיחַ ראשי תיבות דוד בן ישי וכלשון התפילה: "מסרת גיבורים בַּיָּד חלשים ורבים בַּיָּד מעטים וטמאים בַּיָּד טהורים ורשעים בַּיָּד צדיקים וזדים בַּיָּד עוסקי תורתך"

כנגד חמש ידות וברמז חמש ראשי תיבות חודש מילה שבת, שהם חמש פעמים יד הכתובים בעל הניסים שעולה מניינם שבעים כנגד שבעים קני המנורה שהיו במקדש עשר מנורות שעשה שלמה המלך, והוא בסוד בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ (424) תיבת בְּשִׁבְעִים גימט' משיח בן דוד (424) והוא ברמז ימי חנוכה שמנה ימים מלשון משנה שהם כנגד עשרה מנורות משניים שעשה שלמה בבית המקדש,

ודבר זה נרמז בפרשת מקץ, שלעולם תחול פרשה זו בחנוכה והוא ברמז כתוב: "מקץ שנתים ימים" {בראשית מא א} תיבת שנתים ראשי תיבות שמאל נרות תדליק, ימין מזוזה,

וכבר רמזו בעלי המסורה שבמניין תיבותיה של פרשת מקץ הוא אלפיים כה (2025) תיבות, שעולה כמניין שמונה פעמים נר (250) גימט' אלפיים ותיבת כה, מרמזת על כה בכסלו שבו יחול חג החנוכה,

והוא מה שאמר הנביא חגי: "שִׁיבוּ נָא לְבַבְכֶם בֵּין הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלְלֵה מֵיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַהֲשִׁיעַ לָבוֹן הַיּוֹם אֲשֶׁר יָסַד הַיֵּכָל ה' שִׁיבוּ לְבַבְכֶם" {זוּג' ב יח} תיבת לְבַבְכֶם" (94) גימט' החנוכה (94)

וכדברי יעקב לבניו: "וְיָאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאֵישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת אַחֲיֶיכֶם אַחֵר" {בראשית מג יד} ראשי תיבות יִשְׂרָאֵל ותיבת אַחֲיֶיכֶם אַחֵר, שהכוונה ליוסף כמובא במדרש,

וכידוע שבחנוכה מאיר שְׂדֵי ושם אדניי והוא בסוד האש ראשי תיבות אדניי שדיי המעלה יחודו יתברך במנורה (301) גימט' אש (301) המתעלה על ידי האור (207) גימט' זקנים (207), והוא בסוד "הזקן זקן אהרון" שתי פעמים זקן (157) גימט' שדי (314),

הרומז לחנוכה אותיות **חנה כו** , ותיבת חנוכה גימט'ק **כו**(26) וברמז : **שדי**(314) בריבוע כזה : 3 פעמים 3, 1 פעמים 1, 4 פעמים 4, יעלה גימט' **הוי"ה**(26), כנודע ששם **שדי** משדד את המערכות ופועל ניסים ועל ידו חוזרת ההארה של שם **אדני** ושם **הוי"ה** ,

וברמז תיבות **אדני יהו' שדי** ראשי תיבות **איש** בסוד הכתוב : "ה' **איש** מלחמה" ו**באיש** אות י' כנגד **הוי"ה** במילוי **אלפין** גימט' **מה** (45) בצירוף שם **אדני**(65) יעלה גימט' **נס**(110), וסופי תיבות **אדני הוי"ה שדי** , תיבת **יהי** בסוד : "יהי אור" כסופי תיבות : "מי להוי"ה אל"י" וברמז : תיבת **יהי**(25) גימט' **כה** (25), ותיבת **כה** עם המילוי כזה **כף** **הה**(110) גימט' **נס**(110) על שום שהיה נס זה ב-**כה** בכסלו, ובברכת יעקב לבניו : "וַיֹּאֶל שְׂדֵי יִתְּן לָכֶם רְחֻמִּים" {בראשית מג יד} נתכון **למשיח** וברמז, המילים : "לפני האיש ושלח לכם" סופי תיבות **משיח** ,

נר גימט' הוי"ה אהי"ה, הוי"ה אדני, הוי"ה אלהים,

ומובא בכתבי האר"י הקדוש : שבחודש זה מאיר שם **הוי"ה** ושם **אדני** , וכתב שיש לכוון בשעת ההדלקה על שמות : **הוי"ה אהי"ה, הוי"ה אדני, הוי"ה אלהים**, שעולים כמניין **נר** (250) ויש בהם **כה**(25) אותיות כנגד **כה** בכסליו,

והנה חכמים קבעו ימים אלו הלל והודאה , תיבת **הלל**(65) גימט' **אדני**(65), ותיבת **הודאה**(21) גימט' **אהיה**(21), ו**אהיה** בריבוע כזה : **א** **א** **הי אהי אהיה** (44) כנגדן **מד** נרות בחנוכה עם השמשים,

ותיבת **חנוכה** גימט'ק **הוי"ה**(26) והוא מכוון כנגד **טו**(15) **פעמים הוי"ה**(26) גימט' **שמן** (390) , וברמז בתיבת **שמן**(390) תמצא **שש** פעמים **אדני** (65), וכמו כן תמצא **חמש עשרה** (15) פעמים **הוי"ה**(26) , ובצירוף **שש** עם **חמש עשרה** יעלה שם **אהיה**(21) ,

והוא בסוד : אותיות מילוי של תיבת **שמן** כזה : **שין מס נון** (156) , שעולה מניינו **שש** פעמים **הוי"ה**(156) , ובצירוף **שמן**(390) יעלה גימט' **אהי"ה**(21) פעמים **הוי"ה**(26) שהוא **תקום** (546) בבחינת הכתוב : "אֶתְּהַ **תְּקוּם** תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחַנְּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד" (תהלים קב יד), גימט' **פתיל כו**(546) בסוד "הַקְּנִים הַיְצְאִים מִן הַמְּנֶרֶת" (546)" (שמות כה לג)

כנגד החכמה, בסוד **זורשי הוי'ה** (546) **בְּחִכְמָה וּבְתַבּוּנָה** (546), והוא בסוד **שְׂדֵי יְבָרֵךְ** (546),

סגולת החנוכה להאיר את המדרגות החשוכות ביותר

הנה בכוח שמות המוזכרים לעיל מאירים את הנפש ואפילו הוא בבחינת מדרגה פחותה מאוד, וכמו שאמרו רז"ל: כל השמנים הפסולים לשבת, כשרים בחנוכה, כיון שבסגולת ימי החנוכה להאיר את המדרגות החשוכות והאפילות ביותר, והוא בבחינת יום **כה בכסלו** שהוא סוף החודש בבחינת חשך ועלטה, שאין הלבנה נראית בו, והוא ברמז הכתוב: "תשב אנוש עד **דכא**" {תהילים צ ג} ודרשו חז"ל עד דכדוכה של **נפש** וברמז **דכא** גימט' **כה**,

וכמו כן מצוות הנחתה של החנוכיה, למטה **מעשרה** טפחים, לפי שאין שכינה מגעת עד שם, כדאיתא: מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה טפחים, וכמו כן מצוות הדלקתה **משמאל לימין**, הכל רומז על מדרגות הפחותות ביותר,

שדווקא במקומות האלו יש את המצווה להדליק ולהאיר את **הנפש**, וברמז: **נפש** ראשי תיבות **נרות פתילה שמן**, בבחינת המדרגה התחתונה לבטל החושך של **מלכות השקר** של מלכות יון,

כמובא בכתבי האריז"ל על הפסוק: "ה' הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שֶׁקֶר" {תהילים קכ ב} שהנה באותיות אחרונות של מילוי תיבת **שֶׁקֶר** אותיות שין קוף ריש תמצא סופי תיבות **נפש**, ואותיות אמצעיות גימט' **הוי'ה**, והוא כנגד שם **הוי'ה** החונה בחנוכה, אותיות **חנה** **כו** גימט' **הוי'ה** (26), והוא בבחינת "נפשו **קשורה** בנפשו" תיבת **קשורה** אותיות **והשקר**, ותיקונו יהיה על ידי **הקשר** עם אור **התורה**, וברמז **קשורה** (611) גימט' **תורה** (611),

ואת המדרגה האחרונה שהיא כנגד **הנפש**, מעלין על ידי השמן, וברמז תיבת **נפש** ראשי תיבות **נס פך שמן**, וס"ת גימט' **הלל** (65) **אדני** (65), שעל ידן מדליקין והופכים השמאל לימין, שזוהי מצות הדלקתה של החנוכיה משמאל לימין, דהיינו להפוך השמאל לימין, לעשות הכל

לבחינה אחת של ימין, והוא בסוד הכתוב: "ימינך ה' נאדרי בכוח"
{שמות טו ו}

חנוכה בתיקון שם אדני

והנה פרשה זו **וישב** לעולם סמוכה ל**חנוכה**, ולפיכך תמצא בה רמזים מעניין הנרות, המנורה, ונס חנוכה, שהנה רש"י בתחילת פרשת **וישב** כתב וזה לשונו: **וישב יעקב** הפשתני הזה נכנסו גמליו טעונים פשתן הפחמי תמה אנה יכנס כל הפשתן הזה,

פיקח אחד משיב לו ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו כך יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה, תמה ואמר מי יכול לכבוש את כולן, מה כתוב: למטה אלה תולדות יעקב יוסף וכתוב: "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש" ניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושורף את כולם (רש"י ישף)

ונראה שכל ענין זה מרמז על החנוכה שהיה ירא יעקב מהמלכים שהעמיד עשיו וכמו שפירש רש"י שם "ואלה המלכים" {בראשית לו לא} אשר היו לעשיו **שמונה** מלכים, וכנגדם העמיד יעקב **שמונה** מלכים וביטל מלכות עשיו,

וכמובא בספה"ק שבשביל שאמר יעקב לעשיו: **שמונה** פעמים **אדוני** מלכו **שמונה** מלכים מזרעו של עשיו קודם מלוך מלך בישראל, ולפי שבאמירתו זו, נפגם שם **אדני** על ידי שנתן כוח לקליפת עשיו בשלטון מלכות אדום מזרע עשיו,

לפיכך יעקב דואג לתקן שם זה של **אדני** להציל עשוק מקליפת עשיו, ותיקון זה של שם **אדני** ראה יעקב שיוכל לעשות רק בעזרתו של יוסף בנו, והוא בסוד הכתוב: "אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה וכו'" {בראשית לו ב}

שהנה מובא במדרש על הפסוק "וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת" {בראשית א ב} **וחשך** על פני תהום זוהי **מלכות יון** הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל,

והביאה **מות** רוחני על ישראל **תהום** אותיות **המות**, לפיכך מצוות הדלקתה של החנוכה למטה **מעשרה** טפחים, והוא כדי להאיר המקומות הנמוכים ביותר בבחינת תהום, וכתוב בזוהר הקדוש "ורוח אלהים מרחפת על פני המים" {בראשית א ב} זהו רוחו של **מְשִׁיחַ** ונראה הכוונה ל**מְשִׁיחַ בן יוסף**,

וברמז כמובא בספר היכלות שכל מקום שכתוב **תולדות** הכוונה לאותיות **המילוי** והנה אותיות המילוי של **יעקב** ככתוב: **תולדות יעקב יוסף** כזה **יוד** עין **קוף** בית המילוי שווה בדיוק ל**מְשִׁיחַ בן יוסף** (566), והוא ברמז הכתוב: "אלה תולדות" תיבת **אלה** גימט' לו (36) שמכוונים כנגד **לו שעות** של אור הגנוז ששמש את אדם הראשון **לו שעות** טרם גניזתו,

וכנגדם יש **לו** נרות בחנוכה שנאמרה בהם ההלכה שבכל יום **מוסיף** והולך, והוא בבחינת **יוסף**, שמוסיף והולך כדעת הלל הזקן שמעלין בקודש ואין מורידין,

והנה יעקב ראה ברוח קודשו שתיקונו יהיה על ידי יוסף בנו לכן אהבו, ככתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו" {בראשית לו ג} לפי שראה יעקב שזכות יוסף עומדת לבניו לעתיד לבוא לתת כוח לחשמונאי ובניו להתגבר על **מלך יון** (156) גימט' **יוסף** (156) ובזכותו נצחו את **אנטיוכס** (156) גימט' **יוסף** (156),

וראה יעקב שתיקונו יהיה על ידי שיבטל כוח של **שמונה** מלכי אדום, ותיקון זה יהיה רק על ידי יוסף שהוא המשכו של יעקב, בבחינת "אלה תולדות יעקב יוסף" {בראשית לו} וכדאיתא בזוה"ק שיעקב ויוסף גוף אחד, הוא יעקב בבחינת **נצח** ותפארת, ויוסף בבחינת **יסוד**,

עוד מובא מהאריז"ל שבחנוכה מאירה מידת ה**הוד** בצירוף **נצח** ו**יסוד** והוא ברמז הכתוב: "שלשה עדרי צאן" סופי תיבות נצח הוד יסוד { זוהר } כמובא בספרי הקבלה שבחנוכה מאירה מידת ה**הוד**, שיעקב בבחינת תפארת ויוסף בבחינת יסוד שהוא ממשיכו של יעקב וכדברי הזוהר הקדוש שיעקב ויוסף גוף אחד הוא ככתוב: "אלה תולדות יעקב יוסף { בראשית לז ב } והנה כתוב: "ויוסף בן שבע עשרה שנה היה" וכתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו" וקשה והלא בנימין היה הבן זקונים? אלא שבא הכתוב לרמז על יוסף שהוא כנגד **החכמה** וכמו שתירגם התרגום **בן זקנים - בר חכים** הוא ליה, בבחינת **זקנים** מלשון **זה קנה חכמה**, שיוסף היה כנגד החכמה.

יוסף בבחינת המנורה סמל החכמה

הנה ידוע שכל מלחמתם של היוונים היה בעיקר נגד הרוחניות של עם ישראל, שהיו היוונים נגד חכמת התורה, והוא בסוד החכמה הרמוזה במנורה, והראיה מבית המקדש שאמרו רבותינו ז"ל הרוצה להעשיר יצפין, והרוצה להחכים ידרים, והסימן לכך **שולחן בצפון, ומנורה בדרום, שהמנורה היא סמל החכמה**, ומכאן ראייה למה שאמרו חכמנו ז"ל שכל הזהיר בשמן זוכה שיהיה לו בנים צדיקים ותלמידי חכמים, ומכיוון שכל עיקר מלחמת היוונים לא היה כנגד הגוף היהודי אלא כנגד הרוחניות של עם ישראל, ובעיקר נגד חכמת התורה, לפיכך דווקא שם במנורה ארע הנס של החנוכה להראות שחכמת התורה היא למעלה מן הטבע, וברמז יון עם המילוי כזה: **יוד ואו נון (73)** עולה כמניין **חכמה (73)**.

לפיכך נעשה הנס על ידי פך שמן קטן שהאיר **שמונה ימים** לרמז על נס זה שהוא למעלה מן הטבע, וברמז: כיון שיוסף הוא בבחינת חכמה, לפיכך כתוב: בו "יוסף בן **שבע עשרה שנה**" {בראשית לו ב} והוא כנגד **המנורה** שגובהה היה **יז טפחים**, וכמו שנאמר על יוסף "כי אין איש נבון וחכם כמוך" {בראשית מא לט} סופי תיבות **שמן**, ועוד נאמר על יוסף שהוא **בן זקנים חסרו**,

וברמז תיבת **זקנים** אותיות **ז קנים** כנגד המנורה, שהיה בה **שבעה קנים**, וכמו שפירש בתרגום **בן זקנים - בר חכים**, מלשון **זה קנה** חכמה, ותיבת **זקנים** (207) גימט' **אור** (207) גימט' **רז** (207) הוא יוסף שהיה בבחינת אור החכמה,

וברמז כתוב על יוסף: "איש נבון וחכם" סופי תיבות **שמן**, ותיבת **שמן** במילוי אותיות **שין מס נון** גימט' **יוסף** (156), ומכיוון שכך, נראה שכל הפסוק יש בו לרמז על חג **החנוכה** שכתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתונת פסים" {בראשית לו ג} והנה "וישראל אהב את" ראשי תיבות גימט' **ח** כנגד **ח** ימי חנוכה וראשי תיבות "יוסף מכל בניו כיי" ראשי תיבות **מכבי**, לפי שנעשה הנס על ידי מתתיהו חשמונאי ובניו שנקראו **מכבים** ראשי תיבות **מי כמכה** באלם ייה {שמות טו יא}

המכבים נושעים בזכות רחל

כתוב: "כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו" {ירמיהו לא יד}, שעמדה רחל אמנו ע"ה ובכתה והתחננה על המכבים שהיו מועטים שיזכו לישועה מידי עול מלכות יון הרשעה, וברמז "רחל מבכה על **בניה**" תיבת **בניה** אותיות **בינה** כנגד בני החשמונאים שנקראו בני **בינה**,

ואכן שמע ה' תפילתה ועמדה להם לישראל זכות תפילותיה של רחל להיושע ככתוב: "כה אמר ה' **מנעי קולך מבכי** ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתיך" {ירמיה לא טו} שנצחו את יון וטהרו את המקדש, וחזר ודלק הנר המערבי,

וכמו כן חזרה שכינה הנקראת **מערבא**, וברמוז: רחל מבכה על בניה {ירמיה לא יד} ראשי תיבות **מערב** וכמו שאמר יעקב: "מתה עלי רחל בדרך" {בראשית מח ז} גם כן ראשי תיבות **מערב**, וברמוז תיבת **כה** רומזת לחנוכה שחל ביום **כה** בכסליו, ותיבת **מנעי** ר"ת מקבץ נדחי עמו ישראל, **מנעי** אותיות **מן עי** שהם גימט' **מלך פ** כנגד **יוסף** שמלך **פ** שנים, וברמוז: **קולך** (156) גימט' **יוסף** (156) ותיבת **מבכי** אותיות **מכבי**,

כמו כן מתיתיהו **כהן בן** יוחנן ראשי תיבות **מכבי**, וראשי תיבות מתיתיהו **בן** יוחנן גימט' **בן** וכתוב: "בן זקנים הוא" ראשי תיבות **בזה** ראשי תיבות **זמנה בין** השמשות,

כמו כן ראשי תיבות **בזה** גימט' **יד** כנגד **דוד** הרומז **למְשִׁיחַ** בן דוד כנגד **שלשת** המצוות **מזוזה** מימין חנוכה משמאל וציצית באמצע, וברמוז תיבת **צמח** ראשי תיבות **ציצית מזוזה חנוכה**, וכתוב: "את **צמח** דוד עבדך מהרה תצמיח" - הוא **מְשִׁיחַ** בן דוד,

וכמו שנאמר אצל יוסף: "בן זקנים הוא **לו** וכו' ועשה **לו** כתונת פסים" {בראשית לו ג} תיבת **לו** כנגד **לו** שעות שהאיר אור הגנוז בעולם טרם נגזו וכנגדם **לו** נרות ו**כתונת פסים** רומז לפתילות של חנוכה,

וכנגד **לו** אורות אלו יש **לו צדיקים** בכל דור ככתוב: "אשרי כל חוכי **לוי**" {ישעיה ל יח}, וכמו כן יש **לו מסכתות** בתלמוד בבלי, וברמוז "מימינו אש **דת למוי**" {דברים לג ב} תיבת **דת** **למו** אותיות **תלמוד** או **למד ו'** ואות **ת** כנגד **תלמוד** אותיות **מדת לו**,

בסוד: "כי בן זקונים הוא" סופי תיבות גימט' מיכאל(101) וכמובא בילקוט ראובני שנשמת יוסף היא נשמת חנוך הוא מט"ט הוא מיכאל שר הפנים, והוא ברמז הכתוב: "נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם" {בראשית כב ה} תיבת כה רומזת לכה בכסליו ותיבת אליכם אותיות מיכאל.

כל רמזי חנוכה - "ועתה ירא פְרְעָה אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם"

הנה בפרשת מקץ שלעולם תחול בחנוכה הנה כתוב אצל יוסף: כתוב: "ועתה ירא פְרְעָה אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם" {בראשית מא לג} הנה בפסוק זה תמצא כל האותיות השייכים לעניני החנוכה כמו: כהנים, מכבים, בני חשמונאי, פך שמן, אש מנורה, שמונה ימי חנוכה, חנוך, חשך יונים, כוחש, שכחה, משנה, מְשִׁיחַ, חמש, שמחה, ונראה שיוסף כוון בזה כנגד היונים שרצו להביא חשך לעולם, תיבת חשך אותיות שכח, וברמז הנה כאשר תחסיר מתיבת שכח(328) אותיות מיכאל(101), הוא השר הממונה על הזיכרון ישאר כמניין זכר(227), והוא תיקון לשכחה, שעל ידי מאור שבתורה, הוא האור המתגלה בימי החנוכה, בזה יהיה תיקון לחשך, שהוא בבחינת שכחה שרצו היונים להשכיחם תורת ה', והתיקון יהיה בזה על ידי שיעשה זיכרון בבחינת הכתוב: "זכר עשה לנפלאותיו" {תהילים קיא ד}, והוא ברמז הכתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים" {בראשית לז ג} ראשי תיבות גימט' פט גימט' חנוכה(89), וברמז אמרו רז"ל: "בן פוטיאל" הוא יוסף שפטפט ביצרו תיבת פטפט, ב' פעמים פט כנגד חנוכה, גימט' פט(89) כנגד מנורה שבמקדש, וכנגד

מנורה של העתיד בבחינת הכתוב: "מנורה **שבעה ושבעה**" {זכריה ד ב} האמור אצל זכריה הנביא, לפיכך מצוותה בטפח הסמוך לפתח, וברמז: **טפח** אותיות **טפ-ח**, תיבת **טפ** (89) גימט' **חנוכה** (89), ואות **ח** כנגד שמונה ימי חנוכה,

והמילים: "ועשה לו כתונת פסים" {בראשית לו ג} סופי תיבות **תהום**, כמובא בזהר הקדוש "וחשך על פני **תהום**" {בראשית א ב} זו מלכות **יון** הרשעה שהביאה חושך לעולם שהוא **מות** רוחני, וברמז תיבת **תהום** אותיות **המות** וכמו שנאמר על יוסף "יפה תואר ויפה מראה" {בראשית כט יז} ראשי תיבות **מות**,

שזכות יוסף עמדה לחשמונאים לנצח את היונים, וכתוב: "ורוח אלהים מרחפת" מובא שם בזהר הקדוש זה רוחו של **מְשִׁיחַ** שניצוצות **מְשִׁיחַ** מתעוררין בחנוכה וברמז **מְשִׁיחַ** ראשי תיבות מדליקין שמונה ימי חנוכה, וברמז "**כתונת** פסים" ירמז על הפתילות שעושים אותם מבד **כתנה**, הרומזים על נרות החנוכה,

ונראה על פי מה שרבותינו ז"ל רמזו על הפסוק "ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו" {בראשית לט טז}, תיבת **ותנח** ראשי תיבות **ותדליקו נרות חנוכה** ותיבת **בגדו** ראשי תיבות **בגובה דו** גימט' **עשרה** טפחים תיבת **אצלה** אותיות **אצל הפתח עד בוא אדניו אל ביתו** הכוונה **עד** שתכלה רגל מן השוק,

לפיכך חנוכה שבה ארע הנס **ח ימים** ומדליקין בה **שמונה** נרות יש בה משום תיקון למה שאמר יעקב **ח** פעמים לשון **אדוני** לעשיו, שכביכול נתן כוח ושליטה לקליפת עשיו,

שהנה עשיו יצאו ממנו **שמונה** מלכים שמלכו באדום קודם שימלוך מלך בישראל ועתה יעקב מבטל את עשיו על ידי שמתקן שם **אדני** ומחזיר **שם אדני** לביתו,

ובזה יהיה גם תיקון **למות** הרוחני שהביאו היוונים ככתוב: " וחושך על פני **תהום**" {בראשית א ב} זו מלכות יוון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל חושך בגזירותיהם **תהום** אותיות **המות**, וברמז יוסף ראשי תיבות "וחושך על פני" **גימט' יוסף** (156) שנאמר עליו "ועשה לו כתונת פסים" {בראשית לז ג} סופי תיבות **תהום**,

ובתיקון שם **אדני** מתקן יעקב על ידי יוסף ככתוב: "ועשה לו כתונת פסים" {בראשית לז ג} ראשי תיבות **גימט' קל** (130) כמניין **ב** פעמים **אדני** (65) שהם כנגד **קל** (130) שנים של אדם הראשון שפגם במצרים, וכפי שנקרא יוסף בפי השבטים "דיבר האיש **אדני** הארץ" {בראשית מב לג} בבחינת "**בי אדני**" {בראשית נד יח} כנגד **אדני**,

ובזה ראה יעקב את יוסף כממשיך ומשלים תיקונו של אדם הראשון לכן אהבו מכל בניו **שיעקב ויוסף** גוף **אחד** הוא, וברמז **יעקב** (172) **גימט' שבע** פעמים **הוי"ה** (26) ותיבת **יוסף** **גימט' שש** פעמים **הוי"ה**, ובצירוף יעלה כמניין **יג** פעמים **הוי"ה**, ו**גימט' אחד** הוא בבחינת מה שאמרו השבטים ליוסף "וה**אחד** איננו" {בראשית מב יג} שכיון שנמכר יוסף היה חסר **האחד**,

והנה יעקב ראה ביוסף תיקון לבניו עד ימות **מְשִׁיחַ** בבחינת **מְשִׁיחַ** בן יוסף, והוא ברמז הכתוב: "בני יעקב ויוסף סלה" {תהילים עז טז} וכפי שנתנבא יעקב "ואל **שדי** יתן לכם רחמים" {בראשית מג יד} ראשי תיבות **ישראל** וכתוב: "לפני האיש **ושלח** לכם את אחיכם **אחר**" {שם} סופי תיבות **מְשִׁיחַ**,

וברמז תיבת **אחר** התכוון יעקב ל**יוסף** שבצירוף עמו יעלה **יג** פעמים **הוי"ה** כמניין **ושלח** ככתוב: "ושלח לכם את אחיכם **אחר**" {שם} והנה תיקן יעקב שם **אדני** בצירוף יוסף בכוח **אחד** דקדושה שהם **יג** פעמים **הוי"ה** כדי שיוכל להתגבר על מלכות יון שהיה להם יתרון **באחד**

על ישראל יון גימט' סו ושם אדני גימט' סה ולכן פרצו יג פרצות בחומה כנגד האחד וטמאו ההיכל גימט' אדני , ומכוח "בית יעקב אש ובית יוסף להבה" {עובדיה א יח} בבחינת נר חנוכה זכו בכוח הקדושה להתגבר על מלכות יון הרשעה על ידי יוסף גימט' מלך יון גימט' אנטיוכס ואכן הצליחו להכניע הקליפה של מלכות אדום בציון גימט' יוסף ואכן בשמונה ימי חנוכה תוקן שם אדני בבחינת יוסף דבנרות חנוכה מוסיף והולך ולפי שטהרו ההיכל קבעו חכמים להודות ולגמור הלל שלם בחנוכה וברמז הלל גימט' אדני וכן מצוות הנחת החנוכיה משמאל כנגד המזוזה גימט' אדני שעולים כמניין קל שהם ב' פעמים אדני בבחינת "עד בוא אדניו אל ביתו" {בראשית לט טז} להשלמת תיקון אדני שהנה מצאנו שתיקנו חכמים יג השתחויות כנגד מה שהשתחוו יעקב ובניו לעשיו ובאותה שעה אמרו לו ח פעמים אדוני , וכמו ששנו חכמים במשנה יג פרצות פרצו מלכי יון בחומה וכנגדם תיקנו חכמים יג השתחויות {מסכת מידות פ"ב מ"ב} וזהו בבחינת "כה תאמרון לאדני" {בראשית לב ה} הרומז לתיקון אדני בחנוכה דתיבת כה רומזת לכה בכסלו ותיבת תאמרון אותיות תמן אור שהם תמניה נרות דחנוכה בבחינת עד בוא אדניו לביתו הרומז לתיקון שם אדני , בסוד : "אדניו לביתו" הרומז לתיקון שם אדני , וככתוב: אצל יוסף "כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון וכו' " {בראשית מה ט} שתיקן מידת כה בבחינת מלכות תיבת בנך גימט' ב' פעמים לו בבחינת אורות הגנוזים ונרות חנוכה ותיבת שמני מלשון שמן ותיבת לאדון שהחזיר שם אדני לביתו.

חנוכה מלשון חינוך והתחלה

והנה כל עניין החנוכה מלשון **חינוך** והתחלה עניין של ראשוניות שבימי חנוכה מתעוררין ניצוצות של **מְשִׁיחַ** כהכנה להתעוררות הגאולה האחרונה וכפי הידוע ההכנה תהיה על ידי **מְשִׁיחַ בן יוסף** שיערוך מלחמות, ואחר כך יבא **מְשִׁיחַ בן דוד** וכמו שמובא בזוהר הקדוש "ורוח אלהים מרחפת" {בראשית א ב} זוהי **רוחו של מְשִׁיחַ** ונראה שכוונתו ל **מְשִׁיחַ בן יוסף** שנאמר עליו איש אשר **רוח אלהים בו** שהיא הארת **מְשִׁיחַ** המאירה בימי חנוכה

ראשי תיבות **מְשִׁיחַ מדליקין שמונה ימי חנוכה** וכתוב: "רוח בו" תיבת **בו** גימט' שמונה לתקן **הנחש** גימט' **מְשִׁיחַ** תיבת **נחש** ראשי תיבות שמונה נרות חנוכה, וברמז "ועשה לו כתונת פסים" {בראשית לו ג} ראשי תיבות גימט' **קלו הרומזים לצום קול ממון** כמניין **זאת** גימט' **בחבלי מְשִׁיחַ**

שבזכות תשובה תפילה וצדקה שהם כנגד **צום קול ממון** ינצלו ישראל מחבלי **מְשִׁיחַ** כדאמר דוד המלך "בזאת אני בוטח" {תהילים כז ג} תיבת **בזאת** גימט' **קול צום ממון** ויכינו עצמם לקבל הגאולה בבחינת "בזאת יבא אהרון אל הקודש" {ויקרא טז ג} ראשי תיבות גימט' **חיה** שגמר תיקונה יהיה בגמר תיקון הנחש על ידי **מְשִׁיחַ**

וברמז תיבת **נחש** גימט' **מְשִׁיחַ** כנגד הגאולה האחרונה על ידי **מְשִׁיחַ בן דוד** ככתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו" {בראשית לו ג} ראשי תיבות **בזה** גימט' **יד** כמנין **דוד** והוא רמז למלכות בית דוד וכמובא בספרי הקבלה יוסף תרם לדוד את רוב שנותיו שהם מניין **לו** שנים ככתוב: בן זקנים הוא **לו**

יום אחרון של חנוכה הנקרא זאת החנוכה

"בזאת יבא אהרון" {ויקרא טז ג} שעל ידי הארת ימי החנוכה במידת ההוד שהיא כנגד אהרון יועיל לקבלת עול מלכות שמים ראשי תיבות של הפסוק : שמע ישראל , ותיבת שמע גימט' בזאת וכתוב : יבוא אל הקודש כמניין קדוש המתקבלים בג' תפילות וברמז תיבת שמע ראשי תבות שחרית מנחה ערבית

וזהו בבחינת יום אחרון דחנוכה הנקרא זאת החנוכה כנודע בזאת גימט' משכן אותיות כשמן בבחינת "כשמן היורד על הזקן זקן אהרון שיורד על פי מידותיו" {תהילים קלג ב}

שאהרון הוא בבחינת ההוד שמאיר על ידי השמן אותיות נשמה וכתוב : כשמן גימטריה קדוש בבחינת עול מלכות שמים הנמשך מן המשכן אותיות כשמן ותיבת שמן גימט' שמים הרומז לעול מלכות שמים , וברמז אהרון אותיות אור הנ שהם כנגד האורות הגנוזים מימי בריאת העולם המתגלים בתורה שיש בה נ שערי קדושה,

והנה התורה הייתה מונחת במשכן בתוך הארון אותיות אור הנ וברמז ככתוב : "ליהודים הייתה אורה" וקיימא לן אורה זו תורה ראשי תיבות לו כנגד לו מסכתות שבתלמוד כנגד לו נרות של חנוכה וככתוב : מימינו אש דת למו אותיות תלמוד ,

והנה כתוב : "בזאת יבא אהרון אל הקודש" {ויקרא טז ג} בזאת(410) גימט' כשמן(410) תיבת משכן על שום שמושך החמישים אורות, וברמז תיבת משכן אותיות משך נ כנגד חמישים אותיות שבפסוק של שמע ישראל ובאותיות בשכמל"ו כנגד שמע(410) גימט' משכן(410) ,

שתיבת שמע ראשי תיבות עול מלכות שמים , שהיא ההארה המתגלה בחנוכה על ידי השמן אותיות שמן , אותיות שם ן , והנה אהרון הרומז לאורות הנון האחוז במידת כהן אף נס של חנוכה נעשה על ידי בניו חשמונאים מבני - כהונה,

וברמזו: הנה תיבת **אור** מופיעה בפעם הראשונה בתורה אחר **כה** תיבות **מבראשית** בסוד הכתוב: **יהי אור תיבת יהי בגימט' כה כנגד כה** בכסלו, והנה **שתי** פעמים **כה** יעלה כמניין נ(50), והוא ברמז התיבה **יהי** עם המילוי כזה: יוד ה'ה יוד, שעולה גימט' נ(50), והנה בצירוף אותיות **כה** עם אות נ, תעלה תיבת **כהן**, לרמז על הנס שנעשה על ידי הכהנים במידת החסד,

וברמזו **כהן** (75) גימט' **חסד** (72) עם שלש אותיות, גימט' **מכבי** (72) והוא בסוד כוונת ברכות החנוכה ברמז: **יהי אור** (232) גימט' **עב סג מה בן** (232), והוא כנגד תיבת **להדליק** גימט' **עב סג מה** ע"ה, ובצירוף ב' פעמים **הוי"ה** שבשתי הברכות על נרות החנוכה, יעלה שם **בן** ובסה"כ יחד יעלה **רלבן** (232) כנגד כל ד' מילויי שם **הוי"ה**,

וזוהו בחינת החנוכה במצוות "**לראותם בלבד**" דהיינו שפועל התיקון בהדלקת הנרות על ידי **הראיה** בלבד, והוא בבחינת מיתוק **הגבורה** (216) גימט' **ראיה** (216) ומיתוקו על ידי **חסד** (72) בצירוף **יהו"ה** במילוי יודין כזה: **יוד הי ויו הי** (72) ובצירוף **מכבי** (72) יעלה כמניין **גבורה** (216).

ששם **מכבי** הוא בבחינת הכהנים במידת **חסד** ככתוב: "וּלְלוֹי אָמַר תַּמְיֵךְ וְאוֹרֵיךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ" (דברים לג ח), ונראה רמז בזה שהוא מה שמוסיפין בתפילה ברכת "**על הניסים**" ר"ת גימט' **כהן** (75), ועוד שברכה זו מתחילה באות **ע** ומסתיימת באות ה של המילה **סלה** גימט' **עה** כמניין **כהן** (75),

וברמזו תיבת **משכן** אותיות **משך** נ כידוע בספרי הקבלה שמידת **כהן** כנגד ספירת **חסד**, ובספירות כידוע יש בחינת ה' **חסדים**, וברמזו תיבת ה' **חסד**, ה פעמים **חסד** באופן כזה: ה פעמים ח יהיה מ, וה פעמים ס יהיה ש, וה פעמים ד, יהיה כ, הרי אותיות **משך**, כנגד הפנים של **המשכן**, והוא לפי שמושך נ אורות של חסדים גמורים,

אברהם

חנוכה

פרדס

וכידוע במקום שיש המשכה מהאורות העליונים, יש אחיזה לחיצונים הבאים לינק מכוח הקדושה, לפיכך משה אמר מזמור זה של "יושב בסתר" בחנוכת המשכן {רש"י שמות לט מג} כדי להרחיק כל החיצונים,

ונראה שכל זה נרמז במשל של הפשתני, שהביא רש"י בסוד הכתוב: "בית יעקב אש ובית יוסף להבה" {עובדיה א יח} שמשל זה בא לרמז על יעקב שביחד עם יוסף יצליח לכלות את כל אדום ויון הרשעים, ובזה יהיה תיקון וסוף לנחש, הוא השטן על ידי אורות החנוכה, בסוד ההכנה לגאולת מְשִׁיחַ המכניעים את הנחש, ראשי תיבות שמונה נרות חנוכה,

שעל ידי מצוות הדלקה בשמן ראשי תיבות מדליקין שמונה נרות, בזה נותנים את הכוח למְשִׁיחַ לתקן נשמותיהן של כל כלל ישראל, וברמז תיבת נשמה אותיות השמן אותיות שמנה כנגד שמונה ימים של חנוכה,

והנה יש מעלה יתירה באורות החנוכה לגאול אף מדרגת הנפש שהיא פחותה ממדרגת נשמה, בבחינת המקומות האפלים, נרות פתילות שמן ראשי תיבות נפש,

ועל כן מצוות החנוכה בכה בכסלו שהוא סוף החודש בבחינת לבנה חסרה ומצוותה למטה מעשרה טפחים כנודע בספה"ק מעולם לא ירדה שכינה למטה מי' טפחים,

הרי שבבחינת זמן מקום נפש ראשי תיבות זמן המורים על מדרגה נמוכה ביותר, דווקא שם מצוותה בהדלקה וכמו ההלכה בזה: שזמנה בין השמשות, ומצוותה משמאל לימין דהיינו להאיר את השמאל כנגד הנפש ראשי תיבות נס פך שמן,

וכרמז לכך באותיות שבסביבון הן אותיות נס גדול היה שם אותיות ג.ש.נ.ה שהן גימט' מְשִׁיחַ (358)

אברהם

חנוכה

פרדס

ובתיבת **גשנה**(358) רמז על **שתי** מצוות שעושין **בשמונה** ימי החנוכה , שהם הדלקת נרות הלל גמור הרמוזים באותיות **ש.נ.ג.ה.ג.** אותיות **שנ** ראשי תיבות **שמונה נרות**, ואותיות **הג** ראשי תיבות **הלל גמור** , שאומרים בכל ימי החנוכה,

עוד רמז בתיבת **מְשִׁיחַ** שמצוותה להדליקה סמוך לפתח בצד שמאל כנגד המזוזה וברמז: **מְשִׁיחַ** ראשי תיבות ימין **מזוזה שמאל חנוכה**, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על **התורה** הקדושה **שמימינה** אורך חיים **ומשמאלה** עושר וכבוד, וברמז **מימינה** אורך חיים **כנגד המזוזה**, שנאמר בה "למען ירבו ימיכם" {דברים יא כא}

ומשמאלה עושר וכבוד , כנגד החנוכה שמרמזת על עשירות וכבוד, כנגד יוסף הצדיק , שנאמר עליו: "וה' איתו" ומצליח את דרכו בחכמה בעושר ובכבוד, ככתוב: "כי ה' אתו" {בראשית לט ג} כנגד **החכמה** , וכתוב: "ויעזוב כל אשר לו ביד יוסף" {בראשית לט ו } כנגד **עושר** שאינו חסר דבר , וכתוב: "איננו גדול בבית הזה ממני" {בראשית לט ט} כנגד **כבוד** ,

וברמז כתוב: "ויהי ה' את יוסף" (614) גימט' **חכמה בינה דעת**(614) וכן גימט' **עושר וכבוד** (614) כנגד **תריג** מצוות בצירוף עם **א** של אמונה באחדותו יתברך, וברמז **נר** חנוכה תיבת **נר** ר"ת **נשמה רוח** , ו**חנוכה** כנגד **נפש** ראשי תיבות **נרות פתילה שמן** ,

והנה **נר** ראשי תיבות **נשמה רוח**, ותיבת **נשמה** אותיות **השמן** , לרמז על הדלקת הנרות במקום שאין שם רוח , אותיות **רו ח** כנגד **ח** ימי חנוכה ואותיות **רו** ע"ה גימט' **רו** (207) גימט' **אור** גימט' **אין סוף**(207)

והנה **נשמה רוח נפש** ראשי תיבות **נר'ן** וסופי תיבות **נשמה רוח נפש** אותיות **החש** ובצירוף אותיות **נר'ן** יעלה כמניין **תריג** מצוות התורה, ואותיות **אמצעות נשמה רוח נפש** אותיות **שמ** - **פו** תיבת **שמ** גימט' **שד'י הוי'ה**(340) ואותיות **פו** גימט' **אלהים** (86),

כלומר שעל ידי התורה והמצוות מצליחים לתקן את הנר'ן ולהאיר את שמות הקודש **שד"י הוי"ה** ושם **אלהים** ככתוב: "כי נר מצווה ותורה אור" {משלי ו כג}

ואורות אלה נתקנים על ידי **החנוכה** אותיות **חנה** **כו** כנגד שם הוי"ה ואותיות **חנה** גימט' סג(63) כנגד הוי"ה במילוי **סג** הרי לך שבחנוכה מאירים שמות הוי"ה **פשוט** והוי"ה **מלא**, וברמז **חנוכה** גימט' קטנה **כו** שהם גימט' **ח** הרומזים על חניית שם הוי"ה בשמונה ימים אלו הקדושים באורות החנוכה,

ותיקנו רבותינו ז"ל לגמור **ההלל** בכל ימי החנוכה כדי לטהר את **היכל** קדשך וברמז **היכל** גימט' **כמניין הלל** וכמניין **מזוזה** כנגד שם **אדני** שגם הוא מניינו **סה** המתגלה על ידי נס חנוכה בחודש **כסליו** וברמז אדני בריבוע כזה: **א אד אדנ אדני** (126) עולה כמניין **כסליו** (126).

הרי שבכוח סגולת נרות החנוכה להאיר שם **כו** כנגד הוי"ה פשוט וכנגד שם **סג** שהוא הוי"ה מלא וכנגד שם **אדני**, **שד"י** ושם **אלהים** ולפיכך כתב האר"י הקדוש שבהדלקת הנר יכוין כנגד הוי"ה **אה"ה** הוי"ה **אדני** הוי"ה **אלהים** שכולם עולים כמניין נר (250)

והנה בפעולת טיהור בית המקדש עסקו הכהנים בני מתתיהו בן יוחנן כהן ראשי תיבות **מכבי** וראשי תיבות **מתתיהו** בן יוחנן **מב"י** גימט' **בן** כמניין **ב'** פעמים הוי"ה(26),

ונס זה של חנוכה נעשה דווקא על ידי הכהנים שהם משבט לוי שעמדה להם זכות אבותם, וזאת שכאשר צעק משה "מי לה' אלי" נתקבצו ובאו לו שבט לוי בלבד, וברמז "מי ליה אלי" {שמות לב כו} סופי תיבות **יהי** גימט' **כה** לרמז על חנוכה **שחנו** ביום **כה** בכסלו, בבחינת **יהי אור**, וזהו שברך משה את ים לפני מותו ככתוב: "וללוי אמר וכו' ברך ה' חילו וכו' מחץ מתנים קמיו" {דברים לג יא} שכיון משה בברכתו זו על החשמונאים,

אברהם

חנוכה

פרדס

וכמו שפירש רש"י שם לפי שראה משה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם עובדי כוכבים התפלל עליהם לפי שהיו מועטים **יב** בני חשמונאי ואלעזר כנגד כמה רבבות לכך נאמר ברך ה' **חילו** ופועל ידיו תרצה {דברים לג יא}

וברמז תיבת **חילו** ראשי תיבות **ח** ימים **לו** שהם כנגד **לו** נרות המדליקין בימי חנוכה או תיבת **חילו** רמז חשמונאים **לוי** , ועוד רמז לכהנים שבתיבת **כה** בתורה מבראשית היא **אור** ככתוב: "**יהי אור**" ותיבת **יהי** גימט' **כה** שנתחזק כוחם של הכהנים **בכה** כסלו

לפיכך **ב** פעמים **כה** גימט' **ן** שהם כנגד **נ** אורות העליונים ו**נ** אורות אלו נמשכים על ידי **המשכן** אותיות **משך ן** , וכנגדם מקריב **אהרון** אותיות **אור הנ** שהוא כנגד מידת ה**הוד** המאירה בימי חנוכה היא מידתו של אהרון,

וכנגד **אהרון** הכהן הגדול יש את **מיכאל** שנקרא הכהן הגדול שאהרון מקריב למטה , וכנגדו מקריב מיכאל הכהן הגדול למעלה, והוא ברמז הכתוב: "ה' **נראה אליכם**" {ויקרא ט ד} תיבת **נראה** אותיות **אהרן** , ותיבת **אליכם** אותיות **מיכאל**, לפיכך **ב** פעמים **כה** מנינם יעלה **נ'** ובצירוף האותיות יעלה **כהן** רמז לאור של **כה** בכסלו שהתחזק כוחם של מלכות בית חשמונאי מבני כהונה על מלכות יון,

כמובא בספה"ק "ו**חשך** על פני תהום" {בראשית א ב} זו מלכות יון הרשעה , שהחשיכה עיניהם של ישראל , **חשך** אותיות **שכח** ואותיות **כוחש** שזו הייתה מגמתם של היונים, וכנודע ששורש תיבת **חשכה**, **שכחה** , **והכחשה** : הן אותם אותיות ואחיזתם באה על ידי ה**נחש** בעוון הידוע של עץ הדעת,

לפיכך כנגדו השר **מיכאל** מתקן מלמעלה שהשר מיכאל הוא הממונה על ה**זיכרון** נגד ה**שכחה** כמובא בספה"ק , וברמז : אם תחסר מאותיות **שכח** מניין **מיכאל** , ישאר אותיות **זכר** המנציח **זיכרון** נס זה לדורות

נצח האור את החושך , שהרי היוונים רצו לעקור **שלשה** מצוות שבת מילה חודש ראשי תיבות **שמח** , ושלשתם תיקונם יהיה על ידי **זיכרון** שנאמר בהם :

א. **שבת** שנאמר "זכור את יום השבת לקדשו" { שמות כ ז }

ב. **חודש** שנאמר "ובראשי חודשכם וכו' והיו לכם לזכרון" { במדבר י י }

ג. **מילה** שכתוב "וזכרתי את בריתי" { בראשית ט טו }

וכנגד **שלשה** הדברים הללו קבעו את ימי החנוכה להודות ולהלל , ככתוב: "זכר עשה לנפלאותיו" { תהילים קיא ד } והוא ברמז הכתוב: **מזמור שיר חנוכה** { תהילים ל א } ראשי תיבות **משח** בבחינת השמן שנקרא בלשון ארמי **משח** זיתא דכיא ,

לפיכך בחנוכה יש **שמונה ימים** כיון שאי אפשר לשמונה ימים ללא **שבת** וכן ב**שמונה ימים** חייב שיהיה ברית **מילה** , וכן לעולם בתוך חנוכה , היוצא בסוף חודש כסליו חייב שיחול בו **ראש חודש** טבת , הרי שבשמונה ימי חנוכה מתקנין **שלשה** מצוות הללו חודש **שבת מילה** , ראשי תיבות **חמש** , כנגד מה שרצו לעקור היוונים מישראל , וברמז: "ברך ה **חילו**" { דברים לג יא } , שבזכות שבט לוי "שמו קץ **לחושך**" על ידי שמירת התורה הרמוזה בעשרת הדברות , בבחינת שבט לוי שהוא **המעשר** מהשבטים , המופקד על שמירת התורה בבחינת: "כל אשר תתן לי אעשר אעשרנו לך"

תיבת **אעשר** לשון **עשר** כנגד האות **עשר** , וברמז אותיות לוי אותיות לו י כנגד לו נרות חנוכה שהדלקתן בגובה **עשר** טפחים , שבכוח הארה זו יהיה קץ **לחשך** , כנגד מה שהיוונים גזרו להחשיך בכך שרצו לעקור שבתות **מילה** וחודש ראשי תיבות **משח** , והנה על ידי אות י' הבא מכוח בני לוי שתיקנו גזירת **חמש** שתיבת **חמש** בצירוף אות י' יהיה תיבת **מְשִׁיחַ** , וזהו בבחינת קץ **שם לחושך** ,

וכרמז : **מְשִׁיחַ** ראשי תיבות **מדליקין שמונה ימי חנוכה** , או **מזוזה ימין שמאל חנוכה**,

והנה מיד אחר "מזמור שיר חנוכת וכו' " {תהילים ל א} כתוב: "ה' העלית מן שאול נפשי" {תהילים ל ד} ראשי תיבות **נשמה** ואותיות **שמנה** וכן אותיות **השמן**, לרמז שמאירין את **הנשמה** על ידי **שמנה** נרות **השמן** ראשי תיבות **מדליקין שמונה נרות** , כמו כן **נשמה** אותיות **משנה** , ומובא בספה"ק שכשם **שסיון** נקרא החודש **השלישי** שהוא כנגד **תורה שבכתב** , כך גם כסליו שנקרא החודש **השלישי** הוא כנגד **תורה שבעל פה**,

לפיכך יום **כה ב- כסלו** מאירה מידת **כה** שהיא מידת **המלכות** , כנגד מלכות פה תורה שבעל פה, שבחנוכה מתפשטין אורות של תורה שבעל פה , וזוהי בבחינת **נשמה** אותיות **משנה** , לפיכך נס חנוכה לא ניתן להיכתב {יומא כט ע"ב},

וברמז תיבת **כסליו** אותיות **כסוי לו** והם כנגד אורות הגנוזים שחוזר האור שלהם , ומתגלה בחנוכה על ידי הנרות , שמניינם עולה **לו** נרות , והם כנגד **לו שעות** , של האור הגנוז כנגדם יש **לו** מסכתות בתלמוד , וברמז תיבת **אור הגנוז** תיבת **אור** גימט' רז(207) , ובצירוף ה של הגנוז יהיה **זהר** ותיבת **גנוז** גימט' **סו** כמניין **יון** , שבזכות התורה שבעל פה שהיא **המשנה** , ניצחו ישראל את יון מלכות החשכה ,

וברמז : במסכת שבת שואלת הגמרא מאי חנוכה? ועונה הגמרא **דתנו רבנן** דהיינו , **לשנות** בדברי חכמים שהם תורה שבעל פה ,

והן הן האורות המתפשטים בימים אלו , שהיות והיוונים רצו **להשכיח** את התורה, לפיכך מצוות הדלקת הנר **בחשכה** ,

וכפי שבארנו שיום **כה** בכסלו הוא סוף החודש , שאז הלבנה חסרה, ומשום כך : מצוות חנוכה לא ניתנת להיכתב {יומא כט ע"ב} כי כל מהותה כנגד תורה שבעל פה,

אברהם

חנוכה

פרדס

וכן מצוות החנוכה משלשה עד עשרה טפחים שהם שבע טפחים כנגד אות ג ואות ז שתיבת גנוז שאין השכינה יורדת מלמטה מעשרה טפחים , דהיינו מקום החושך המוחלט ושם יש מצווה להאיר , וברמז תיבת גנוז(66) גימט' יון(66) כנגד מלכות התהום וכמו שדרשו רבותינו ז"ל : "וחושך על פני תהום" זו מלכות יון , והיות וכל אורות הגנוזים הם בכסוי בחנוכה , לכן צריך לפעול בהם גלוי , וברמז כסליו אותיות כסוי לו שענינים יהיה על ידי גלוי אותיות יג לו , דהיינו שעל ידי יג(13) גימט' אחד(13) המורה על אמונה בייחודו יתברך יחזרו אורות לו הגנוזים להאיר , וכפי שנתבאר לקמן , ומובא בספרים הקדמונים : שבימי החנוכה מאירים יג מידות רחמים , ובעיקר מידת חנון , בבחינת מתנת חנם , ככתוב : "וחנותי את אשר אחון" { שמות לג יט } שמעלת ימים הללו בכוחם האפשרות לתקן ולהעלות אפילו המדרגות הנחותות ביותר שהן בבחינת הנפש , וזה היה על ידי מסירות נפש שמסרו החשמונאים על קדושת שמו יתברך , לפיכך אף השמנים הפסולים לשבת כשרים בחנוכה , לפי ששבת היא בבחינת נשמה יתירה , ונשמה אותיות השמן , ואילו חנוכה הוא בבחינת נפש ראשי תיבות : נר פתילה שמן , שיש בכוחה להעלות אפילו המדרגות הפחותות ביותר , כמו שמצאנו שהחנוכה מצוותה להניחה בשמאל הפתח כנגד המזוזה וכדאמרין מזוזה מימין וחנוכה משמאל , דהיינו בבחינת להפוך את השמאל לימין , שעל ידי נרות החנוכה בהם מאיר וחונה שם הוי"ה הרמוז באותיות חנה כו או תיבת חנוכה גימט' קט' כו כנגד שם הוי"ה , שעל ידי שם הוי"ה זוכין להאיר אפילו המקומות הנמוכים והחשוכים ביותר וזוהי

אברהם

חנוכה

פרדס

שמאירה בחנוכה מידת חנון היא מידה שלישית אל רחום וחנון המאירה בחודש כסליו הוא החודש השלישי, וברמז תיבת חנון אותיות חנו-ן כנגד נ' אורות הקדושה החונים בימים קדושים אלו שהרי היונים רצו לעקור שלשה מצוות שהם כנגד התורה והמשכן, וברמז חנון ראשי תיבות ח נרות ונ אורות, הרמוזים בתיבת ארון אותיות אור ן וכן תיבת משכן אותיות משך ן לרמז על תיקון נ אורות החוזרים בחנוכה, כנגד אות נ דנחש ראשי תיבות שמנה נרות חנוכה, להיות תיבת מי בבחינת "מי כמכה באלים ה'" ובבחינת "מי לה' אלי" ועל ידי זה נהפך תיבת נחש לתיבת מְשִׁיחַ, ראשי תיבות מדליקין שמנה ימי חנוכה, וכמו שנתבאר לעיל שבחנוכה מאיר האתחלתה דגאולה על ידי הארת ניצוץ מְשִׁיחַ, שמאירין על ידי אורות החסד וכידוע שיש ה' חסדים וה' פעמים חסד יעלה כמניין משך, הנמשכין ממידת חסד והוד בימים האלו להאיר אפילו הנשמות הפשוטים, ומובא בספרי הקבלה שמצות חנוכה היא בבחינת מצווה משמאל לימין, ככתוב: "ימינך ה' נאדרי בכוח ימינך ה'" {שמות טו ו} שהנה כל הכאות שעשה משה במצרים היו ביד שמאל ועל היס היה ביד ימין, לפי שבא ללמד על השמאל שנהפך לימין, וזה נעשה על ידי שמסרו נפשם על האמונה ביחודו ה' יתברך הרמוזה באות א של שם אדני ונשארו אותיות דין מאדני שפעלו למתק מידת הדין מעליהם, על ידי חיזוק האמונה באחדותו הוי"ה יתברך, וברמז חנוכה אותיות חנה כו גימט' הוי"ה שנקרא חנוכה על שם שחנו בכה בכסליו, וברמז חנו בכה(91) גימט' הוי"ה אדני(91) שהוא רחמים גמורים. לפיכך כאשר נלחמו היוונים ופרצו את בית המקדש מובא במשנה שהיונים

אברהם

חנוכה

פרדס

פרצו בו יג פרצות גימטי' אחד לרמז על רצונם שרצו להלחם באחד שהוא ה' יתברך {מידות פרק ב משנה ו}

שהנה בתחילה נתעצם כוחם של יון גימטי' סו בכך שהיה להם יתרון באחד על שם אדני' שהוא גימטי' סה ולפיכך נתגברו על הקדושה וטמאו ההיכל גימטי' סה כמניין אדני',

ועל ידי שמסרו נפשם הכהנים על קידוש השם זכו שיעשה להם נסים ונפלאות ונתגברו על היונים ונצחום שזכו להארה של שם אדני' שיהיה עימהם , ונקראו בני בינה גימטי' סז בסוד רחל מבכה על בניה אותיות בינה,

ובזה היה לכהנים יתרון באחד על יון גימטריא סו ונעשה להם נסים ונפלאות כנגד אדני' עם מה שהוא הוי"ה במילוי אלפין גימטי' נס , וברמז כסליו אותיות כלי סו גימטי' יון שהיו יון בכילוי,

לפיכך תיקנו חז"ל לדורות לעתיד לבוא את מצוות הדלקת נרות חנוכה שעל ידי ברכותיה יזכו להמשיך הארה זו של הניצחון על היונים לעולם ביתרון של אחד גימטי' יג,

לפיכך תיקנו חכמים יג תיבות בברכה שמברכין להדליק נר חנוכה , וכן יג תיבות בברכה שניה ברכת שעשה נסים , והנה ברכה ראשונה וברכה שניה שעשה נסים , דהיינו בצירוף יעלה כמניין ב פעמים אחד גימטי' כו כמניין שם הוי"ה ב"ה,

וברמז א נקראת אלף והוא כנגד גימטי' מזוזה נר חנוכה וצצית (1000) גימטריא אלף , והוא בסוד "נורא תהילות עושה פלא" תיבת פלא אותיות אלף , וכתוב: לפניו "מי כמכה באלים יה" {שמות טו יא} ראשי תיבות מכבי,

ובנוסח הברכה שאומרים אחר ההדלקה הנרות הללו שאנו מדליקין יש לו תיבות כנגד לו נרות חנוכה שעולה מניינם לו כנגד לו שעות שאור הגנוז שימש בעולם,

אברהם

חנוכה

פרדס

וברמז **הנרת הללו** , כתוב : **הנרת** חסר אות ו שהם ח אותיות כנגד ח ימים, ובברכה זו יש **לו** תיבות, ובסך הכל **לו** נרות כנגד האור הגנוז, כמו כן תיקנו לומר **הלל** גמור בחנוכה , להראות על שם **אדני** שנשלם תיקונו בימי חנוכה , וברמז **הלל** גימט' **אדני** , לפיכך מצוות הנחת החנוכיה כנגד **המזוזה** גימט' **סה** כמניין **אדני** , שגם זה בא לרמז על תיקון שם **אדני** בבחינת "עד בוא **אדני** לביתו" {בראשית לט טז}

עוד בתיקון החנוכה

הנה מצאנו ברבותינו ז"ל שכאשר ארע לעם ישראל גזירת שמד כוחורבן בית ראשון ובית שני וגזירות המן הרשע חקרו ודרשו בשל מה הייתה הרעה הזאת?

ועיין שם שהסיקו משום שנאת חינם או משום שנהנו מסעודתו של אחשורוש , או שהשתחוו לצלם בזמן נבוכדנצאר , ונשאלת השאלה אם כן על מה ולמה ארע נס חנוכה שבאו היונים וטמאו בית המקדש? והנה מצאנו ברבותינו ז"ל שעיקר הגזירה הייתה על שהתרשלו בעבודת המקדש {הב"ח סימן תרע} , ונראה לומר שכוונתם הייתה שנתרשלו בשני מצוות עיקריות שהיו במקדש ואילו הן :
א. עבודת קורבן התמיד.

ב. עבודת נר התמיד - המנורה .

שגזר אותו רשע אנטיוכס לבטל מצוות אלו מידם , לבטל את קרבן התמיד ומנורת התמיד , על ידי שטימאו את כל השמנים, וכמובא בדברי רבותינו ז"ל שאמרו ליוונים :שמצוה אחת יש בידם של היהודים אם אתם מבטלין אותה מידם הם אבודין , ואיזה זה הדלקת המנורה, שכתוב בה "להעלות נר **תמיד**" {שמות כז כ}

שכל זמן שמדליקין אותן תמיד הן עומדין וכו' לפיכך עמדו וטמאו כל השמנים , וכשחזרו בתשובה ומסרו נפשם על העבודה הושיעם ה' על ידי הכהנים עובדי העבודה בבית ה',

ונראה לומר בביאור דבר זה שנתרשלו בעבודת ה' , היינו שהיה רפיון בדבר זה , שכיון שהייתה מצוותם כל יום בהתמדה , כקרבת התמיד ונתמדת , שהנה מחמת ההרגל אבדו הטעם וחשק התלהבות שקדושה בעשיה , של עבודת ה' זו עד שרפו ידיהם מהם לגמרי , וכיון שרפו מיד הייתה אחיזה לחיצונים ,

כמו קליפת יון בבחינת "ויחננו ברפידים וכו' ויבוא עמלק וילחם בישראל" { שמות יז ח } שכיון שרפו ידיהם מיד בא עמלק ,

והיה צורך לעורר התלהבות זו של הקדושה על ידי התחדשות ושמחה בעבודת ה' , לכן פסקה העבודה ושוב חזרה על ידי מסירות נפש מתוך התלהבות ושמחה כמו מצוה חדשה הנעשית בפעם הראשונה עם כל החשק דקדושה ,

וכמו שמצאנו אצל אהרון בבחינת הכתוב : "בהעלותך את הנרות" והוא ברמז הכתוב : "ויעש אהרון ככל אשר ציוה אותו ה' **כן עשה**" { בראשית ו כב } , ופירשו חז"ל שמלמד בשבחו של אהרון שלא שינה , ולכאורה קשה מה שבח הוא זה שלא שינה , הלא כל מי שהיה מצטווה, היה עושה דבר ה' בדבר הזה ?

אלא ודאי הכוונה שאהרון לא שינה מהתלהבות דקדושה בעשיית המצוה , כל פעם מחדש , כאילו זאת הפעם הראשונה , על אף שמצות המנורה הייתה מצוה תמידית , מגיד שבחו של אהרון שלא שינה , שהיה מוסיף והולך בקדושה בבחינת בהעלותך אל מול המנורה יאירו תמיד , והנה בחנוכה שהיא כנגד אהרון , יש לומר שחזרה מידה זו של אהרון , שהיא ההתחדשות בעבודת ה' , מתוך חשק ושמחה , וזהו לשון חנוכה מלשון חינוך , והתחלה ראשונית ,

אברהם

חנוכה

פרדס

ונראה שזהו בבחינת העבודה בימים אלו של ימי החנוכה להתחדש בעבודת ה', ולא לעשות קיום המצוות מתוך הרגל ושגרה, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: שמצוות הדלקת החנוכה עד שתכלה **הרגל** מן השוק, שיש לומר בזה שהכוונה לומר עד שיכלו ההרגלים מן השוק, וברמז: הנס נעשה במקדש על ידי שנמצא **כד** שמן, הנקרא **קנקני**, הוא השמן המרמז על **קורבן נר**, **קורבן נר** בי' פעמים כנגד **קורבן ונר תמיד** שהיו קרבים במקדש פעמיים ביום, פעם **אחת** בבוקר ופעם שניה בערב,

וברמז תיבת **קנקן** (300) גימט' **שלוש מאות** כנגד כד השמן שמצאוהו החשמונאים שהיה טמון באדמה **שלוש מאות** שנה, וברמז **קנקן** ראשי תיבות **קורבן נר קורבן נר** שתיקנו בהן עניין התמיד תיבת **תיקון** ראשי תיבות **קורבן ונר תמיד**, לפיכך נוהגין בימים אלו שמחה כמו שכתב הרמב"ם: "וימים אלו של חנוכה נוהגין בהם שמחה" ונראה שהטעם בזה כדי להחזיר את שמחת הקדושה שהייתה בעבודת ה' כבראשונה, ולפי שפגמו היוונים במצווה של הדלקת המנורה, שהיא בבחינת התמיד, לפיכך זכו בה ישראל להאיר תמיד לדורות בחג החנוכה,

חנוכה בתיקון הזמן

הנה היונים נלחמו לבטל מישראל **שלושה** דברים שבת **מילה** חודש ראשי תיבות **שמח**, ונראה שהיונים רצו לבטל ולשכח תורת ישראל על ידי שיבטלו מהם המצוות ומועדי ישראל התלויים בזמנים, שהנה שעל ידי שיבטלו מהם המועדים ממילא תשכח התורה, והוא ברמז בבחינת הזמן המחולק לשלושה חלקים עבר הוה עתיד שהם **היה הוה יהיה**,
א. היה כנגד שבת המרמזת לעבר מזמן בראשית

ב. הוה כנגד המילה שעד היום מוסרים ישראל נפשם עליה,
ג. יהיה כנגד החודשים המתחדשים ומבשרים על המועדים הבאים
 בעתיד,
 וברמז היה הוה יהיה(66) גימט'י **גלגל (66)** הרומז לגלגל הזמן , והנה
 תיבת **גלגל (66)** גימט'י **יון (66)** גימט'יק **יב** כנגד **יב** חודשי השנה ו**יב**
 מזלות, שתיבת **יון** כנגד הסיפרה **שש(600)** **שקר(600)** שככל שמוסיף ,
 והולך פוחת כגון: **שש** ועוד **שש** , **יב** גימט'יק **שלש** ,
 וכנגדם **לו(36)** נרות דחנוכה גימט'יק **תשע** גימט'יק **אמת(9)** שככל
 שמוסיף נשאר תמיד **אמת** בבחינת שפת **אמת** תיכון לעד , והוא בבחינת
 אור האמת , ככתוב: "**באורך נראה אור**" {תהילים לו י }

תיקון במסירות נפש

הנה כוח מסירות נפש זו של החשמונאים בימי החנוכה היה בה משום
 תיקון והמשכה לעבודת המשכן שכנודע מלאכת המשכן הושלמה **בכה**
 בכסליו , אלא שהיו מקימים את המשכן ונופל מקימים ונופל ,
 וכך היה **שבע** פעמים עד ר"ח ניסן היום שבו הוקם המשכן, וכמובא
 במדרש שאמר הקב"ה: שהוא ממתין להקים המשכן בחודש שבו נולדו
 האבות, הוא חודש ניסן,
 ואילו לחודש כסליו נתן לו בשכרו את חג החנוכה , שבו יאירו הנרות
 לעולם ועדיין צריך ביאור מדוע לא הוכשר חודש כסליו להקמת המשכן,
 ולא עוד שהיה בו נפילה למשכן ?
 וצריך לומר הטעם לפי שהיה חסר בו הכוח של מסירות נפש, שרק בדבר
 שיש בו מסירות נפש יש לו - קיום נצחי , ולכן משה רבינו ע"ה , לפני
 מותו ברך את החשמונאים שעל ידי שימסרו החשמונאים את נפשם על
 קדושת ה' יתברך בזה יהיה תיקון למשכן , הוא המקדש,
 ובכך משה תיקן את חודש כסליו על ידי החשמונאים לפיכך חזר עניין
 המשכן , המקדש , בחודש זה , והיה בכוח תיקון זה להמשיך אורות
 אלה ולהאיר עד עצם היום הזה,

ונראה לי שכח מסירות נפש בחנוכה בא ממידת נפש , כנודע בספה"ק, שחנוכה כנגד הנפש . וברמז :

א. בית המקדש – נפש ראשי תיבות נרות פתילות שמן , וס"ת תתן(850) בסוד המקדש שעברו 850 שנה מכניסתם לארץ ישראל עד שנחרב הבית, ב. חנוכה – נפש ראשי תיבות נס פח שמן, וס"ת גימט' בכסלו(118) שבמעשה הדלקה זו של חנוכה כנגד הנפש, בא לרמז על תיקון והארת המדרגה הנמוכה ביותר, דרגת נפש , ולהעלותה מלמטה ללמעלה בבחינת מן הארץ אל השמים,

כבחינת האש, שהיא עולה מלמטה ללמעלה , וברמז תיבת אש ר"ת ארץ שמים, שבמקדש היה זה על ידי המנורה(301) גימט' אש(301), הממתק בחינת ארץ שהיא למטה בסוד שם אלהים שהוא דין , וברמז ארץ(291) גימט' אלהים במילוי אלפין כזה: אלף , למד, הא, יוד מס, ומעלה אותו לבחינת שמים גימט' שמן(390),

ובחינה זו נעשית על ידי מסירות נפש בחנוכה , וברמז בחנוכה סה"כ הנרות שמדליקין הוא כמניין מד(44) , והוא ברמז הכתוב: "נח מד למראה" ראשי תיבות נרות חנוכה מד , ותיבת מד(44) אותיות דם כנגד הנפש , בסוד הכתוב: "כי הדם הוא הנפש"

לכן כל עיקר פעולות החנוכה הם להאיר את המידות הפחותות, כמו מצוות הדלקתה בשמאל , למטה מעשרה טפחים , בחשיכה , מבחוץ שיש בעצם כל פעולות אלו להעלות את מדרגת הנפש כנגד הגוף שהוא למטה, למדרגות דלעילא,

וברמז גוף(89) גימט' חנוכה(89) וכל זה היה צריך להעשות על ידי מסירות נפש של הכהנים שקדשו את בחינת הגוף , על ידי שמסרו את נפשם וגופם על קדושת שמו יתברך, והנה כוח זה של מסירות נפש נראה שינקו החשמונאים ממסירות נפש של אביהם פינחס הכהן , וכמו שברך מתתיהו הכהן את בניו שיקבלו כוחו של פנחס בן אלעזר,

שהנה פינחס קיבל בשכרו ברית כהונת עולם, ככתוב: "לְכֹן אָמַר הַנְּנִי נִתַּן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: וְהִיְתָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיו וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כה יב-יג) בְּרִיתִי שְׁלוֹם - אות ו של תיבת שלום , היא קטועה, וקרי שלים גימט' (380) והוא

כמניין הכהנים הגדולים , שקמו מזרעו של פינחס , ומהם החשמונאים שהיו מזרעו של פינחס הכהן הגדול, והנה ביחוס זרעו של פנחס שבא מאלעזר הכהן מצאנו כתוב: "וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס" {שמות ו כה} ומובא בגמרא שפוטיאֵל הכוונה ליוסף , דהיינו שפינחס בא מזרעו של יוסף הצדיק , הוא יוסף שפט פט ביצרו {סוטה מג ע"א} , וברמז: **פט פט** גימט' (178) ב' פעמים **חנוכה** (89),

מנורה שבעה ושבעה

בבחינת מנורה **שבעה ושבעה** המוזכרת בנביא זְכַרְיָה "וְהָיָה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלְיָה עַל רֵאשִׁיָּה וְשִׁבְעָה נִרְתְּיָה עֲלֶיהָ **שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה** מוֹצְקוֹת לְנֹרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשִׁיָּה" (זכריה ד ב) המכוונת למנורה שלעתיד לבוא, הרי שלחשמונאים עמדה זכות יוסף.

וכנודע בספה"ק שבכל נס חנוכה פעלה רוחו של יוסף הצדיקים שנקרא **בן זקנים** , ככתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי **בן זקנים** הוא לו" {בראשית לו ג}

והנה תיבת **זקנים** אותיות **ז קנים** , שהיה יוסף כנגד החכמה כנגד השמן וברמז איש נבון וחכם סופי תיבות **שמן** , ותיבת **שמן** תמצא באותיות המילוי כזה: **שין מס נון** גימט' **יוסף** (156) שיוסף הוא בבחינת חג החנוכה , והוא בבחינת יוסף שמוסיף והולך ,

וכמו שפינחס תיקן במסירות נפשו את סבו אהרון הכהן , על שלא מסר נפשו בעגל , גם כאן החשמונאים מתקנים את סבם אהרון בעגל, ולפיכך זכו למלכות **קג** שנים כמניין **עגל** (103) בזמן בית שני , וברמז: תיבת **חנוכה** (89) בצירוף **עגל** (103) יעלה כמניין השעות במשך **שמונת**

ימי חג החנוכה (24X8), שעולה כמניין **קצב** (192), והוא ברמז הכתוב: "אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לְאֵל גִּמְרַ עֲלִי" {תהילים נו ג} תיבת **לֵאלֹהִים** (116) , גימט' **כסלו** (116) ותיבת **עליון** אותיות **על יון** , וכתוב: **לאל** גומר **עלי** ראשי תיבות **עגל**, שהיה זה בבית שני , וברמז **לאל גומר עלי** (420) גימט' **תכ** (420) כמניין שנות קיום הבית השני.

וכמובא ברבותינו ז"ל שבחודש זה מאירה מידת הוד, שזוהי מידתו של אהרון, וצריך לומר שבחנוכה היה תיקון לפגם החשך, שהביאו היונים לעולם כמובא בזה"ק: "חושך על פני תהום" זו מלכות יון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל וברמז **שכחה** אותיות **שכחה** כנגד **השכחה**, שהביאו היונים לעולם,

והוא כנוסח התפילה "**להשכיחם** תורתך" וידוע שהשכחה באה לעולם על ידי חטא העגל ושבירת חות שהיה בזה קשר לאהרון הכהן, שהרי בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע פסקה הזוהמה של הנחש, אך מכיוון שחטאו בעגל חזר הכל לקדמותו, ומאז ירדה **שכחה** לעולם, שכידוע נפגמו אורות ה**נון** ראשי תיבות נעשה ונשמע,

וכמו שאמר ה' למשה: "**לך** רד כי עמך" **לך** גימטריא **חמישים**, וחזר פגם הנחש בבחינת ירדה שכחה לעולם, ועל ידי שמאירן בחנוכה את הנרות, נתקן פגם זה, וברמז **נחש** ראשי תיבות **שמונה נרות חנוכה**, לפיכך החשמונאים במסירות נפשם מתקנים את החושך של מלכות יון שהנה החשמונאים על ידי הדלקת המנורה החזירו **חמישים** אורות שנפגמו בחטא העגל, והוא ברמז תיבת **אהרון** אותיות **אור הנון**

והחזרת אורות אלו נעשים על ידי **לון** (36) הנרות שמדליקים בחנוכה, וברמז: **חשך יון** אותיות **נחש** ואותיות **כיו** (36) גימט' **לון** (36) כנגד נרות החנוכה וברמז: תיבת **נחש** ראשי תיבות **שמונה נרות חנוכה**, ובזה יהיה תיקון לנחש בסוד ההכרזה "**מי** לה אל"י" שהאות **נ** של **נחש** תיחלק ותהפוך לאותיות **מי**, ותעלה תיבת **מְשִׁיחַ** ראשי יון מדליקים **שמונה ימי חנוכה**, והוא בסוד: **מי** כמכה באלים ה',

והנה כל פעולת הכנה זו של משיח תיעשה על ידי יוסף, שבחינת יוסף היא ההכנה, לימות **המְשִׁיחַ** בסוד **מְשִׁיחַ** בן יוסף, ולאחריו יבא **מְשִׁיחַ** בן דוד, והוא ברמז הכתוב: "אלה תולדות יעקב יוסף" אותיות מילוי **יעקב** גימט' **מְשִׁיחַ בן יוסף** (566)

והנה **יוסף בן יעקב** (390) גימט' **טו** פעמים **הוי"ה** שהם גימט' **שמן** (390), והוא ברמז **חנוכיה** ראשי תיבות **ח** נרות **כו** **יה**, דהיינו שחוזרת להאיר מדת **הוי"ה** בחנוכה, וברמז **חנוכה** אותיות **חנה** **כו** וגימט' **כו** כנגד שם **הוי"ה**,

שהנה יוסף בבחינת **השמן** פועל ההכנה של **מְשִׁיחַ** בן דוד והוא על ידי תיקון יהודה בן יעקב, שממנו יוצא המשיח,

שהנה לעולם תחול פרשת מכירת יוסף וכל ענינו בחנוכה , והוא לפי שבת ייחודי נעשה בזמן מלכות בית חשמונאי , בכך שנלקחה המלכות משבת יהודה במשך קג(103) שנים ,

שבזמן החשמונאים נפעל תיקונו של יהודה , במה שמכר את יוסף, ובכך תפעל ההכנה לניצוץ מְשִׁיחַ להחזיר המלכות לבית דוד לנצח, והוא ברמז הכתוב אצל יוסף: "וחמש את מצרים" שהיוונים רצו לפגוע בזכות זו של יוסף על ידי שגזרו **שלשה** גזירות לבטל מישראל מצוות חודש שבת ומילה ראשי תיבות **חמש**,

וכמו כן מצאנו שהיוונים גזרו על ישראל לחקוק על קרן השור שאין להם חלק באלהי ישראל , והנה כידוע השור הוא הסמל של יוסף כמו שנאמר על יוסף "בכור שורו הדר לו" {דברים לג יז} וכתוב: "עלי שור עלי שור",

ומובא בגמרא על הפסוק "לא מאסתים ולא געלתים" {ויקרא כו מד} בימי היוונים שעמדה להם זכות הצדיקים מתתיהו חשמונאי ובניו לישראל {מגילה יא ע"א} , שבזכות שמסרו נפשם על מצות אלו של שבת מילה וחודש, זכו ישראל ועמדה להם זכות הצדיקים שמעון הצדיק חשמונאי ובניו , ומתיתיהו כהן גדול,

והוא ברמז תיבת **חמש** ראשי תיבות חשמונאי ובניו מתיתיהו שמעון הצדיק, שנתגברו ישראל על היוונים וניצחום , וברמז **בימי מתתיהו בן יוחנן**(1099) גימט' **חדש שבת מילה**(1099) ,

וצריך לומר שתיבת **חמש** היא כנגד אות ה(5), הוא יוסף שקיבל אות ה על שמו , ככתוב: "עדות ביהוסף שמו" {תהילים פ"א} ואצל פינחס נוספה אות י שנקרא פינחס כמובא בזוה"ק, הרי שבצירוף יעלה אותיות **יה** ובהארה זו של חנוכה משלימין את האותיות **וה** החסרות משם **הוייה** כמבואר לקמן, ובכך נפעלה ההכנה לכסא של מְשִׁיחַ וברמז נפלא: **כסא מרכבה**(348) גימט' **חמש** (348),

ההכנה של יוסף למשיח

ובאופן תיקון ההכנה של יוסף למשיח בן דוד, הנה כתוב אצל יוסף "ויעש לו כתונת פסים" (190) גימט' קץ (190) המכוון כנגד קץ הימין בבחינת אחרית הימים, ימות משיח, ותיבת פסים אותיות מ-יוסף, וברמז תיבת פסים בצירוף חי שעות, כנגד לו נרות, ששיעורן חי שעות, כשעור הדלקת החנוכה שהיא חצי שעה, בבחינת "עוד יוסף חי" יעלה גימט' פינחס (208)

וברמז נפלא פנחס אותיות יסף חן, אותיות חן ראשי תיבות נרות חנוכה, הוא פינחס אותיות פני חס שחס פינחס על כבוד ה', בקנאו את קנאת ה', וכמו שהוא החזיר את כבוד ה', כך החשמונאים החזירו את כבוד ה' לבית המקדש,

וזהו שמדליקין נרות בחנוכה בסוד הכתוב: "באורים כבדו ה'" {ישעיהו כד טו} והיו לכבוד ה' ולתפארת, שהדלקת הנרות יש בהם משום כבוד ה' במקדש, כל זמן שמאירין בתוכו,

לפיכך מצוות הנחת החנוכה בשמאל, ואופן הדלקתה משמאל לימין, כנגד הלב שהוא בשמאל כנגד, כנגד הכבוד (32) גימט' לב (32) גימט' ק חמש (5) בסוד תיקון ר"ת חמש חודש שבת מילה כנודע,

ובאותיות מילוי של תיבת לב: למד בית תמצא אותיות תמיד, והוא בסוד כוונתם של היוונים שרצו לבטל מישראל את מצוות קרבן התמיד ומצוות נר התמיד במקדש, שחזרת ההארה של שם אל בהדלקת החנוכה בצד שמאל, וברמז שמאל אותיות שם אל,

והארה זו נתקנת במה שחוזר להאיר שם אל שדי הוי"ה (371) גימט' שמאל (371), והוא כנגד הכבוד בבחינת נדרי אשלם אותיות שמאל, אותיות ש מלא, אות ש (300) גימט' קנקן (300) והוא בסוד מלא ראשי תיבות מי לה אלי,

ולפי שבחנוכה יש ההארה של ההכנה לניצוץ משיח בן דוד, על ידי יוסף הצדיק, לפיכך בהפטרת שבת שבחנוכה מפטירין בזכריה רני ושמחי, העוסקת בעניני אחרית הימים בימי משיח,

וכתב השו"ע סימן תרפ"ד: שאם חלים שתי שבתות בחנוכה אז מפטירין בשבת השניה, בפרשת "נרות שלמה" וצריך באור מדוע כך?

והלא שלמה היה קודם לזכריה, ואם כן היה צריך להפטיר בנרות שלמה בראשונה, ובשבת השניה בנביא זכריה?
 ומיישב הר"ן במגילה דף י"א לפי שנרות זכריה נבואות עתיד הן, דהיינו שיש בנבואת זכריה משום נבואה לימות המשיח, לפיכך היא עדיפא, וזו הסיבה שמפטירין בשבת חנוכה בנרות בזכריה, והוא ברמז כמו שמסיים הנביא זכריה את ההפטרה במילים: "תשאות חן חן לה" {זכריה ד ז}, הנה חן ראשי תיבות ח נרות, וכמו כן חן ראשי תיבות נרות חנוכה, ותיבת לה גימט' לו (36) ע"ה כנגד לו נרות חנוכה, וברמז חן חן (116) גימט' כסלו (116) הרומז למצוות נרות חנוכה הדולקין בחודש כסלו שבזכות אורות אלו התגברו חשמונאים על יון ונצחום וברמז כסלו (116) גימט' כליון (116), ואז יחזור להאיר שם יה בגלוי, וברמז זְכָרְיָה אותיות זכר-יה, ותיבת זכר הוא בעצם בא לרמז על תיקון לשכחה שהביאו היוונים, והוא בסוד זְכָרְיָה (242) גימט' יוחנן כהן גדול (242)

שהתיקון יהיה על ידי הארה של לו (36) נרות של חנוכה מה שאין כן אצל מנורת שלמה גימט' ק יה המרמז על שם יה בסתר שההדלקה הייתה רק בפנים במקדש, ובחנוכה מדליקין בחוץ משום פרסומי ניסא, והנה אופן הכנת כסא המרכבה למְשִׁיחַ נעשה על ידי השמן (390) גימט' שמים (390) בבחינת "השמים כסא" שמים גימט' יה (15) פעמים כו (26) הנרמז בתיבת חנוכיה אותיות חנ - כו - יה גימט' יוסף בן יעקב (390) ומיתנוק החנוכיה שהיא כנגד השמאל יעשה על ידי הימין (110) גימט' נס (110) גימט' כה עם המילוי כזה: כף הה (110), והוא ברמז תיבת שמאל אותיות שם אל, ותיבת שם (340) גימט' שדי הוי"ה (340), ואותיות אל בבחינת "חסד אל כל היום" {תהילים נב ג} היא המידה הכללית שבה נפתחים כל השערים כנודע בספה"ק, והנה יט ר"ת י טפחים, כנגד גובה י טפחים בטפח הסמוך לפתח גימט' יט (19), בצירוף עם אל (31) יעלה תיבת שמאל אותיות שם אל גימט' שמן (390) גימט' יה (15) פעמים הוי"ה (26), גימט' יוסף בן יעקב (390), גימט' שמים (390),

וכשם ששמאל הנביא חנך את דוד למלוכה על ידי משיחתו בשמן, כך בזכות החנוכה אותיות חנה כו בבחינת חנה היא אם שמואל הנביא,

ואביו **אלקנה** אותיות **קנה אל**, דהיינו שקנה **שם אל**, על ידי זה תפעל ההכנה לניצוץ מְשִׁיחַ בן דוד לעתיד לבוא, וברמז **שמואל** בצירוף גימט' **אחד**(13) יעלה כמניין **שמן**(390), ואחרי תיבת **שמן**(390) תעלה תיבת **391** כמניין **שמואל**(377) בצירוף עם **דוד**(14) הרומז למשיח,

והוא בסוד הנאמר אצל יוסף כי **בן זקנים** הוא ראשי תיבות **זהב** גימט' **דוד**(14), לפי שהיה ביוסף הכוח להכין ניצוץ מלכות בית דוד, לפיכך בחנוכה נפעל התיקון של יהודה במה שמכר את יוסף ונלקחה המלכות מבית יהודה על ידי חשמונאי, ונפעלה בזה ההכנה לגאולה לעתיד לבוא, והוא בסוד הכתוב: "שלח **אורך** ואמתך" (תהילים מג ג) שהכוונה לְמְשִׁיחַ, ככתוב: "ערכתני נר למשיחי" (תהילים קלב יז) והוא ברמז הכתוב: "יהי אור" (בר' א ב)

תיבת **יהי** (25) גימט' **כה** כנגד תיבת **אור**(25) שהיא אחר **כה** תיבות מבראשית, ובאותיות המילוי של תיבת **יהי** כזה יוד הה יוד תמצא אותיות **יהודה**, ונשאר גימט' **כ**(20) ובצירוף **שלח** יעלה כמניין מְשִׁיחַ (358) ודו"ק,

בתיקון יוחנן כהן גדול

הנה בתפילה אנו אומרים ועל הניסים ועל הפורקן... בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול

ובגמרא סוטה דף ל"ג תניא יוחנן כהן גדול שמע בת קול מקדש הקדשים שאומרת "נצחו טליא דאזלי לאגחה קרבא לאנטוכיה"

ופירש רש"י וזה לשונו: "ששמע בת קול שהלכו פרחי כהונה בני חשמונאי להלחם עם יונים לפני יום הכיפורים וילחמו ביום הכפורים ושמע יוחנן בת קול כשהיה עובד עבודת יום הכפורים עכ"ל

ונראה שמלחמת החשמונאים הייתה מיום הכפורים עד חנוכה וברמז מיום הכפורים עד חנוכה - יום **כה** בכסליו, יש **עד**(74) ימים, והוא ברמז הכתוב: "תשב אנוש **עד דכא**" תיבת **דכא**(25) גימט' **כה**(25) והמילה **עד** (74) כנגד **שבעים וארבע** ימים שמיום הכפורים ועד חנוכה,

ויש לומר שבעצם הימים הללו מיום הכפורים עד חנוכה התחילה להתפשט הארת שם יה , וברמזו יה ר"ת יום הכפורים, בבחינת יד פשוטה בשמים לקבל השבים עד חנוכה כנודע בספה"ק,

והנה יוחנן כהן גדול שימש שמונים שנה בכהונה גדולה , ולבסוף נעשה צדוקי , וכמבואר בספה"ק , שחטאו היה במה שהדליק הקטורת בחוץ ואח"כ נכנס לקדש הקדשים , וצריך באור מה ראה יוחנן כהן גדול שמחמת כן שינה מהרגלו?

ונראה לומר: שיוחנן כהן גדול כאשר נכנס לפני ולפנים בקודש הקדשים, ראה ברוח קודשו שיהיה נס והחשמונאים ינצחו את מלכות יון הרשעה ,

ועוד יש לומר ראה שנס זה יקבע לדורות שיונצח הניצחון הזה לדורות על ידי ההדלקה מבחוץ דהיינו מצוות נר חנוכה שבה בזכות בניו,

שבה מבטלים את היונים שנקראו **חיצונים** וברמז **חיצונים** אותיות **חץ יונים** , ויוחנן כהן גדול טעה וחשב שהדלקה זו מכוונת אליו , שכן רק הוא שמע הבת קול אומרת שנצחו חשמונאים את היונים ,

וכמובא בגמרא שמי ששומע את הבת קול בידוע הוא שהדברים מכוונים אליו, לכן טעה ועשה ההדלקה במקדש מבחוץ, אלא שלא הצליח שמת במקום כמסופר בגמרא,

לפיכך חשמונאי ובניו מתקנים עתה בחנוכה את סבם יוחנן כהן הגדול על ידי הדלקת החנוכיה מחוץ לפתח ועד עצם היום הזה ממשיכים תיקונו שמזכירין אותו בתפילת על הנסים כלשון בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול

וכמובא במתניתין {בבא קמא ס ע"ב} הניח **החנוני** נרו מבחוץ , **חנוני** חייב , רבי יהודה פוטר בנר חנוכה , והוא רמז ליוחנן שתיבת **חנוני**

אותיות **יוחנן** , הוא אשר עשה הדלקה **חיצונית** במקדש ונתחייב בנפשו שמת, ותיקונו יהיה בזה על ידי נכדיו , החשמונאים בני מתתיהו כהן גדול, ובראשם נכדו יהודה המכבי בחנוכה,

וזוהו ברמז הכתוב בגמרא: רבי יהודה פוטר בנר חנוכה , הכוונה ברמז ליהודה נכדו של יוחנן כהן גדול שפוטר את סבו יוחנן מן הדין בחנוכה, וברמז תיבת **יוחנן** אותיות **נח יון** ראשי תיבות **נרות חנוכה יון** ,

שבהדלקה זו של שמונה ימי חנוכה היה תיקון גדול לנשמת יוחנן כהן גדול על ידי נכדיו, וברמז: **כסלו**(116) בצירוף ח(8) ימי חנוכה יעלה גימט' **יוחנן**(124),

וברמז נפלא בברייתא מובא שיוחנן כהן גדול מובא ששמע בת קול מקודש הקדשים שנצחו **טליא** את יון , הנה נקט הלשון **טליא** גימט' **חמישים** להורות שחזרו נ' אורות שנפגמו, והוא בסוד מה שמפטירין בחנוכה בנביא זכריה והוא ברמז **זְכַרְיָה**(242) גימט' **יוחנן כהן גדול**(242) והנה החשמונאים במה שמסרו עצמם וטהרו את קדש הקדשים לפעול התיקון למטה **מעשרה** טפחים,

כנודע שמעולם לא ירדה שכינה למטה **מעשרה** טפחים , והם הצליחו להמשיך התיקון עד למטה מעשרה טפחים , והוא בסוד **טפח** , אותיות **טפ** - **ח** אותיות **טפ**(89) גימט' **חנוכה**(89) ואותיות **ח** כנגד **ח'** ימי חנוכה , ובזה שפעלו החשמונאים תיקון למטה פעלו בעצם לתקן בהדלקה זו את סבם יוחנן כהן גדול למעלה,

ונראה שתיקון זה ממשיך עד עצם היום הזה על ידי שמזכירין בתפילה את שמו בברכת: "על הנסים"

وهוא ברמז בנוסח תפילת על הנסים בזה הלשון ועל הנסים ועלה פורקן ועל הגבורות ועל התשעות ועל הנפלאות ועל הנחמות , שנקט **שש** פעמים אות **ו** , ו**שש** פעמים אות **ה'** כנגד אותיות **וה** החסרות להשלים **הוי"ה**,

וכמו שנתבאר לעיל שבחנוכיה ובתיבת **שמן** מאיר שם **יה** משם **הוי"ה**, כנגד **יה**(15) פעמים **הוי"ה**(26) גימט' **שמן**(390),

והנה בתיקון שם **הוי"ה** נמשך מכוח **מתתיהו** אותיות **מתת יהו** הרומז על יחוד אותיות **יה עם וה** כנגד שם **הוי"ה** בסוד מה שאמר יוסף "הורדהו אלי ואשימה עיני עליו"**{בראשית מד כא}** תיבת **הורדהו** אותיות **הורד** - **הו** ותיבת **ואשימה** אותיות **ואשם** -**יה** לחבר **יה ב-וה** , והנה בתפילת על הנסים ראשי תיבות **עה** כנגד תחילת הברכה המתחיל באות **ע** ומסיים באות **ה** של תיבת **סלה**,

והוא ברמז אותיות **עה**(75) גימט' **כהן**(75) כנגד **מכבי** גימט' **חסד** עם ג אותיות גימט' **כהן**(75) לפי שעל ידי הכהנים בני חשמונאי נעשה תיקון ליוחנן כהן גדול, וברמז תיבת **משח** ראשי תיבות **מתיתיהו** חשמונאי שמעון הצדיק ובצירוף **י** של יוחנן יהיה **מְשִׁיחַ**,

וזה התיקון יהיה בסוף אחרית הימים המכונה קץ הימין, וברמז תיבת חשמונאי ראשי תיבות שמעון מתיתיהו ולבסוף אות של יוחנן אותיות **מְשִׁיחַ** ונשארו אותיות **אנו** אות **א** רומזת לאלהיו מבשר הגאולה, ואותיות **נו** כנגד גימט' סך **שבע** נרות של מנורת מקדש שדלקו במשך **שמונה** ימים, ובצירוף **אחד** גימט' **זן** (57) גימט' **אל הוי"ה** (57) שבשם זה נפעל תיקון **מְשִׁיחַ** בנרות חנוכה שמבטלין את כוח יון, וברמז בנוסח ועל הניסים וכו' תמצא ו פעמים ו גימט' **לון** (36), כנגד **לון** (36) נרות חנוכה שמאירין **חי** (18) שעות כמו שקבעו חז"ל שעור הדלקתן חצי שעה, וברמז אותיות **האוו** גימט' **חי** (18), והוא בסוד ו פעמים ה גימט' **שלשים** ובצירוף ו פעמים ו, יעלה גימט' **יון** (66) לרמז שבכוח יחוד זה של **יהב** - **וה** מבטלים את קליפת **יון**, והוא ברמז מה שאנו אומרים רבי יהודה פוטר בנר חנוכה את **החנוני** אותיות **יוחנן** וברמז נפלא הברייתא דיוחנן כהן גדול שמע בת קול מקודש הקדשים שנצחו **טליא** את **יון**, הנה נקט הלשון **טליא** גימט' **חמישים** להורות שחזרו ותיקנו החשמונאים את **החמישים** אורות שנפגמו כתוצאה מהחשך שבא מחמת העגל, ותיבת **חשך** אותיות **שכח** ותיקונו יהיה על ידי יתרון של **האחד**, וברמז **חשך** גימט' **יג** (13), כנגד **יג** פרצות שפרצו היונים בחומות העזרה, כנגד **יג'** תיבות בברכת הנרות, ובברכת שעשה ניסים שביחד עולה כמניין **הוי"ה** (26), ומעשה זה מוזכר בגמרא סוטה דף **לג** כגימט' **לג** (33) של ראשי תיבות **יוחנן כהן גדול**, ונאמרה על ידי רב **יהודה** בשם רבי **יוחנן**, המזכירים את תיקון **יוחנן** הכהן הגדול על ידי נכדו **יהודה** המכבי, בסוד כל האומר דבר בשם אומר מביא גאולה לעולם,

חנוכה בתיקון הגאולה

כתוב: "כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּפֶה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנוּ" {ירמיהו לא יד} שרחל מבכה את בנה יוסף שהוא בבחינת להבה ככתוב: "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש" {עובדיה א יח}

דהיינו שעוררה רחל מידת **בינה** הם חשמונאים שיוצאים מ**בְּנֵיָהּ** מזרעו של **יוסף** וברמז **בְּנֵיָהּ** אותיות **בינה** והם החשמונאים שנקראו בני **בינה**, וזהו שאמר הקב"ה לרחל: **כֹּה אָמַר ה' תִּיבַת כֹּה רֹמְזַת כֹּה בְּכַסְלוֹ -** חנוכה, ותיבת **קולך** (156) גימט' **יוסף** (156) **מְבַכֵּי** אותיות **מכבי**, שביוסף היה ניצוץ **מְשִׁיחַ** כנרמז בסופי תיבות "רחמים לפני האיש ושלח" {בראשית מג יד} סופי תיבות **מְשִׁיחַ**,

וכשם שמצאנו שיוסף זוכה לכתר מלכות על ידי שתיקן **המות** מעל בני ישראל שהצילם מחרפת רעב, בבחינת **המות** אותיות **תהום**, הנה החשמונאים גם כן הצילו עם ישראל **מתהום** של מלכות יוון הרשעה, ותיבת **תהום** אותיות **המות** כמובא בזוה"ק "וחשך על פני **תהום**" זו מלכות יוון הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל,

והוא ברמז הנאמר על יוסף "יפה תואר ויפה מראה" {בראשית לט ו} ראשי תיבות **מות**, והמילה **יפה** (95) גימט' **המלך** (95) שעל ידי שתיקן ה**מות** מעל ישראל דהיינו בבחינת החשך של יוון זכה למלכות, וברמז **כתר** יתנו **לך** תיבת **מות** (446) בצירוף **לך** (50) כנגד **נ** אורות, יעלה תיבת **מלכות** (446),

ונראה דלפיכך אין מדליקין החנוכיה למעלה מעשרים אמה כדי לא לאבד מעלת זו של **הכתר**, וברמז תיבת **עשרים** (620) גימט' **כתר** (620) והוא ברמז הכתוב: "וַיִּקְרָא פְּרָעָה שֵׁם יוֹסֵף צְפֹנֶת פְּעֻנָח" (בראשית מא מה) יוסף נקרא **צְפֹנֶת פְּעֻנָח** תיבת **צְפֹנֶת** (620) גימט' **כתר** (620) ותיבת **פְּעֻנָח** (208) גימט' **פינחס** (208)

פינחס אותיות נרות חנוכה **יסף**, גימט' **פסים חי** (208) הרומז לזמן שעור ההדלקה, וברמז חי פסים אותיות **חי מיסף**, והוא בסוד "עוד יוסף חי" הוא יוסף הצדיק שהביא חיים לעולם,

והוא ברמז הכתוב: "אלה תולדות יעקב יוסף" {בראשית לו ב} הנה אותיות מילוי של **יעקב** כזה **יוד עין קוף בית** (566) גימט' **מְשִׁיחַ בן יוסף** (566), והוא בבחינת "נושא משך **הזרע**" {תהילים קכו ו} לפי שיוסף היה מושך זרעו של יעקב למצרים, וברמז תיבת **משך** עם אות **נ** כנגד **נ** אורות יעלה תיבת **משכן**, וברמז ה' פעמים **חסד** יעלה כמניין **משכן**, אותיות **משך נ** בסוד **נ** (50) אורות החוזרים בימי החנוכה,

על ידי ייחוד יוסף עם יעקב כמניין "ושלח לכם את אחיכם" {בראשית מג יד} תיבת **ושלח** (338) גימט' **יג** פעמים **הוי"ה** (26) גימט' **יעקב**

יוסף(338) , ובצירוף כ כנגד עשרים אמה גובה החנוכה , יעלה כמניין
משיח(358)

הנה יון גימט' סו(66) כנגד החומר והשקר גימט'ק שש שבטולו יהיה על
ידי האמת גימט'ק תשע בסוד "אהיה אשר אהיה" { שמות ג יד } הרומז
לאהיה(21) פעמים אהיה(21) גימט' אמת(441) גימט'ק תשע,
וברמז לו(36) נרות של חנוכה גימט' קטנה תשע שהוא אמת , באלו
האורות של החנוכה שזכינו להם על ידי המכבים מבטל את חושך יון
וברמז : באותיות המילוי של יון כזה : יוד וו נון תמצא גימט' עב(72)
גימט' מכבי(72) גימט'ק תשע ,

שבזכות אור האמת המתגלה באורות חנוכה מבטלין את השקר של יון
הנקראים חיצונים אותיות חץ יונים , ותיבת חץ(98) גימט' ב פעמים
מט(49) שהם כנגד שבע קנים של מנורת המקדש המאירין בשבעה ימים
וכנגד שבעה קנים של המנורה שלעתיד לבוא, והוא כנבואת זכריה :
"וְאָמַר רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלְהָ עַל רֵאשֵׁהּ וְשִׁבְעָה נְרֹתֶיהָ עָלֶיהָ
שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֹרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשֵׁהּ" { זכריה ד ב }

ולפי שאורות האלה גבוהים ביותר ששורשן מגיע מאור הגנוז שמנינם לו
נרות ועל ידם מבטלין את יון (66) גימט' גנוז(66) וממתקין מידת הדין
של שם אלהים(86) גימט' הטבע(86) וברמז לו עם המילוי כזה : למד וו
גימט' אלהים(86) המתמתקת על ידי לו נרות דחנוכה,

שמהארה הנשפעת בחנוכה על שם שחנו בכה בכסליו, נשפעים חסדים
גמורים , וברמז : תיבת חנו בכה(91) גימט' הוי'ה אדני(91) שהם שמות
של רחמים גמורים ובזה יהיה מיתוק למידת אלהים בבחינת "את
האלהים אני ירא" { בראשית מב יח } האמור אצל יוסף האלהים(91)
גימט' בחנוכה (91)

ולפי שאורות גבוהין אלו מושכין השפע מהאורות הגבוהים הלא המה
האורות הגנוזים , לפיכך נאחזים בהם הקליפות וכדי שלא יהיה אחיזה
לחיצונים אומרים בשעת הדלקת הנר מזמור "ישב בסתר עליון
{ תהילים צא } שהוא שיר של פגעים כנגד החיצונים
כנגד מידת אמת המתגלה בהדלקת נרות חנוכה בסוד אהיה אשר אהיה
שהם אותיות ראש תוך סוף ראשי תיבות סתר,

הרומז לאור הגנוז אור האמת, בבחינת **סתר** שהיא ההיפך ממידת השקר , והיינו כי **אהיה** הוא סוד **כתר** כנודע בספה"ק וכתוב: "ישב בסתר עליון" תיבת **עליון** אותיות **על יון** ,

שבזכות האחיזה במצות חנוכה שהיא המצוה האחרונה בקצה של **כתר** המצוות, הרמוזה בעשרת הדברות שיש בה **כתר** (620) אותיות כנגד **תריג**(613) מצוות ובצירוף **שבע** מצוות דרבנן גימט' **כתר**(620)

וברמז האות האחרונה בעשרת הדברות היא האות **כ** של תיבת רעך הרומזת ל**כתר** , ואות **כ** גימט' **עשרים** ותיבת **עשרים**(620) עולה כמניין **כתר**(620) הרומזת על מצוות חנוכה , וברמז האות **כף** בהיפוך אותיות **פך** הוא **פך** השמן,

ובכוח הארת אור זה בחנוכה היונקת מכוח קדושת האורות הגנוזים **בתורה** (613) גימט' **תריג**(613) יהיה לישראל המשכה באורות ה**כתר** של המְשִׁיחַ , וברמז תיבת **אורות**(613) גימט' **תרי"ג**, בסוד **כתר** גימט' **רות דוד**(620)

וכתר הוא בבחינת המלכות של מְשִׁיחַ בן דוד שתחזור השכינה להאיר בבית ה' בבחינת הנר המערבי , שמערב כל האורות לתוכו וברמז תיבת **ישב**(312) גימט' **יב** פעמים ה**וי"ה**, כנגד **יב** חודשי השנה גימט' **חדש**(312) בבחינת ההתחדשות בעבודת המקדש וברמז: שתי פעמים **יוסף**(156) גימט' **חדש**(312),

והנה חנוכה מלשון חנוך ו**ראשוניות** שבימים אלו היה התחדשות בעבודת ה' והוא בסוד הכתוב: "בצל **שדי** יתלונן" {שם} שעל ידי **שדי הוי"ה** גימט' **שם**(340), ובחזרת הנ אורות שנפגמו החוזרים על ידי ההדלקה בחנוכה להאיר יעלה תיבת **שמן** ,

ותיבת **שמן** (390) גימט' **יה** פעמים ה**וי"ה** , ומניחין החנוכיה בשמאל שהוא כנגד ה**לב** גימט' **כבוד**(32) ותיבת **לב** בצירוף מְשִׁיחַ יעלה כמניין **שמן**(390) , והוא בסוד "שמן וקטורת **ישמח לב**" {משלי כז ט} תיבת **ישמח לב** אותיות מְשִׁיחַ **לב** , לפי שחוזרת הארת שם **יה** משם ה**וי"ה** בחנוכה ,

וברמז תיבת **חנוכיה** אותיות **חנ כו יה** כנגד ה**וי"ה** **יה** שחזר שם ה' להאיר ועל זה נאמר "ה' **אורי**" {תהילים כז א} וכתוב: "באורך נראה **אור**" {תהילים לו י} בסוד "שלח אורך ואמתך" זהו אורו של מְשִׁיחַ שנאמר עליו "ערכתי נר **למשיחי**" {תהילים קלב יז}

שאור זה של **מְשִׁיחַ** מתחיל להתנוצץ בימי חנוכה כנגד האורות הגנוזים שהם **לו** שעות מיום שישי עד מוצאי שבת וכנגד **לו** נרות בחנוכה שאור זה נגזר **בתורה** גימט' **תריג** ותיבת **גנוז** גימט' **יון** שיש בכוח אור זה לבטל את קליפת **יון** הרשעה

וכנודע בספה"ק שלמשה רבינו ע"ה נתגלו כל האורות והסודות של תורת הנסתר בחודש כסליו, לפיכך מי שעמל בחודש זה מסוגל הוא על ידי לימוד זה של חנוכה להועיל להתעלות ברוחניות מאד, וברמז תיבת **משה** עם תיבת **חנך** אותיות **משכן חוה** שיש בזה תיקון **למשכן וחוה** בפגם של **הנחש** וברמז אותיות **משה חנוך** אותיות **שם חנוכה** שבחנוכה מאיר שם **שדי הוי"ה** כנגד **משה** גימט' **אל שדי**, בסוד השמות שפותחין השער לגאולת **מְשִׁיחַ**,

חן חן גימט' כסליו

הנה מצוות הדלקת החנוכיה היא משתשקע **החמה** (58) גימט' **חן** (58) ראשי תיבות **נרות חנוכה**, **ח' נרות** וכמו שמסיימין את הפטרת שבת חנוכה בנביא זכריה **"תשׁוּאת זון זון לַה"** {זכריה ד ז}, ותיבת **לה** גימט' **לו** ע"ה כנגד **לו** נרות המאירין בחנוכה, מיום **כה** בכסליו וברמז **חן** (116) גימט' **כסלו** (116),

ומניחין החנוכיה בשמאל הפתח הרומז על חזרת עבודת המקדש והשמחה לישראל, וברמז **שמאל** בצירוף **חמה** אותיות **מלא שמחה** ותיבת **מלא ר"ת מי לה' אלי**,

וסופי תיבות **מי לה אלי** אותיות **יהי גימט' כה** כנגד **יהי אור** שהיא המילה הכתובה אחר **כה** מילים מהתחלת התורה **מבראשית** שהיא המילה **אור**,

ומצוה לנהוג **שמחה** בימים אלו ובפרט בריבוי תורה ומצוות, כנגד מה שרצו היונים לעקור מישראל, מצוות אלו שבת חדש **מילה ה** חומשי תורה, וברמז בחנוכה קורין **"מזמור שיר חנוכת הבית"** {תהילים ל א} ראשי תיבות **שמחה**,

חיצונים - אותיות חץ יוונים

יוונים נקראים **חיצונים** - כנגד **שוק** הרגל לפי שהם נאחזים בטבע שהיא סוף המדרגות, בבחינת **רגל** שהוא סוף הגוף, סוף האדם, כנגד הנהגת הטבע שהיא סוף המדרגות,

לפיכך מצוות הדלקתה של החנוכה עד שתכלה **רגל** מן **השוק**, דהיינו מן **החיצונים**, כנגדה תיקנו חז"ל ההדלקה בפתח מבחוץ, ולפי ששם מקום אחיזתם של החיצונים, בבחינת הכתוב "**לפתח** חטאת רובץ" {בראשית ד ז}

לפיכך תקנו חז"ל ההדלקה בפתח מבחוץ בבחינת "**פתח** דבריך יאיר" {תהילים קיט} והוא כנגד מה שהייתה גזירת היוונים - החיצונים בכל מה שקשור לפתחים כגון :

א. חודש שהוא ראש החודש.

ב. שבת שהוא ראש השבוע.

ג. מילה ראש הגוויה-יסוד.

ששלת מצוות אלו ראשי תיבות **חמש** מכוונים כנגד הפתחים וכמו שמצאנו בספה"ק שהיוונים גזרו לחקוק על פתחי הבתים שאין להם ליהודים חלק באלהי ישראל,

לפיכך כנגד **פתחים** אלו ניתנה מצוות הדלקת החנוכה בטפח הסמוך **לפתח**, בסוד "ועל **פתחינו** כל מגדים חדשים גם ישנים" {שיר השירים ז יד}, וכמובא במדרש **חדשים** אלו הן נרות חנוכה {מדרש שיר השירים} **וישנים** זו המזוזה ושניהם **בפתח**,

תיקון חדש מילה שבת- בחנוכה

עוד בטעם ג מצוות אלו שהם כנגד **הפתחים** שהן מרמזים על התחלה ו**ראש** הנה חנוכה מלשון חינוך וראשוניות, דהיינו חיזוק בכל מה שקשור לראשוניות, וברמז תיבת **בראשית** ראשי תיבות **בזמן** יוון **רשעה** שמונה **אורות** **תדליק**, והנה אחר **כה** מילים מבראשית מופיעה בפעם הראשונה המילה **אור** כנגד **כה** בכסליו, לפיכך לעולם בתוך ימי חנוכה יחולו ג מצוות אלו **שבת** **חודש** **ומילה** ודו"ק והוא כדי להחזיר ולתקן מצוות אלו בשרשן,

חנוכה בחיבור ראשית ואחור

הנה מצאנו שמצות חנוכה היא מצוה **אחרונה** במצוות ה' יתברך שיש **תריג** מצוות דאורייתא ו**שבע מצוות** דרבנן כמניין **כתר** והיא אחרונה במצוות דרבנן כנגד האות **כ** אחרונה של תיבת רעך בעשרת הדברות שיש בהן **כתר** אותיות וברמז תיבת **אחרון** אותיות **אור** נרות חנוכה, כמו כן חנוכה היא סוף דכל הניסים {יומא כ"ט ע"ב} ומסקינן התם שנס חנוכה לא ניתן להיכתב, אשר על כן הוא בבחינת **סתר** המדרגה, ומקום הדלקתה למטה בגובה **עשרה** טפחים, וזמן הדלקתה **בסוף** היום בערב מחשיכה ומשמאל לימין,

ונראה דכל בחינות אלו מורין על מצות חנוכה שהיא בבחינת **המדרגה האחרונה**, בבחינת עלמא דאיתכסיא, בסוד עד שתכלה **רגל** מן השוק, כנגד הרגלים שהם **סוף** הגוף,

ונראה שתיקון חנוכה הוא להפוך כל הקצוות שהם בבחינת **סוף** ולחבר אותם את ה**ראש** עם **בראשית**, בבחינת תיקון הנפש והנשמה מלמטה למעלה, לפיכך חנוכה לשון חינוך וראשית, דהיינו תיקון על ידי חבר **ראשית** עם **אחור**, והיא בבחינת עשרת הדברות שיש בה **עקב** מילים ו**כתר** אותיות המרמזת על חיבור של **עקב** ו**כתר**,

וכמובא בספה"ק שבברכת נרות חנוכה יכוין שם **קסא** כנגד **אלף הי יוד** **הי** שעולה **קסא** (161), וכנגד שם **עב** כזה: **יוד הי ויו הי** (72) ובצירוף יעלה מנינם **רגל** (233),

שהנה במעשה ההדלקה בשמונת ימי חנוכה מתעוררת הבהירות של בחינת הראשית - והתחדשות עד סוף כל העולמות, לפיכך בחיבור זה של **אחור** עם **ראשית** לא ידליק למעלה מגובה **עשרים** אמה, כדי שלא יעבור את בחינת **כתר** (620) וברמז **עשרים** (620) גימט' **כתר** (620)

ותיבת **עשרים** רומזת לאות **כ** **האחרונה** בעשרת הדברות המרמזת על **כתר** בבחינת חיבור **עקב** מילים דבעשרת הדברות עם **כתר** אותיות שבעשרת הדברות בבחינת חיבור **סוף** עם **ראש**, בבחינת כד השמן שהיה טמון בעפר ועלה למדרגת **שמים** גימט' **שמן**, והוא על ידי המנורה בבחינת **"וגלה על ראשה"** {זכריה ד ב}

וכמו שמצאנו שבשעה שנמשחו הכהנים לעבודתן בפעם הראשונה דהיינו חנוכתן לעבודת ה', כתוב: "ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אותו" {שמות כט ז}

כיצד מושחין את הכהנים

מובא בגמרא כיצד מושחין את הכהנים אמר רב מנשיא בר גדא כמין כף יונית {הוריות יב א} וזו כצורת נ שלנו {שפתי חכמים שמות כט לו} והרמב"ם צייר אותה כעין אות כ {רמב"ם הלכות כלי מקדש ה"ט} ולפי כל הפירושים קשה למה נקטו כ"ף יונית, שהואיל ויש כצורתה באל"ף בי"ת שלנו אם כן למה לא נקטה לשון הגמרא כאות מאל"ף בי"ת שלנו?

ונראה ששמן משחה זה אשר יצקוהו בראש ובמקום מגולה בא לרמז על נס של חנוכה בזמן יון הרשעה שעלה השמן למדרגת כתר, וזהו שנקטו כאות כ יונית המרמז על חיבור סוף עם ראש, וכדלעיל שאות כ רומזת לחנוכה שהיא מצווה אחרונה בכתר המצוות, כנגד אות כ אחרונה דרעך שבעשרת הדברות שיש בה כתר אותיות

והנה כף רומזת לאות ה כנגד כף היד שיש בה ה' אצבעות, ורש"י פירש כצורת נ שלנו, ובצירוף כל האותיות יעלה כהן, והוא כנגד נס חנוכה שנעשה על ידי החשמונאים מבני כהונה,

וברמז משיחה בשמן זו הייתה באצבע ימין ובקצה האצבע, כנגד אות י' והאצבע עצמה כנגד אות ו, ומושח כצורת נ, ובצירוף יעלה תיבת יון אשר מתבטלת קליפתן על ידי המשיחה שהייתה באצבע ימין, וברמז תיבת אצבע אותיות אצ - בע, אותיות בע גימט' חסד(72) גימט' מכבי(72) ואותיות אצ(91) גימט' בחנוכה(91),

שזכו בחנוכה לנס(110) גימט' ימין(110) שבכוח שמן משחה זה היה לכהנים הסגולה להכניע את יון,

וברמז בחנוכה אומרים יושב בסתר עליון תיבת עליון אותיות על יון המרמז לניצחון של החשמונאים על יון וברמז כף יון(166) גימט' עליון(166) ככתוב: "אקרא לאלהים עליון לאל גומר עליי" {תהילים נו ג} והיה זה בכסלו(116) גימט' לאלהים(116)

ולפי שבכוח שמן המשחה הייתה הסגולה לחשמונאים לנצח את יון לפיכך אומרים בחנוכה "מזמור שיר חנוכת הבית" {תהילים לא} ראשי תיבות **משחה**, שחזר כבוד ה' להאיר במקדש על ידי החשמונאים, וככתוב: "קרנו **תרום** בכבוד" {תהילים קיב ט} שחזר ונתקדש כבוד ה' בהתעוררות תורה שבעל פה ככתוב: "לך זרוע עם גבורה תעז ידך **תרום ימינך**" {תהילים פט יד}

שכנודע בספה"ק מידת זרוע וגבורה רומזת לחשמונאים וכתוב: "**תרום ימינך**" תיבת **ימינך** רומזת **לתורה** הקדושה שנתנה **בימין**, וברמז **תרום**(646) גימט' **בבלי ירושלמי**(646) כמניין **חנוכה** עם המילוי כזה: **חית נון וו כף הה**(646) לפי שהייתה בחנוכה בבחינת עליה של מלמטה ללמעלה, בבחינת ארץ ושמים,

ותיקן יעקב על ידי יוסף שיעקב בבחינת **עקב** בבחינת סתר ככתוב: "והיה בית יעקב אש" ובנו יוסף הוא בבחינת **הנגלה**, ככתוב: "בית יוסף להבה" הרומזת לגלוי והתפשטות האש,

לפי זה מובן מדוע כשביקש יעקב לגלות את הקץ נסתם ממנו לפי שיעקב הוא בבחינת הסתר, ורק על ידי יוסף תהיה בבחינת ההתגלות בסוד **מְשִׁיחַ - קץ הימין**

שהנה יעקב בבחינת **עקב** ומידתו אמת על ידי שנתחבר עם יוסף שהוא **ראש** ככתוב: "תהי **לראש** יוסף ולקדקד נזיר אחיו" {בראשית מט כו} כנגד **קרני השור** כנגד **הראש** לפיכך גזרו היוונים לחקוק על קרני השור אין לי חלק באלהי ישראל כנגד **יוסף** שהוא בבחינת **ראש**,

והכניעום חשמונאים מזרע כהנים גדולים שבאו מזרע **פינחס**(208) גימט' **קדקד**(208) ו**פינחס** אותיות **נח יסף**, ותיבת **נח** ראשי תיבות נרות חנוכה, בבחינת **יסף** שמוסיף והולך, ובזה הביאו **הקץ** על מלכות יון על ידי **לו**(36) נרות חנוכה, שהם **חי** שעות כשיעור זמן הדלקתן חצי שעה וברמז **פינחס** (208) גימט' **חי קץ**(208),

ולפי שאמר יעקב "**אדני** עשיו" **שמונה** פעמים שנתן בזה כוח לקליפת עשיו לשלוט, בכך הוצרך לתקן על ידי **שמונה** נרות של חנוכה, והוא ברמז הכתוב: "**כה** תאמרון לאדני לעשוי" {בראשית לב ה} תיבת **כה** כנגד **כה** בכסליו, ו**תאמרון** אותיות **תמן אור** פירוש **שמונה אורות**,

וכתוב "גרתני **ואחר** עד עתה" {שם} **גרתני** אותיות **תריג**, וכנגד מצוה אחרונה שהיא חנוכה, הרמוזה בתיבת **ואחר** אותיות **ח אור** המתקן

בבחינת **אחור** מלמטה למעלה וברמז ראשי תיבות חנוכה **וראשית** אותיות **אחור** ותיבת **שית** ראשי תיבות שמונה ימים **תדליק**, שזהו חיבור **סוף** עם **ראשית** בסוד הפסוק "וידו אוחזת בעקב עשיו" שיעקב היה ראשון בבחינת טיפה ראשונה כשנתעברה אמו, וידו אוחזת בעקב, דהיינו בבחינת חיבור ראש וסוף,

יעקב פועל עליה בקדושה על ידי יוסף

ופעל יעקב לתקן בחיבור **עקב** עם ראש של יוסף, בסוד מה שברך יעקב את יוסף "תהיינה **לראש** יוסף" {בראשי מט כו} בבחינת אלה תולדות יעקב יוסף אותיות מילוי **יעקב יוד** עין קוף בית גימט' **מְשִׁיחַ בן יוסף** (566)

לפיכך אהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן **זקנים** הוא **לו** בבחינת **זקנים** אותיות **ז קנים** גימט' **אור** וכתוב: הוא **לו** כנגד **לו** נרות של חנוכה, לפיכך כאשר נאבק יעקב עם המלאך פגע בו שרו של עשיו **בכף** הירך ככתוב: "ותקע **כף** ירך יעקב" {בראשית לב כו} שהוא כנגד **הרגלים** שהם סוף הגוף,

ותיקונו היה על ידי שנתחבר עם יוסף בבחינת יעקב אש ובית יוסף להבה להיות חיבור **עקב** עם **ראש** ככתוב: "תהיינה **לראש** יוסף" (שם) וזהו מה שהמלאך שינה שמו מיעקב **לישראל** אותיות **לי ראש** בבחינת תיקון מלמטה ללמעלה בסוד ויצוק **השמן** על **ראש** המצבה כנגד בחינת אבן שהיא למטה בחיבור עם שמן כנגד למעלה, וברמז **השמן** אותיות **נשמה** בחיבור ארץ ושמים, הוא זמן החשמונאים **בנס פך** השמן במנורה, וברמז "כף ירך יעקב" תיבת **כף** אותיות **פך** השמן,

ותיקון של **עליה** זו נעשה על ידי יוסף בבחינת הלהבה שעולה למעלה, והוא ברמז הכתוב: "הים ראה ויננס **הירדן** יסוב **לאחור**" {תהילים קיד ג} וכמו שמובא במדרש מה ראה הים?

ראה ארונו של יוסף תיבת **ארון** אותיות **אור הנ**, ומתקן **הירדן** בבחינת מדרגה דלמטה, וברמז: **ירדן** אותיות **ירד הנ**, דהיינו שתיקונו על ידי בחינה של **אחור** אותיות **ח' אור**, וברמז נפלא אותיות שלפני תיבת **הירדן** גימט' **יוסף** (156),

בסוד "ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר" {בראשית מג יג} תיבת לפני האיש ושלח לכם סופח תיבות מְשִׁיחַ וכתוב: אחיכם אחר הרומז ליוסף בבחינת תיקון של אחר בבחינת אחרית הימים,

ונראה שמשום כך, נהגו לומר המזמור: יושב בסתר עליון בשעה שמדליקין המנורה, כנגד מידת האמת, הרמוזה בתיבות בראשית ברא אלהים, סופי תיבות אמת, ובראשית הוא מלשון ראש והתחלה, ותיבת סתר ראשי תיבות סוף תוך ראש דהיינו לחבר הסוף עם הראש מלמטה ללמעלה עד המנורה שהיא כנגד הראש, בבחינת "מנורת זהב כולה וגלה על ראשה" {זכריה ד ב} שתיקונם הוא מלמטה כלפי מעלה עד שער מט גימט' וגלה (49) כנגד שבעה קני המנורה, בסוד בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו,

ובעליית אורות אלו מחזירין האדנות הוא שם אדני כנגד המלכות אשר בארץ, בסוד "שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז" {שיר השירים ה טו} שהנה האדנים הם יסודם בארץ בבחינת שוקיים סוף הגוף, המרמזים על שם אדני ועמודי שש רומזים לנרות בצורת הווין שמהם עולה שם שדי הוי"ה (390) גימט' שמן (390) גימט' שמים (390), וברמז "אדני פז" תיבת פז עם ב אותיות גימט' חנוכה בסוד "ראשו כתם פז" {שיר השירים ה יא} כנגד שלשה כתרים וברמז כתם ראשי תיבות כהונה תורה מלכות,

כנגד "ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן" {תהילים צא א} ישב גימט' חדש המרמז על חנוכה בבחינת חנוך וחדוש למשך כל יב חדשי השנה כמניין יב פעמים הוי"ה שזוהי עיקר עבודת ה' שיכין עצמו בכל פעם מחדש בעבודת השי"ת להיות מוסיף והולך

ובזה מתקן בבחינת ההסתר של חנוכה שהיא בבחינת מדרגה האחרונה ונסתרת שחזרה להתגלות באור של נר המערבי ולפי שהנס התרחש במקום סתר בביהמ"ק לפיכך תיקנו להדליק נרות בפרהסיא, וברמז נר מערב גימט' ישב גימט' יב פעמים הוי"ה שבחנוכה חוזרת ההארה דהתחדשות לכל השנה כנגד נר המערבי שממנו היה מדליק ובו היה מסיים בו גימט' ח כנגד ח ימי חנוכה,

ובזה יהיה ניצחון על יון וברמז בסתר עליון אותיות על-יון בזכות מסירות הנפש דחשמונאים שהחזירו את השכינה בבחינת נר המערבי

דעוררו מידת **החסד** על ישראל וברמז **מערבי** גימט' **נר עב** ותיבת **עב** גימט' **חסד** גימט' **מכבי**,

דעל ידי **מסירות נפש** זוכין למדרגות הנ"ל שזוכין להתעוררות במידות העליונות ולפעול המשכה והשגת אלקות על ידי הצמצומים למטה למטה שפעלו החשמונאים אתערותא דלתתא במה שמסרו נפשם ובכך גרמו להתעוררות למעלה

וזהו סוד הדלקת נר חנוכה למטה מעשרה טפחים וסוד מועד של חנוכה של קדושתו ביום חול כדי להעלות מדרגת החול אל הקודש, שבזכות זה שמסרו נפשם החשמונאים זכו שיעשה להם **נס** שמונה ימים שהיא הנהגה מעל הטבע כנגד ראש המדרגות,

ובזכות שהסירו החשכה של מלכות יוון לפיכך זכו בחנוכה להכנה של אחרית הימים בבחינת **קץ** הימין שבימים אלו של חנוכה נמשכת ההכנה לגאולה על ידי **מְשִׁיחַ** גימט' **נחש** וזהו תיקון של חיבור **סוף עם הראשית**,

הוא תיקון **הנחש** שהיה בזמן בראשית וממילא כשיתוקן עוון הנחש נזכה ל**מְשִׁיחַ** ולחנוכת המקדש השלישי שהוא ראשית הגאולה בבחינת **מְשִׁיחַ** סוף גלות ותחילת הגאולה

כבוד גימט' לב בסוד למד בית

וברמז הנה בצירוף השם הנכבד של חודש טבת **ה-י ה-ו** {משנת החסידים} היוצא מסופי תיבות גדלו לה' איתי ונרוממה שמו יחדיו {תהילים לד ד} וברמז **יחדו** גימט' אותיות **דו חי** שהם גימט' **לב** גימט'

כבוד

ותיבת **יחדו** אותיות **דו חי** גימט' **לו** כנגד חנוכיה שיש בה **לו** נרות ושעור זמן הדלקתה **חי** שעות לפיכך יש בהדלקה בחנוכה משום לרומם כבוד ה'

לפיכך מצוות הנחתה של החנוכיה בשמאל הפתח ומצוות הדלקתה מימין לשמאל כנגד **הלב** שהוא בצד שמאל

וכתוב: "נרוממה שמו יחדיו" כנגד שם ה' שמתרומם בחנוכה וקרנו תרום לעת"ל שישלח **מְשִׁיחו** וברמז **נרוממה** אותיות **נר וממה** תיבת

נר כנגד "נר ה' נשמת אדם" {משלי כ כז} שממנו ימשך נר מְשִׁיחַ ככתוב: "ערכתני נר למשיחי" {תהילים קלב יז} ואותיות וממה ראשי תיבות וממלך מלכי המלכים וברמו וממה גימט' בחנוכה וככתוב: "יהי כבוד הוי"ה לעולם, ישמח הוי"ה במעשיו" {תהילים קד לא} תיבת יהי גימט' כה הרומזת לכה בכסליו בו חזר כבוד ה' על ידי נס השמן שהאיר ח ימים וברמו כבוד אותיות בו כד תיבת בו גימט' ח כנגד הכד שהאיר ח ימים

ותיבת כבוד גימט' לב ואותיות מילוי למד בית אותיות תמיד שחזרו קרבנות התמיד ונרות התמיד בבית המקדש לפיכך מצוות הנחתה בשמאל הפתח ומצוות הדלקתה משמאל לימין כנגד הלב שהוא בצד שמאל

והנה ראשי תיבות של תחילת הפסוק: "יהי כבוד יה לעולם" וסופי תיבות "ישמח יה במעשיו" גימט' חנוכה וכתוב: "ישמח ה' לעולם" תיבת ישמח אותיות מְשִׁיחַ אשר מתנוצץ אורו כבר בחנוכה ובאחרית הימים בזמן הגאולה תרום קרנו של הקב"ה וברמו ישמח לב גימט' שמן

וככתוב: "ישמח הוי"ה לעולם" בבחינת "נכון כסאך מאז מעולם אתה" {תהילים צג ב} הרומז לכסא מְשִׁיחַ בן דוד שמתחיל ניצומו בחנוכה וברמו תיבת מאז גימט' שמנה לפי שהוכשר כסא מְשִׁיחַ ממקום בית המקדש,

כנגד שם הוי"ה בהכאה זה בזה שעולה גימט' מקום כמניין יהודה יוסף אשר מזרעם יוצאין ב מְשִׁיחִין וברמו "מעולם אתה" תיבת מעולם גימט' יהודה יוסף וכתוב: "מעולם אתה" בסוד חותמו של הכהן הגדול "אתה כהן לעולם" {תהילים קי ד} ממנו נמשך נס דחנוכה ודו"ק

חשך יון אותיות נחש כיו גימ' לו

הנה החשמונאים עסקו בבטול קליפת יון הרשעה במסירות נפש ולפי שהכניעו החשמונאים לבטל הקליפה דשורשה מהנחש הנקראת חשך יון שהשליטו חשיכה בעולם בבחינת להשכיחם תורתך

אברהם

חנוכה

פרדס

לפיכך נמשכה מלכותם **קג** שנה כמנין **עגל** שתקנו בזה **החשך** אותיות **שכח** ששורשו **מהנחש** כנודע בספה"ק שהרי במעמד הר סיני פסקה הזוהמה של הנחש וחזרה **בעגל** וברמז **חשך יון** אותיות **נחש יוכ** גימט' **לו**

ותיבת **יוכ** בתיבת **אנטיוכי** היא **יון** כנגד **לו** נרות חנוכה המבטלין באורן את **הנחש** ראשי תיבות **שמונה נרות חנוכה** ומתעורר ניצוץ **מְשִׁיחַ** ראשי תיבות **מדלקין שמונה ימי חנוכה** ככתוב: "ואת יהודה שלח לפיו אל יוסף להורות לפניו **גשנה** וכו'" {בראשית **מו כוח**} בבחינת **מְשִׁיחַ** בן דוד משבט יהודה וברמז **גשנה** ראשי תיבות **נס גדול היה שם גימט' מְשִׁיחַ**

חנוכה - גמר החתימה

ולפי שחנוכה הוא בבחינת המדרגה האחרונה כנגד סוף השנה לפיכך בימים אלו נגמרת החתימה של תחילת השנה וכמובא בספה"ק שחנוכה זמן תשובה וזהו עניין החיפוש למטה ככתוב: "**תשב** אנוש **עד דכא**" {תהילים **צ ג**} תיבת **דכא** גימט' **כה** כנגד **כה** בכסליו בבחינת בודקין את החמץ הוא יצה"ר לאור הנר ותיבת **עד** כנגד **שבעים וארבעה** ימים שיש מיום הכפורים **עד** חנוכה וכמו שרמז משה בפסוק "שלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת וכו'" {במדבר **יד יט**} ראשי תיבות **חנוכה** והוא בסוד" איסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח" ומזבח זה רומז לחנוכה, וברמז כתוב: "ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף וכו' **גשנה** וכו'" {בראשית **מו כוח**} תיבת **גשנה** ראשי תיבות **נס גדול היה שם גימט' מְשִׁיחַ** הרומז על בבחינת חנוכה תיבת **גשנה** אותיות **גמר שנה**.

דוד - מעובד מְשִׁיחַ דוד ישי

הנה הארה זו של **מְשִׁיחַ** מתעוררת בכסליו גימט' **ב-עמד** , הרומז לב **מְשִׁיחַ** העומדים לישראל **מְשִׁיחַ** בן דוד ו**מְשִׁיחַ** בן יוסף

וברמז **ב** מְשִׁיחִין בצירוף **ח** דימי חנוכה גימט' י , היא האות י של יוסף ובצירוף אות י עם תיבת **עמד** יעלה תיבת **עמדי** , אותיות **עם יד** ותיבת **יד** גימט' **דוד** (14)

תיבת **יד** ראשי תיבות יוסף **דוד** בסוד "שאל נשאל **דוד מעמדי** וכו'" {שמואל א כ כוח} תיבת **עמדי** ראשי תיבות **עובד דוד** ישי **מְשִׁיח** וככתוב: "פדה בשלום נפשי וכו' כי ברבים היו **עמדי**" {תהילים כג ד}

תיבת **פדה** גימט' **חנוכה** שאז מתעוררין יג מידות הרחמים **בכסליו** וברמז תיבת **כסלו** עם המילוי כזה: **כף סמך למד** וו (306) גימט' **אב הרחמים** (306) , והוא לפי שמתעוררת מידת הרחמים בימים אלו של החנוכה וכתקנת חז"ל לומר בעל הנסים "ואתה **ברחמיך** הרבים עמדת להם" לפי שהוא ענין מיתוק של שם **אלהים** במילוי **יודין** גימט' **ברחמים**(300) תשוב.

רמז לדוד בחנוכה

"מְזִמֹר שִׁיר הַנְּכֵת הַבַּיִת לְדָוִד" (תהלים ל א), הנה כתוב: "שלח **אורך ואמתך** המה ינחוני ביאוני אל הר קדשך וכו'" {תהילים מג ג} ואמרו רבותינו ז"ל שלח **אורך** זה מלך ה מְשִׁיחִ שנדמה לאור ככתוב: "ערכתני **נר** ל מְשִׁיחִי" {תהילים קלב} וברמז שלח **אורך** ואמתך סופי תיבות גימט' **מח** כנגד **נרות** החנוכה, שצורת הנרות כצורת אותיות **ווין** , ובחנוכיה יש **ח** נרות כנגד **ח ווין** גימט' **מח** וסדר עריכתן **ד** מכאן **וד** מכאן ונר השמש באמצע הרי תיבת **דוד** הרומז ל מְשִׁיחִ בן **דוד** , והוא בסוד השלמת **ח ווין** החסרין במגילת רות הנקראת בחג השבועות כדי להזכיר את יחוסו של **דוד** בפסוק האחרון ככתוב: "ובועז הוליד את **עובד** ועובד הוליד את **ישי** וישי הוליד את **דוד**" {רות ד כב}

שהנה כל המגילה פסוקיה מתחילין באות **ו** חוץ משמנה פסוקים שאין מתחילין **בוו** וחזר **דוד** והשלימן בחיבורו תהילים מזמור קיט הנקרא **תמניא** אפי בתיבת עדותיך הנזכרת במזמור זה **בוו** יתירה **שמונה** פעמים שחזר **דוד** והשלים את הווין החסרין בחיבורו תהילים מזמור קיט מתוך **כב** אתוון

שהשלימן באותיות ד.ה.מ.ב.ן.פ.ר.ץ דהיינו לרמז על יחוסו דוד המלך
הבא מזרעו של פרץ בסוד בן ישי באחרית הימים וברמז בן ישי גימט'
דוד מְשִׁיחַ ותיבות **ארבעים ושמונה** גימט' **אחרית הימים**
וברמז נפלא הנה ח פעמים ו יעלה **מח** ונפלא דרמז דוד המע"ה יחוסו
בעצמו בתהילים **מ** פסוק ח "הנה באתי **במגילת** ספר כתוב עלי"
{תהילים מ ח} שהתכוון למגילת רות שהיא ספר יוחסין שלו
וכמו שכתוב "וידע **דוד כי הכינו הויה למלך על ישראל** וכו'" {שמואל
ב ה יב} גימט' **דה"מ בן פרץ** גימט' **אמיתך** בסוד שלח אורך **ואמתך**
בצירוף ו עם ד אותיות ודו"ק
וברמז "שלח אורך ואמתך" {תהילים מג ג} ראשי תיבות עם סופי
תיבות וג' תיבות גימט' **מְשִׁיחַ** וכתוב "המה **ינחוני**" ותיבת **המה** גימט'
נ כנגד **נ** אורות החוזרין בחנוכה ותיבת **ינחוני** ראשי תיבות **נרות**
חנוכה יון ואות **י** כנגד מקום הנחתה בגובה **י** טפחים
וברמז בהדלקת החנוכה בגובה **י** טפחים בצירוף **חנוכה** גימט' **דוד**
המלך לפיכך לא יגביהנה יותר **מעשרים** אמה כמניין **כתר** גימט' **רות**
דוד, והוא בסוד שאמרה נעמי לכלתה רות "חסד כאשר עשיתם עם
המתים **ועמדי**" {רות א ח} תיבת **ועמדי** אות ו הרומזת **לדוד** כדלעיל
ו**תיבת עמדי** ראשי תיבות **עובד מְשִׁיחַ דוד ישי**,
והנה במנורת המקדש היו ז קנים כנגד ז **ויון** שעולה מנינם **מב** כנגד שם
בן **מב** ובצירוף גובה **י** טפחים ובצירוף **כ** כנגד גובה עשרים אמה
אותיות **כי** תעלה תיבת **מכבי** בסוד **ברוך כבוד יה' ממקומו** ראשי
תיבות **מכבי** ותיבת **ממקומו** גימט' **רלב** גימט' **עב סג מה בן** וככתוב:
"והארץ האירה **מכבדו**" {יחזקאל מג ב} תיבת **מכבדו** גימט' **מכבי**
ובסוד **השבע ויון** במשך ח ימים יעלה **נו** בסוד "אל הויה ויאר
לנו" {תהילים קיח כז} ובצירוף **י** יעלה **יון** שבאור זה של נרות חנוכה
מבטלין את **יון** ותיקנו חז"ל להוסיף ח נרות דשמש יעלה **מד** נרות
ראשי תיבות **דוד מלך**,
במזמור יושב בסתר יש **קל**(130) תיבות כמניין **ב'** פעמים אדניי ולכן
קריאת המזמור חשובה מאוד לאחר הדלקת הנרות
במזמור שאנו אומרים בחנוכה "מזמור שיר חנוכת הבית" נרמזות
המצוות שרצו היונים לבטל מעם ישראל. שבת, מילה, חודש אשר ראשי
התיבות שלהם הוא כראשי התיבות של "מזמור שיר חנוכת"

והנס נעשה על ידי מתתיהו בן יוחנן הרמז לכך, המילים: **בימי מתתיהו בן יוחנן** (1099) בגימטריא - **שבת חדש מילה** (1099) "**כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו** (תהלים קג יא)" (1099) גימט' **ברכי נפשי את ה'** (1099) גימט' **ישראל נצחית** (1099)

רמזים על חנוכה

[א] "**בראשית ברא אלהים** " **בראשית** ראשי תיבות **בזמן שליטת יוון** ארורה **רשעה** **תדליק** או ראשי תיבות **בזמן יון** **רשעה** אורות **שמונה** **תדליק**."

[ב] בדברי הנביא חגי כתוב: "**שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה ביום** **עשרים וארבעה** **לתשיעי** **לבן היום** **אשר יסד היכל ה'** **שימו לבבכם**" (חגי ב יח) הוא חג חנוכה וברמז **לבבכם** (94) גימט' **החנוכה** (94) וכנרמז בשמו **חגי הנביא** (89) גימט' **חנוכה** (89)

[ג] **חנוכה** אותיות **חנה** **כ'ו** כנגד שם **הוי"ה**, וברמז **חנוכה** גימט'ק **26**, והמספר **26** גימט' **8** כנגד **שמנה** ימי חנוכה.

[ד] תיקנו רבותינו ז"ל לגמור **הלל** בכל ימי החנוכה כדי לטהר את **היכל** קדשך **היכל** גימט' **סה** כמניין **הלל** וכמניין **מזוזה** כנגד שם **אדני** שגם הוא מנינו **ס"ה**.

[ה] **הכהנים בני מתתיהו בן יוזנן** **כהן** ראשי תיבות **מכבי** וראשי תיבות **מתתיהו בן יוזנן** **מבי** גימ' **בן** כמניין **ב'** פעמים **הוי"ה**.

[ו] **מכבי** (72) גימטי **זוסד** (72) ר"ת **ברוך כבוד יה'** ממקובמו. שהכניעו את יון וברמו אותיות מילוי של **יון** כזה **יוד** וו **נון** גימטי **מכבי**(72)

[ז] "**בוי לה' אֱלֹהֵי**" סופי תיבות יהי גימטי **כה'** לרמוז על חנוכה שחנו **בכה'** בכסלו, ר"ת **מלא** , **אל' ה' וַיֵּאָר לָנוּ** מידת הדין מתמתקת על ידי מידת הרחמים , בשם **הוֹיָה אֲדָנָי** (91) - גימטי **בחנוכה** (91) , **והוֹיָה** במילוי אלפין גימטי מה(45) **כזה**: **יוד הא ואו הא** - בצירוף **הוֹיָה** (26) פשוט יעלה כמניין **מלא** (71)

[ח] "**בוי לה' אֱלֹהֵי**" גימטי יהי **נא מלא** גימטי 147 כנגד שנותיו של יעקב והוא בסוד פכים קטנים "ויותר **יעקב לבדו**" וקרי לכדו הוא כד השמן שנעשה בו נס בימי החשמונאים , והוא בסוד הכוונות שם **אהי'ה** של הדלקת הנר כמובא באר"י הקדוש כנגד **שבע** פעמים שם **אהי'ה** שעולה **קבוצ**(147) .

[ט] "**בשמן** **כי היום ה' נראה אליכם** " {ויקרא ט} תיבת **נראה** אותיות אהרן ותיבת **אליכם** אותיות מיכאל.

[י] **משליז** ראשי תיבות מדליקין שמונה ימי חנוכה.

אברהם

חנוכה

פרדס

[יא] "וריוז זכון זודש בקרבי" (תהלים נא יב) ס"ת גימט' משליז (358) ר"ת בו (8) זרות זנוכה , ור"ת כל הפסוק וריוז זכון זודש בקרבי גימט' יון (66).

[יב] אותיות שבסביבון הן אותיות זס גרול היה שם אותיות זשנה (358) שהן גימט' משליז (358)

[יג] "עוד זנובון פשיכה דשנים וגוי" {תהילים צב} ראשי תיבות עבדי כנגד עובד בועז דוד ישי , עובד בועז דוד ישי ס"ת כה אשר מהם יוצא משיח בן דוד ומתחיל ניצוץ משיח להאיר מיום כה כסלו.

[יד] עבדי אותיות עב - די , עב (72) גימט' מכבי (72) , יד (14) גימט' דוד (14)

[טו] היוונים רצו לעקור מישראל : שבתות, מיכה , זודש, ראשי תיבות שמוז - זנוכה שמוז!

[טז] מבור שיר זנפת ... " ר"ת שמוז , ואחר כך כתוב " העלית בן שאול זפשי זייתני " ראשי תיבות זשמה, שמונה , השמן, זשמונה.

[יז] נרות **שִׁבּוֹן** ראשי תיבות **מִדְּלִיקָיִן שְׁמוֹנֵה זְרוֹת**.

[יח] **כִּסְלִי** אותיות **כִּסּוּי לְיָד** (36) והם כנגד אורות הגנוזים שחוזר האור שלהם ומתגלה בחנוכה על ידי הנרות שמניינם עולה **לו** (36) **נרות** והם כנגד **לו** (36) **שעות** של האור הגנוז וכנגד זה יש **לו** (36) מסכתות תלמוד בבלי.

[יט] **כִּסְלִי** אותיות **כִּלְי - סו** דהיינו כילוי ובטול **לסו** (66) גימט' **יון** (66).

[כ] כתוב "**אֵל ה' וַיָּאֵר לָנוּ**" {תהילים קיח כז} שעל ידי שם **הויה** מאיר לנו גימט' **אלהים** כנגד מידת הדין בחינת **אל** מושעות לנו שעל ידי בחינת **אל** שהיא **חסד** מושיעה לנו גימט' **אלהים** וברמז תיבת לנו תמצא אותיות **לו** נרות.

[כא] "**לֵב זְשִׁיבָר וְנִדְכָה**" {תהילים נא יט} ראשי תיבות לנו גימט' **אלהים** וסופי תיבות גימט' **אור** שעל ידי האור מתמתקת מידת **אלהים** וברמז **זזנו בכה** (91) גימט' **הויה ארזי** (91) הממתק שם **אלהים**.

[כב] **אור הגנוז תיבת אור** (207) גימט' **רז** (207) ובצירוף ה' של הגנוז יהיה זהר. ותיבת **גנוז** (66) גימט' **ס'ו** (66) כמניין **יון** (66) שבזכות התורה שבעל פה שהיא **המשנה** נצחו ישראל את יון מלכות החשכה.

[כג] **זְפֵשׁ** ראשי תיבות **זָר פְּתִילָה שִׁבּוֹן . זְפֵשׁ** ראשי תיבות **זָס פָּךְ שִׁבּוֹן**.

אברהם

חנוכה

פרדס

[כד] "הַנֶּרֶת הַלְלוּ" כתיב הנרת חסר אות ו' שהם ח' אותיות כנגד ח' ימים ובברכה זו יש ל' תיבות ובסך הכל לו נרות כנגד האור הגנוז.

[כה] כאשר נלחמו היוונים ופרצו את בית המקדש מובא במשנה דהיונים פרצו בו יג פרצות גימט' אחד לרמז על רצונם שרצו להילחם באחד שהוא ה' יתברך {מידות פרק ב משנה ו}

לפיכך תיקנו חכמים יג תיבות בברכה שמברכין להדליק נר חנוכה ובברכה שניה שעשה ניסים שגם בה גם כן יש י'ג תיבות ובצירוף ב' פעמים אחד(13) יעלה גימט' כו (26) כמניין שם הוי"ה(26).

[כו] כתב האריז"ל שבהדלקת הנר יכוין כנגד הוי"ה אלהי' הוי"ה אדני' הוי"ה אלהי'ם(250) שכולם עולים כמניין ז"ר (250)

[כז] משייזז ראשי תיבות ימין מזוזה שמאל חנוכה.

[כח] אותיות שבסביבון ז"ס גְדוּלַּהּ הִיא שְׁלֵם אותיות גשנה (358) שהן גימט' משיח (358) והוא תיקון הנחש וברמז נחש ראשי תיבות שְׁבוּנָה זָרוֹת זְנוּכָה. בסוד תיקון הגליויות גשנה ר"ת גומר יון , שער רומי, נבוכדנצר בבל, המן פרס,

[כט] אותיות שבסביבון גשנה רמז על ב' מצוות שעושין בח' ימי החנוכה שהם הדלקת נרות והלל גמור הרמוזים באותיות גשנה ראשי תיבות שמונה נרות הלל גמור שאומרים כל ימי החג.

אברהם

חנוכה

פרדס

[ל] יום אחרון של חנוכה נקרא **זאת החנוכה** וברמז **זאת** (408) גימטי'
זבלי משייז (408)

[לא] הדלקת נר חנוכה בבחינת זמן מקום נפש ראשי תיבות **זמן המורין**
על מדרגה נמוכה ביותר.

[לא] כתוב "**כִּלְהוֹדִים הָיְתָה אוֹרָה** " וקיימא לן אורה זו תורה ראשי
תבות **לו כנגד לו מסכתות שבתלמוד כנגד לו נרות חנוכה וככתוב**
"במינינו איש דת לבנו" אותיות תלמוד.

[לב] "**הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן הַמִּנְחָה** " { שמות לו } **מִן הַמִּנְחָה** (390)
חסר ו גימטי **שמן** (390)

[לג] כתוב: "**וְזאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַךְ בַּיּוֹם הַהוּא אֵיךְ הָאֱלֹהִים אֶת**
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וְזוֹ .. וְכִלְוֵי אָמַר תַּבְּיָה וְאוֹרֵיהָ לְאִישׁ
וְזִסִּידָהּ ... בָּרַךְ ה' זַיְלוֹ וּפְעֹל יָדָיו תִּרְצֶה מִזֶּזֶן מִתְנַלִּים קָבִיו
" { דברים לג יא }

ופירש רש"י שם וז"ל **מִזֶּזֶן מִתְנַלִּים** ראה שעתידין חשמונאי ובניו
להלחם עם עכו"ם והתפלל עליהם לפי שראה משה שעתידין לקום קומץ
קטן מבני חשמונאי ולהלחם נגד בני יון המרובים

אברהם

חנוכה

פרדס

לפיכך ברכם משה שינצחום "בָּרַךְ ה' זַיְלֹהּ" וברמז זַיְלֹהּ אותיות זזי
לו כנגד זז ימים של חנוכה שהם לו נרות וכן כנגד לו נרות שהם זזי
שעות שעור זמן הדלקתן של נרות חנוכה

סופגניה (214) הַמְטַעַמִּים (214) חן יוסף (214) ר"ת נרות זזנוכה
יוסף (214)

סביבון אותיות סביב ין , וסביב סביב ין (214) גימט' סופגניה
(214)

המסע ה25 במסעות בני ישראל הוא חשמונא,

רמזים מהפרשה- וישב

[לד]"אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף" אֵלֶּה גימט' לו' שמכוונים כנגד לו'
שעות של אור הגנוז ששמש את אדם הראשון לו' שעות טרם גניזתו .

וכנגדו יש לו נרות בחנוכה שנאמר בהם הלכה בכל יום מוסיף והולך
בחינת יוסף דהלכה כהלל הזקן דמעלין בקודש .

[לה] מובא בספר היכלות שכל מקום שכתוב תולדות הכוונה לאותיות
המילוי והנה אותיות המילוי של י ע ק ב, ככתוב: תִּלְדוּת יַעֲקֹב
יוסף כזה יוד עין קוף בית (566) המילוי שווה בדיוק משייז בן
יוסף (566)

[לו] "וַיִּשְׂרָאֵל אֶהֱבֶה אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בָן יִקְנִים" ראשי תיבות גימט' פט גימט' זזנוכה.

[לז] "וַעֲשֵׂה לּוֹ כְּתָנֶת פָּסִים" סופי תיבות תהום כמובא בזוהר הקדוש "וחושך על פני תהום" זו מלכות יון הרשעה שהביאה חושך לעולם שהוא מות רוחני.

וברמז "כְּתָנֶת פָּסִים" ירמז על הפתילות שעושים אותם מבד כותנה שהם רמז על נרות החנוכה

[לח] (בראשית פרק לו ג) "וַיִּשְׂרָאֵל אֶהֱבֶה אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בָן יִקְנִים הוּא לּוֹ וַעֲשֵׂה לּוֹ כְּתָנֶת פָּסִים" בָּן יִקְנִים פירש בתרגום בר חכים מלשון זה קנה חכמה, ותיבת זקנים (207) גימט' אור(207) גימט' רז(207) שיוסף היה בחינת אור החכמה, וברמז תיבת שובן בתוך אותיות המילוי ש"ן בום נון תמצא גימט' יוסף(156),

[לט] בָּן יִקְנִים הוּא ס"ת אבן(91) שנולד יוסף בגיל 91 ליעקב גימט' בחנוכה(91)

[מ] כתוב: "בָּן יִקְנִים הוּא" ראשי תיבות באה ראשי תיבות אמה בין השמשות.

[מא] כמו כן ראשי תבות **בז"ה** גימטי' **יד** כנגד **דוד** הרומז **למשיח** בן **דוד** כנגד **ג'** המצוות **מזוזה** מימין , **חנוכה** משמאל, **ציצית** באמצע, ראשי תיבות **צבמוז** ככתוב: "את **צבמוז** **דוד** עבדך מהרה תצמיח" – משיח בן **דוד**.

[מב] הרוצה להעשיר יצפין והרוצה להחכים **ידרים** וסימניך שולחן בצפון **ומנורה בדרום**, **שהמנורה** היא **סמל החכמה**, וברמז **זכמה** עם המילוי **כזה**: **זזית כף במם הדי** (613) גימטי' **תריג**(613).

[מג] "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבְהֹת וּבֵית עֵשָׂו לְקֵשׁ" בזכות יוסף הצדיק התגברו חשמונאי ובניו על **אנטיוכס**, **מלך יון** וברמז **אנטיוכס** (156) גימטי' **יוסף** (156), **מלך יון**(156) גם כן גימטי' **יוסף**(156).

[מד] **לְכָה וְאַשְׁלֹזָה אֲלֵיהֶם** (בראשית לו יג) **לְכָה וְאַשְׁלֹזָה** המילה **לְכָה** אותיות **ל** – **כָּה** הכוונה **לכה** כסליו, **וְאַשְׁלֹזָה** אותיות **אַשְׁלֹזָה** **כו**, **אַשְׁלֹזָה**(339) גימטי' **זר זזוכה**(339) שבו חונה שם הוי"ה גימטי' **כו** הנרמז במילה **חנוכה** אותיות **חנה** - **כו**, וכן **חנוכה** גימטי' **כו**, וס"ת הפסוק: **לְכָה וְאַשְׁלֹזָה אֲלֵיהֶם** ס"ת גימטי' **אדני**, ר"ת 37 כמניין מספר הפעמים שמוזכר יוסף בפרשה.

דהויה אדני הם שמות דרחמים הממתקים מידת הדין דשם אלהים ,
 בחנוכה וברמז : **בוזזוכה**(91) גימט' **הויה אדני**(91) , וברמז **אליהם**
 אותיות **אלהים**. וזה ע"י נרות החנוכה וברמז "**יאשלוזף אליהם**"
 (451) גימט' **זו שמנה** (451) דהיינו 56 נרות שדלקו במנורה במקדש
 במשך **שמנה ימים**.

[מה] "**ויהי ה' את יוסף**" (614) גימט' **חכמה בינה דעת**(614) וכן גימט'
עושר וכבוד(614). והגיע לזה יוסף ע"י תורה ומצוות באמצעות מידת
יסוד שהיא מחברת כנודע בסוד הוּו שהיא כנגד וו החיבור בסוד אות וו
 אמצע התורה אות ו דגחון, וברמז **תורה** גימט' , (611) **והמצות - תריג**
 גימט' 613 , **וברית** גימט' 612 שהיא אמצע, ועל ידי זה זוכים **לחכמה**
בינה דעת (614) **ולעושר וכבוד**(614)

ומשם זוכים למדרגת **רוח ונשמה** (615) ובזה מכניעים לסטרא אחרא
בסוד "והיה כאשר תריד ופרקת עלו בעל צוארף" (בראשית
 פרק כז) **תריד** גימט' 614 והמילה **צוארף** רומזת לסוד הוּו כנודע
 בספה"ק. וממנה מגיעים למדרגת **רוח נשמה** (615) וברמז "**והיה**
כאשר תריד ופרקת עלו" ס"ת גימט' 615.

[מו] רמז לחנוכה בפסוק "**ותננו בגדו אצלה עד בוא אדני אל**
ביתו"(בראשית לט טו) **ותננו** - ראשי תיבות **ותדליקו נרות חנוכה**,
בגדו - ראשי תיבות **בגובה ד'ו גימט' יי שהן יי טפחים, אצלה** -

אברהם

חנוכה

פרדס

אותיות אצל הפתח, עַד בּוֹא אֲדָנָיו אֶל בֵּיתוֹ – הכוונה עד שתכלה רגל מן השוק.

[מז] "כה אמר ה' מִזְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמוּעָה כִּי יֵשׁ עֹכֵר לְפַעֲוֹלְתֶיךָ" {ירמיה לא טו} תיבת כה רומזת לחנוכה דחל בכה' בכסלו קולך גימטריא יוסף ותיבת מבכי אותיות מבכי.

[מח] הרוצה להחכים ידרים והסימן מנורה בדרום וברמז: דרום גימט' זר (250)

[מט] "וַתֵּרֶב בְּיִשְׂרָאֵל בְּנֵימֹן מִבְּשֵׂאת כָּל־זֶמֶשׁ יְדוּת" ה' פעמים יד שאומרים בתפילה: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך. חמשה לשונות ביד, ותיבת זֶמֶשׁ ר"ת זודיע' עֵבֶת מִיֵּלֵה,

זֶמֶשׁ יְדוּת ברמז ה' פעמים יד גימט' 70, כַּנְגֵד 70 שְׁנוֹת דוּד,

[נ] זֹזֵשֶׁת זו מלכות יון

המדרש אומר "זֹזֵשֶׁת זו מלכות יון, שהייתה פחותה בכולם". יון היא הפחותה בכל המלכויות. כך גם אומר המדרש בכמה מקומות שיון הייתה אומרת לישראל "כתבו לכם על קרן השור אין לכם"

(מדרש רבה תרומה ו) וברמז: תיבת **זוֹשֶׁת** ר"ת **זָרוֹת זֹנוּכָה שְׁמֹנֶה** תדל"ק. או **זָרוֹת זֹנוּכָה שְׁמֹאֵל תדל"ק**.

אותיות מילוי יון כזה **יוד וו נוך גימט' עב גימט' מכבי** וברמז **זוֹשֶׁת בא"ת ב"ש** אותיות **טס בא גימט' מכבי**, הם שהכניעו את יון. (פרדס אברהם הכהן)

[נא] כתוב: **"וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתֶם אֶת בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרָעֵל בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה וּטְבוֹז טְבוֹז וְהָכֵן** ס"ת **טְבוֹז וְהָכֵן** אותיות **זֹנוּכָה הַמִּילִים וּטְבוֹז טְבוֹז(44)** כמניין **44** נרות חנוכה עם השמשים. (פרדס אברהם הכהן)

זֹנוּכָה אותיות **זז – ימים, זו – סה"כ הזרות שדלקו בבית המ"ק, כה – מתזזילין בכה בכסליו,**

מכב"י ר"ת מתזזילין כל יום בצר הזודשי

"וַיִּשְׂרָאֵל אֶתֶב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בָן יִקְנִים הוּא לֹו וְעָשָׂה לֹו כְּתָנָה פָּסִים" (בראשית לז ג) **מִכָּל בְּנָיו כִּי בָן ר"ת מכבי**, **יִקְנִים** אותיות **ז – קנים**, כנגד יוסף כנגד **הַמְנֹרָה**, **בם נוך ריש** **הה ס"ת השמן** אותיות **שְׁמֹנֶה**, **שמן (390)** גימט' יוסף **בן יעקב(390)**

אברהם

חנוכה

פרדס

וברמז על יוסף נאמר: **איש זבון וזכב ס"ת שמן**, ואותיות פנים של **שמן**, **שין במ זון** גימט' **יוסף**, ור"ת **איש זבון וזכב** (57) גימט' **אל הוי"ה** (57) הם השמות שמאירים בחנוכה בסוד "**אל הוי"ה ויאר לנו**", ובצירוף **זזוכה** (89) יעלה כמניין הפסוקים בפרשת מקץ שהם **קמו**,

מכל בנניו פי בן גימט' **מקום מכבי** גימט' **זרן** אותיות **זז – זר**, **בנניו** אותיות **ביון**, והנה **זז – זר** גימט' **אלפיים** והוא כנגד **2025** תיבות **שיש בפרשת מקץ** ו**אתיות כה כנגד כה** בכסליו,

ועשה לו כתנת פסים ס"ת תהום כמו שדרשו רז"ל וחושך על פני **תהום** זו מלכות **יון** הרשעה שהחשיכה עיניהם של ישראל.

ימי החנוכה אינם בטלים לעולם

מובא בכמה ספרים (ומהם בספר מגיד מישרים למרן רבי יוסף קארו זצ"ל) "דרשת חז"ל", כל המועדים יהיו בטלים חוץ מחנוכה ופורים. ונרמז עניין זה במה שאנו מברכים אשר קדשנו במצוותיו וצונו "להדליק" נר חנוכה, שלשון "להדליק" מורה גם על העתיד. ואילו לשון "על הדלקת נר חנוכה", אינו מלמד כלום.

ברכת הנרות

אברהם

חנוכה

פרדס

בשם הגאון רבי יצחק מוולוז'ין מובא רמז לג' הברכות שמברכים בהדלקת נרות חנוכה בפסוק: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ עֶרְפָּה וְשִׁים אֹתוֹ עַל גֵּס .... וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי" (במדבר פרק כא ח)
"עֲשֵׂה לָךְ" - רמז לברכת להדליק נר חנוכה [שרף מלשון שרפה]
"וְשִׁים אֹתוֹ עַל גֵּס" - רמז לברכת שעשה ניסים.
"וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי" - רמז לברכת שהחיינו.

רמז לחנוכה וטו בשבט בתורה
כתוב: "עֵץ זָוָעוֹד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל" המילים זָוָעוֹד לְמִרְאָה רומז לחנוכה כך זָוָעוֹד ר"ת זָרוֹת זָנוּכָה שֶהֵם מוֹד (44) נְרוֹת כּוֹלֵל הַשְּׁמַשִּׁים, שֶהֵם רַק לְמִרְאָה בְּלִבְדּוֹ, וְהַמִּילִים וְטוֹב לְמֵאֲכָל רומז לטו בשבט שנועד למאכל מפירות הארץ,

הוספת מים לנרות

בכף החיים הלכות חנוכה [תרע"א ס"ק לב] כתב שטוב לעשות כפי שנוהגין ברוב בתי כנסיות - שמוסיפים מעט מים לשמן הנרות, לרמוז על נס החנוכה שבו גברה יד ישראל שנמשלו לשמן על האומות שנמשלו למים הזיונים.

למטה מעשרה טפחים

מצוות נר חנוכה - שידליקנה למטה מי' טפחים, לכן אמרו חז"ל כן לומר לך כי אף שהמקום נמוך הוא והאדם צריך להנמיך עצמו להדליק הנרות, אף על פי כן מצוותו שעשה פועלת לגובהי מרומים.
[זרע קודש]

אברהם

חנוכה

פרדס

מזמור שיר חנוכת הבית:

במזמור שאנו אומרים בחנוכה "מזמור שיר חנוכת הבית" נרמזות המצוות שרצו היונים לבטל מעם ישראל. **שבת, מילה, חודש** אשר ראשי התיבות שלהם הוא כראשי התיבות של "מזמור שיר חנוכת" והנס נעשה על ידי מתתיהו בן יוחנן הרמז לכך **בימי מתתיהו בן יוחנן** [1099]

בגימטריא - **שבת חודש מילה** [1099] "כי כָּנְנָה שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ וְגַם חֹסְדוֹ עַל יִרְאָיו (תהלים קג יא)" (1099) גימט' **בְּרַכְוֵי זְכַשְׁוֵי אֶת ה'** (1099) גימט' **ישראל נצחית** (1099)

אלהא דמאיר ענני

על דברי הגמ' במסכת ע"ז י"ח. שם מובא שרבי מאיר לימד את אותו שומר ששחרר את השביות לומר בעת צרה אלהא דמאיר ענני - שואל המהרש"א במקום, הרי אין הקב"ה מייחד שמו על הצדיקים בחייהם? ועונה המהרש"א בפירוש אחד - שהכוונה היא האלקים אשר האיר לנו את הגלות החשוכה - **בנס נרות החנוכה**

לשנה אחרת קבעום

בגמ' בשבת לשנה אחרת קבעום ועשאוּם וכו' - מדוע קבעו את מועד החנוכה רק לשנה האחרת? וביארו הספה"ק שכל מועדי התורה אינם רק זכר למאורעות שארעו בעבר אלא שבכל שנה מתחדש האור של אותו הנס שעליו נתקן המועד. בפסח מתחדש האור של יציאת מצרים - בשבועות מתחדש האור של מתן תורה וכן על זה הדרך, על כן כדי לקבוע את המועד של חנוכה - המתינו עד

אברהם

חנוכה

פרדס

לשנה הבאה וכשראו ברוח קדשם, שהאור המיוחד שהאיר בנס החנוכה, חוזר ומתגלה - ידעו שאכן יש לקבוע בכל שנה מועד לזכר אותו הנס.

טפח הסמוך לפתח

כתב ה"שפת אמת" - לכך מצות נר חנוכה היא להניחו ליד הפתח - לרמז שימי חנוכה הם פתח לגאולה השלימה שתהיה במהרה בימינו ולפיכך חנוכה הוא מלשון חינוך, מלכות בית חשמונאי שנטלה את המלכות מהיונים היתה חינוך לגאולה העתידה - כשתחזור במהרה המלכות לישראל.

זה אלי ואנוהו

כלי הבית של הצדיק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב היו פשוטים ובכלי הכסף השתמשו רק לתשמישי קדושה מנורה לחנוכה כוס לקידוש וכו'.

פעם אחת זכה בגורל עשיר אחד מחסידיו – שולחן קטן של כסף והביאו במתנה לצדיק והוא מיאן לקבלו. הסביר לו בנו הרב ר' אליהו - שאפשר להשתמש בשולחן זה לצורך מצוה, להעמיד עליו את המנורה של חנוכה בזמן הדלקת הנרות ויש בזה משום " זה אלי ואנוהו". התרצה הצדיק ואולם כל השנה עמד השולחן בבית בנו ורק בימי החנוכה הובא לחדרו לקיים בו "התנאה לפני במצוות"

האור הגנוז בנרות החנוכה

כתב הרוקח שבהדלקת נרות חנוכה מאיר האור הגנוז שהאיר לאדם הראשון ולכן מדליקים ל"ו נרות בחנוכה כנגד ל"ו שעות שהאיר

אברהם

חנוכה

פרדס

האור הגנוז לאדם הראשון. ובספר הבהיר להתנא רבי נחוניה בן הקנה מובא שהאור הגנוז נגנז בתורה שבעל פה ומובא בספה"ק של"ו הנרות שבהם מאיר האור הגנוז כמו שכתב הרוקח הם כנגד ל"ו המסכתות - גמרא שבש"ס אשר שם בתורה שבע"פ נגנז האור.

סגולות עצומות חג חנוכה (מתוך פרדס אברהם)

רוצים לראות נסים ונפלאות?

על ידי מצות נר חנוכה, מכיר כבוד ה' יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם, ומעוררים הרחוקים לשוב לה' יתברך, וזוכים ליראה ולשלום בית ולתפילה,

ונתבטל המחלוקות ולשון הרע, ונמשך שלום הכללי בעולם!!!

על ידי מצות הדלקת נר חנוכה, ממשיכים על עצמו הדעת הקדוש, שהיא בחינת שמן הטוב, שהיא בחינת זיכרון - דהיינו לזכור תמיד את העולם הבא, בכלליות ובפרטיות.

חנוכה הם ימי הודאה והלל, שזה עיקר שעשוע עולם הבא, ועל ידי זה זוכים שיאיר ה' יתברך, דהיינו להתפלל באמת, וללמוד תורה באמת מפי רב אמיתי, ולעשות שידוכים אמיתיים, שכל זה הם שלושה קווי האמת, והם מאירים לכל חלקי הדיבור ומשלימים הדיבור,

ועל ידי זה זוכים להמשיך הקדושה והשמחה של שבת לששת ימי החול, שעל ידי זה נתגלה אחדות הפשוט יתברך, וכל אלו התיקונים נמשכים על ידי הדלקת נר חנוכה,

חשוב ביותר להשתדל מכניסת חג חנוכה עד צאתו לא להתלונן בכלל ובכל פעם שאת/ה רוצה להגיד: "**אני רוצה ש...**" תגיד/י: "**ה' אני מרוצה ש...**"

כל יום לאחר הדלקת נרות החנוכה :

לשבת חצי שעה ליד הנרות הדולקים – ולא לעשות שום מלאכה (חצי שעה שבת) להסתכל על הנרות ולהתפלל, לשבת מול הנרות ולהביט בשלהבות, זה מוחק מראות לא צנועים. בחצי השעה הזאת חכמים אומרים שיש **36 מלאכים** מרחפים שלוקחים ממך פתקאות ומעלים אותם ישירות לקב"ה.

סגולה נפלאה לשמירה, לומר אחרי הדלקת נרות חנוכה, (כולל אמירת "הנרות הללו" ו"מזמור שיר חנוכת הבית"), שבע פעמים מזמור צ"א בתהילים "יושב בסתר עליון". וכל פעם מהשבע פעמים יקדים פסוק: "וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּבִמְעֵשֶׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּבִמְעֵשֶׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהּ". (בא"ח, שנה ראשונה, פרשת וישב, אות כג).

ועל ידי הלל והודאה של חנוכה, אשרי הזוכה לחנוכה באופן כזה, להמשיך בו כל תיקונים הנוראים האלו !

כל יום לאחר הדלקת נרות חנוכה סגולה עצומה לנשים :

לשבת חצי שעה ליד הנרות הדולקים - לא לעשות מלאכה, להסתכל על הנרות ולהתפלל, לשאוב מהנרות את האור הגנוז , בימי בראשית היה אור גנוז שאדם הראשון השתמש בו לראות מקצה העולם עד הקצה השני , אחרי חטא האדם הראשון הקדוש ברוך הוא גנז את האור והשאיר חלק בשמש, חלק בתורה וחלק בצדיקים הגדולים שלומדים תורה ,

אברהם

חנוכה

פרדס

ולכן גנז את האור והשאיר חלק בשמש , חלק בתורה וחלק בצדיקים הגדולים שלומדים תורה , ולכן אפשר להבין מדוע צדיקים כמו הבעל שם טוב, אור החיים הקדוש , באבא מאיר אבוחצירא ועד , יכלו לראות מקצה העולם עד הקצה השני , אנחנו מקבלים מתנה את האור הגנוז בכל שמונת ימי החנוכה , לעתיד לבוא כשיגיע משיח צדקנו במהרה בימינו ה' יתברך יחזיר לנו לתמיד את האור הגנוז, מצווה מן המובחר להדליק נרות חנוכה בשמן זית ובפתילות,

ישנם תפילות מסוימות, אבל בשמיים מקבלים כל תפילה ...

יש לומר מזמורי תהילים לפי הסדר הבא ליד הנרות :

מזמור צ' לקרוא את הפסוק האחרון שבמזמור "ויהי נועם ..." ומזמור צא' לקרוא את כל המזמור , לומר אותם ביחד **7** פעמים בקול ופעם אחת בשקט (ביחד 8 פעמים)

מזמור ל' לקרוא פעם אחת את כל המזמור,

מזמור לג' לקרוא פעם אחת את כל המזמור .

מזמור סז' לקרוא פעם אחת את כל המזמור , להשתדל לקרוא בצורת המנורה,

מזמור יט' לקרוא פעם אחת את כל המזמור,

מזמור ק' לקרוא פעם אחת את כל המזמור ,

אברהם

חנוכה

פרדס

מזמור קלג' לקרוא פעם אחת את כל המזמור ,

בסוף כל המזמורים יש לומר:

אָנָּה בָּכוֹז גְּדִילֹת יְמִינָה תִּתִּיר צְרוּרָה

קָבֵל רִצְת עַמָּךְ שֵׁשֶׁבֶנו טַהֲרֵנוּ זֹרָא

זָא גְבוּר הַיּוֹרְשֵׁי יִזְוֹדֶךָ כְּכַבֵּת שְׁמֵרֵם

בְּרַכֵּם טַהֲרֵם רִזְוֵי עֲדִקְתֶּךָ תְּמִיד גְּמֵלֵם

וְזָסִין קְדוּשֵׁ בְרוּב טוֹבָךָ זָהֵל עֲדִתֶךָ

יִזְוִיד גְּאָה לְעַמָּךְ פְּנֵה זֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ

שִׁוְעַתְנוּ קָבֵל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתֵנוּ לְעוֹלָם וָעַד:

במשך התפילות להסתכל על הנרות ולשאוב את האור הגנוז

אחרי התפילות זאת שעת רצון גדולה ועצומה ,

להתפלל לרפואה , זיווג , פרנסה טובה ולכל הישועות

נר ראשון , נר שמיני וראש חודש שחל בחנוכה - לא לעבוד בכלל,

אברהם

חנוכה

פרדס

נר שמיני של חנוכה - סגולה להתפלל לזרע של בר קיימא, ב"זאת חנוכה" שזה נר שמיני של חנוכה לבקש פרי בטן לכל העקרות שמכירים.

צריך לעשות תנאי בפרוש שאינה מקצה את השמן למצוות נרות חנוכה אלא כשעור המצווה (חצי שעה מזמן הדלקתם) ואז אפשר להשתמש בשמן לכל הדעות, את השמן שנשאר כל יום מהנרות שכבו לשים בצנצנת ולשמור - סגולה לרפואה שלמה ולמחלת השושנה - למרוח על מקום החולי,

את הפתילות לשים בשקית ולשמור לפסח - לשרוף אותם עם החמץ,

בערב ר"ח טבת לבקש על ילדים שעזבו את הדרך הטובה-דרך תורה ומצוות.

רצוי מאוד בחג סוכות הבא -לתלות שמן זית בסוכה, להשאיר אותו עד סוף החג - שישאב את כל קדושת האושפיזין ובשמן זה סגולה עצומה להדליק נרות חנוכה

להקמא שכינתא מעפרא למען ה' יתברך בקרוב גאולה שלמה בביאת משיח צדקנו ובנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימנו כי אתה שומע תפילה,

יום האחרון של חג החנוכה (נקרא "זאת חנוכה").

אברהם

חנוכה

פרדס

ביום זה יש סגולה מיוחדת להתפלל על הריון ופרייון, זהו יום המסוגל מאוד לזה.. (בני יששכר - מאמרי חודש כסלו טבת מאמר ב אות י).

יום "זאת חנוכה" - הוא היום הכי גבוה בחנוכה, הוא היום שמשאיר הארה למשך כל השנה כולה (שפת אמת לחנוכה שנת תר"מ).

לשמור כל לילה את הפתילות עד ליל שמיני ובלילה האחרון לאחר שכבו הפתילות יקח את פתילות של כל שמונת הימים וישרוף אותם עם שאר השמן שנשאר. סגולה בכך להינצל מכל האוייבים והליסטים והמקטרגים בזאת השנה. יש להדגיש כי המדובר בשמן שנותר לאחר שכבר דלק חצי שעה, כי מותר השמן בתוך חצי שעה של ההדלקה אסור בהנאה. (שו"ע תרעז, ד). **ויש הנוהגים** לשרוף אותם בליל פסח יחד את שריפת חמץ.

מי שסובל משושנה ברגל סגולה שימרח את השמן הנ"ל על הרגל ויבריא - יש לך רמז מהפיוט מעוז צור ישועתי "**ומנותר קנקנים** - **נעשה נס לשושנים**". מדובר בשמן שנותר לאחר שדלק חצי שעה. ויש לעשות תנאי מלכתחילה על שארית השמן זה.

סגולה לביטול עיכוב בזיווג

לבקש על הזיווג בערב שבת של חנוכה ולהגיד: "**ה' תִּזְכְּנִי בְּזֵיַיִן שְׁלָם**".

אם היה שידוך ונפגשו יותר משלוש פעמים, ובוטל השידוך, יש לקרוא קריאת שמע פעמיים. פעם לפני השינה ופעם במשך היום. לפני הקריאה יש

לומר - ריבונו של עולם הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט אותי. מתפלל שהקדוש ברוך הוא יסיר ממנו את העיכובים. היות ואם האדם אומר שהוא מוחל לכל העולם באמת הקב"ה נותן גם שכולם גם ימחלו לו.

סגולה לפרנסה בחנוכה

יש רמז לכך בפסוק (בראשית מז, יב): **"לָזֶבֶד לְכֹפֵי הַטָּף"** – פָּף (89) בגימטריא חנוכה (89). שם של פרנסה פא"י (91) ר"ת פותחו את ידריך גימט' הוי"ה אד"י (91) גימט' בזזוכה (91)

מובא בספר יקרא דעלמא בשם ספרי הקדמונים מי שיקנה ביום אחרון של חנוכה את העליה של זאת חנוכת המזבח שמובא בה סך נדבת נשיאי ישראל לתרומת המשכן, זוכה בברכת שמים עד כדי שהוא וזרעו אחריו ירבה ממנום ורכושם כדי להספיק לזקוקים לכך כל צרכיהם מעתה ועד עולם, בכל זמן שיקיימו רצון הבורא יתברך שמו ויזכו לשפע לזרע של קיימא, ובנים זכרים, ומזוני רויחא שלא יפסקו כדבר שנאמר (מלאכי ג י) **"הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹזֵר וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְזֻזוֹנֵי זָא בָּאֵת אָמַר ה' עֲבֹאוֹת אִם לֹא אֶפְתּוֹחַ לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָרִיקֹתִי לָכֶם בָּרָכָה עַד בְּלִי דַי "** וישתדל לקנות עליה זאת בלא פחות מ- דלי זהובים עד כאן לשונו.

סגולה בכל השנה לתמוך ולסייע בידי לומדי התורה, ובפרט בימי החנוכה, שזה מסוגל לתקן פגמי הנפש. (יסוד ושורש העבודה שער יב פ"א).

אברהם

חנוכה

פרדס

מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גיהנם. (סגולות ישראל מערכת ח אות מא). וכן יזכה לאריכות ימים, והרמז בדברי הגמרא (שבת כג,א): "הנזחה עושה מצוה" – הנזחה בגימטריא זזיים (68).

בברכת חנוכה שמח וכל הישועות!

מאת הרב אברהם הכהן